

يۈسۈپ ئەھمەد

زاكات

يۈسۈپ ئەھمەد

زاكات - ئىسلام شەرىئىتىدە بۇيرۇلغان ئاساسلىق پەرزلەرنىڭ ئىككىنچىسى، ئىجتىمائىي ئىبادەتلەرنىڭ بىرىنچىسى بولۇپ، زاكاتنى ئادا قىلىش ھەقىقىي مۇمىنلىكنىڭ ھەم ئىتائەتمەنلىكنىڭ ئىپادىسىدۇر. ناماز ئىسلام دىنىدا بۇيرۇلغان پەرزلەرنىڭ ئاۋۋالقىسى بولسا، ئۇنىڭغا ياندىشىپ كەلگەن ئىككىنچى پەرز زاكاتتۇر. شۇڭا قۇرئان كەرىمنىڭ كۆپلىگەن ئايەتلىرىدە زاكات نامازغا ياندىشىپ كەلگەن.

زاكات - زۆرۈر بولغان بىر ئىجتىمائىي ئىبادەتتۇر. ئىسلام دىنى زاكاتنى چىقىش يولى قىلىش ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆز ئارا ياردەم قىلىشىش، بىر - بىرىنىڭ غەمىنى يېيىش، قىيىنچىلىقلىرىنى بىرگە ھەل قىلىش ۋە بىر - بىرىگە يار - يۆلەك بولۇشتىن ئىبارەت بىرلىك، باراۋەرلىك ئىچىدە ئۆمۈر سۈرۈشىنى مەقسەت قىلغان.

زاكات

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

يۈسۈپ ئەھمەد

زاكات

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

يۈسۈپ ئەھمەد

زاكات

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى
2003 - يىل ئىستانبۇل

Baski Cilt - Bayrak Matbaasi
İstanbul, Eylül 2003

Abdul Celil TURAN
Yenidogan Mh . 41 Sok . No 7 /4
Zeytinburnu - ISTANBUL

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا

(القرآن الكريم من سورة التوبة)

﴿ ئى مۇھەممەد! زاكات ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنى بېخىللىقنىڭ
ئىللەتلىرىدىن ۋە گۇناھلاردىن پاكىلىق ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ
ياخشىلىقلىرىنى، پۇل - ماللىرىنى كۆپەيتىشنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ
ماللىرىدىن بىر قىسمىنى زاكات ھېسابىدا ئالغىن. ﴾

(قۇرئان كەرىم 9: 103)

بۇ ئەسىرىمنى مىللىتى ئۈچۈن بارلىقىنى ئاتىغان ۋە جۈملىدىن
بىزلەرنى ئوقۇتۇپ يېتىشتۈرگەن مۇھتەرەم ئۇستازىمىز رەھمەتۇللا
ئىنايەتۇللا گە چەكسىز ئېھتىرام بىلەن بېغىشلايمەن.

— ئاپتور

بسم الله الرحمن الرحمن

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على اشرف المرسلين سيدنا

محمد، وعلى آله وصحبه ومن تبعه يا حسان إلى يوم الدين.

زاكات — ئىسلام شەرىئىتىدە بۇيرۇلغان ئاساسلىق پەرزلەرنىڭ ئىككىنچىسى، ئىجتىمائىي ئىبادەتلەرنىڭ بىرىنچىسى ۋە زاكاتنى ئادا قىلىش ھەقىقىي مۇمىنلىكنىڭ ھەم ئىتائەتمەنلىكنىڭ ئىپادىسىدۇر. ناماز ئىسلام دىنىدا بۇيرۇلغان پەرزلەرنىڭ ئاۋۋالقىسى بولسا، ئۇنىڭغا ياندېشىپ كەلگەن ئىككىنچى پەرز زاكاتتۇر. شۇڭىمۇ قۇرئان كەرىمنىڭ كۆپلىگەن ئايەتلىرىدە زاكات نامازغا ياندېشىپ كەلگەن.

زاكات - زۆرۈر بولغان بىر ئىجتىمائىي ئىبادەتتۇر. ئىسلام دىنى زاكاتنى چىقىش يولى قىلىش ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزئارا ياردەم قىلىش، بىر - بىرىنىڭ غېمىنى بېيىش، قىيىنچىلىقلىرىنى بىرگە ھەل قىلىش ۋە بىر - بىرىگە يار - يۆلەك بولۇشتىن ئىبارەت بىرلىك، باراۋەرلىك ئىچىدە ئۆمۈر سۈرۈشىنى مەقسەت قىلغان. ئىسلام شەرىئىتى بايلارنىڭ پۇل - مالىرىدىكى پېقىرلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ئاللاھ بەلگىلىگەن ھەقلىرىنى تۆۋەندىكى ئىككى يول بىلەن ئادا قىلىشقا بۇيرىغان.

1. ئىختىيارىي ياردەم بولۇپ، ئاللاھ تائالانىڭ قۇرئان كەرىمدىكى: «ھەقىقەتەن، مۆمىنلەر ئۆزئارا قېرىنداشلاردۇر»¹ دېگەن سۆزىدىكى قېرىنداشلىق

1. ھۇجۇرات سۇرىسى 10 - ئايەت

بۇرچىنى ئادا قىلىش يۈزىسىدىن، جەمئىيەتتىكى بايلارنىڭ پېقىرلارغا ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىگە قىلىشىغا تېگىشلىك بولغان ماددىي ياردىمىدۇر.

2. مەجبۇرىي ياردەم بولۇپ، بۇ ئاللاھ تائالانىڭ: «نامازنى ئادا قىلىڭلار، زاكاتنى (ئۆز جايىغا بېرىپ) ئادا قىلىڭلار»¹ ۋە «زاكات - پەقەت پېقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، قۇللارنى ئازات قىلىشقا، قەرزدارلارغا، ئاللاھنىڭ يولىغا، مۇساپىرلارغا تېگىشلىكتۇر»² دېگەن ئەمرىگە ئاساسەن، جەمئىيەتتىكى بايلارنىڭ ئايەتتە بايان قىلىنغان شەخسلەرگە پۇل - ماللىرىدىن مەلۇم مىقداردا زاكات بېرىشتىن ئىبارەت بولغان مەجبۇرىيىتىدۇر.

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارنىڭ بايلىرىغا زاكاتنى پەرز قىلىش بىلەن دۇنيادىكى ھەر قانداق دىن ۋە ھەر قانداق يەرلىك ئىقتىساد قانۇنلاردا بولمىغان ئالاھىدە پەزىلىتى ئىلغارلىققا ئىگە بولدى. ئىسلام دىنىنىڭ بۇ ئەۋزەللىكىنى باشقا دىندىكىلەرمۇ ئېتىراپ قىلماقتا. بۇ توغرىلىق غەرب يازغۇچىلىرىنىڭ قىممەتلىك ئەسەرلىرى باردۇر. يازغۇچى WEELES.G.H مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ھەقىقەتەن ئىسلام دىنى ھەر قانداق بىر ئىجتىمائىي تەكشىلىكتىن ئازات بولغان، ئادالەتلىك بىر جەمئىيەتنى بەرپا قىلغانىدى.»³ ئاتاغلۇق ئىجتىمائىي ئىشلار مۇتەخەسسسىسى دوكتور LUDORS.J مۇنداق دەپ يازىدۇ: «پۈتۈن دۇنيانى

1. مۇززەممىل سۇرىسى 20 - ئايەت.

2. تۈبە سۇرىسى 60 - ئايەت

3. موسوعة الاقتصاد الإسلامي - ئىسلام ئىقتىساد ئانسكلوپىدىيەسى 60 - بەت: نا. مۇننم جامال.

4. العبادة في الإسلام - ئىسلامدا ئىبادەت: دوكتور يۈسۈف ئەل قەرداۋىي

ئاۋارە قىلىۋاتقان ئىككى مۇشكىلىنى ئىسلام دىنىنىڭ ھەل قىلغانلىقىنى بايقىدىم: ئۇنىڭ بىرى، قۇرئاندىكى «مۆمىنلەر ئۆزئارا قېرىنداشلاردۇر» دېگەن دەستۇر؛ يەنە بىرى، ئىسلام دىنىنىڭ پۇل - مال ئىگىلىرىگە زاكاتنى بەرز قىلغانلىقىدۇر» مەشھۇر يازغۇچى MARKOS.L مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئىسلام دىنىدىكى زاكات - مۈلۈك ساھىبى بولغان پۈتۈن مۇسۇلمانلارغا بۇيرۇلغان دىنىي باج بولۇپ، ئۇ زۆرۈر بولغان ئىجتىمائىي قانۇندۇر. بۇ ئىسلام دۆلىتىنىڭ يوقسۇللارنى يۆلەشتىكى مەنبەسىدۇر. زاكات ئادىل پرىنسىپلار بىلەن ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇ قانۇننى ئىنسانىيەت تارىخىدا بىرىنچى بولۇپ ئىسلام دىنى ئىجات قىلغان. بۇ قانۇن ئادالەتلىك ۋە شەپقەتلىك بىر جەمئىيەتنىڭ مەيدانغا كېلىشىگە كاپالەتلىك قىلىدۇ. شۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئىسلام دىنىنىڭ بۇ قانۇنى ھېكمەت ئۈستىگە قۇرۇلغان. »

مەلۇمكى ئىگىدارچىلىق ئىككىگە بۆلۈنىدۇ: بىرى، كىشىلىك ئىگىدارچىلىق، يەنە بىرى، ئىجتىمائىي ئىگىدارچىلىقتۇر. كىشىلىك ئىگىدارچىلىق دېگىنىمىز، جەمئىيەتتىكى مۇئەييەن شەخس ۋە شەخسلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ھالدا مال - مۈلۈككە ئىگىدارچىلىق قىلىشى. ئەمما ئىجتىمائىي ئىگىدارچىلىق دېگىنىمىز، ھۆكۈمەت، دۆلەت ۋە باشقىمۇ مۇئەسسەسەلەرنىڭ ئىگىدارچىلىقىدۇر. ئىجتىمائىي ئىگىدارچىلىق تۈزۈمى دۇنيانىڭ قانداقلا يېرىدە بولمىسۇن بىردەك ئېتىراپ قىلىنىپ كەلمەكتە. تالاش - تارتىش پەقەت كىشىلىك ئىگىدارچىلىق مەسىلىسىگە مەركەزلىشىدۇ. يەرلىك قانۇنلاردىكى كىشىلىك ئىگىدارچىلىق تۆۋەندىكى ئىككى تۈرگە بۆلۈنمەكتە. ئەينى ۋاقىتتا بۇلار بىر - بىرىگە زىت ئىككى قانۇندۇر.

1. سوتسىيالىزم قانۇنى

ماركسىزمچىلار كىشىلىك ئىگىدارچىلىقنى ۋە تەبىقە ئايرىشنى تۈپىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ھەر كىشىنىڭ بارچە تاقىتى بىلەن ئىشلىشىنى، ئاندىن «ھەركىم ئىشلىگىنىگە كۆرە ئالىدۇ، ھەركىمگە ھاجىتىگە قاراپ بېرىلىدۇ» دەيدىغان قۇرۇق دەۋاسى بويىچە ئىش كۆرۈشنى قارار قىلىدۇ. مەلۇمكى، بۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنىڭ تۇمۇشى بېيىمايدۇ. سوتسىيالىستىك ئىقتىسادىي قانۇندا كىشىلىك ئىگىدارچىلىققا ھەرخىل چەكلىمىلەر قويۇلغانلىقتىن جەمئىيەت تەرەققى قىلمايدۇ. ئىنسانلار بۇ قانۇننىڭ تەتبىقىنى باشتىن كەچۈردى. ماركسىزمچىلار تەكشۈرۈشكە قارشى تۇرىمىز دېگەن دەۋا بىلەن بايلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى خالىغانچە تالان - تاراج قىلىپ ۋە مۇسادىرە قىلىپ ئېلىۋالغاندىن كېيىن، بايلارمۇ يوقسۇل، بۇرۇنقى يوقسۇللارمۇ يەنە يوقسۇل بولۇۋەردى. جەمئىيەتمۇ باي بولالمىدى. يوقسۇللارنىڭ ھالىنى ياخشىلايمىز، دېگەن باھانە بىلەن بايلاردىن ئېلىۋالغان بايلىقلار يوقسۇللارغا ئەسقاتتىمۇ؟ بۇ بايلىقلار نەگە كەتتى؟ ئېنىقكى، زالىم ھۆكۈمدارلارنىڭ ئىنسانىيەت ھاياتىغا تەھدىد سېلىۋاتقان ئاتوم بومبىلىرىنى ياساشقا ۋە ئۆزلىرىنىڭ تەختىنى ساقلاپ قېلىش يولىدا قوراللىنىشقا كەتتى، بەس. ئېنىقكى، جەمئىيەتنىڭ تەرەققى قىلىشى، كىشىلەرنىڭ بېيىشى ۋە تۇرمۇش ساپاسىنىڭ كۆتىرىلىشى ئۈچۈن شۇ جەمئىيەتتىكى بايلارنىڭ رولى چوڭدۇر. كۈنىمىزدىكى تەرەققى قىلغان ياۋروپا دۆلەتلىرى بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ. قايسى سوتسىيالىستىك دۆلەت كىشىلەرنىڭ كىشىلىك ئىگىدارچىلىقىنى چاڭگىلىغا ئالغاندىن كېيىن، ئۆزىنى تەرەققى قىلدۇرالىدى؟ قايسىسى پۇقرالىرىنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنى كۆتەرەلەيدى؟ يوق! بەزىسى ماركسىنىڭ خىيالى جەننىتىگە يېتىش يولىدا تارمار بولدى، بەزىسى ئۆزىنىڭ سوتسىيالىستىك نەزەرىيىسىدىن ۋاز كېچىپ سىرتقا ئېشىكىنى

ئېچىۋېتىش ۋە بازار سودىسىنى يولغا قويۇش ئارقىلىقلا ئۆزىنى بىر ئاز ئوڭشۇۋالدى.

2. كاپىتالىزم تۈزۈمى بولۇپ، بۇنىڭدا كىشىلىك ئىگىدارچىلىق شۇنداق چەك - چېگرىسىز قويۇپ بېرىلگەنكى، بۇ تۈزۈم سايىسىدا، كاپىتالىستلار ۋە باشقىمۇ مۈلۈكدارلار دۆلەتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش، ئىقتىساد ۋە سىياسىتىنى مونوپۇل قىلىپ ئۆز چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالغانلىقتىن پۇقرالارنىڭ تەقدىرى شۇ بىر ئۇچۇم كاپالىستلارنىڭ ئىلكىدە بولۇپ قالغان. بايلار بىلەن پېقىرلار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق ئالاھىدە چوڭ بولغان. پېقىرلار يوقسۇللۇقتىن ئۆلۈم گىرداۋىغا كېلىپ قالسىمۇ جەمئىيەت ياكى دۆلەت ئۇلارنى يۆلىمىگەن. نەتىجىدە، جەمئىيەتتە بايلار ۋە يوقسۇللاردىن ئىبارەت ئىككى چوڭ كۈچ بىر - بىرىگە ئۆچمەنلىك، دۈشمەنلىك قىلىشىش سەۋىيىسى بىلەن جەمئىيەتتە ئامانلىق، ئىستىقرار بولمىغان.

ئەمما ئىسلام قانۇنىدىكى كىشىلىك ۋە ئىجتىمائىي ئىگىدارچىلىق قانۇنىغا كەلسەك، ئىسلام دىنى بۇ ئىككى ئىگىدارچىلىق ئوتتۇرىسىدا ئەڭ مۇناسىپ ۋە ھېكمەتلىك يولنى تۇتقان. ئۇ كىشىلىك ئىگىدارچىلىقنى ئېتىراپ قىلىش بىلەن بىرگە بايلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىكى پۇل - ماللاردىن شۇ جەمئىيەتتىكى پېقىر، يېتىم - يېسىر، ئۇل ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىگە، ئومۇمىيەتنىڭ مەنپەئەتىگە پايدىلىق بولغان ئىشلارغا بېرىشكە تېگىشلىك بولغان ھەقلەرنى بەلگىلىدى. مانا بۇ - زاكاتتۇر. ئىسلام نەزەرىدە، جەمئىيەتتىكى ھەر بىر پۇقرا كىشىلىك مۇستەقىل ھوقۇققا ۋە ئەينى ۋاقىتتا جەمئىيەتتىكى بىر ئەزالىق سالاھىيىتىگە ئىگىدۇر. ئىسلام دىنىدىكى كىشىلىك ۋە ئىجتىمائىي ئىككى ئىگىدارچىلىق ھېچ ۋاقىت بىر - بىرىگە زىت كەلمەيدۇ. بۇ سەۋەبتىن، جەمئىيەتتىكى كىشىلەر بايلار ۋە پېقىرلار تەبەقىسى دەپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ بىر - بىرىگە دۈشمەنلىك قىلىشمايدۇ، ئۇرۇش ئېچىشمايدۇ. يوقسۇللار - سوتسىيالىزم

تۈزۈمىدىكىدەك — بايلارنىڭ دۈشمىنىگە ئايلانمايدۇ. بايلارمۇ — كاپىتالىزم تۈزۈمىدىكىدەك — ئىگىدارچىلىقىغا تايىنىپ دۆلەتنىڭ ئىقتىساد، ئىشلەپچىقىرىش ۋە سىياسەت ئىشلىرىنى كونترول قىلالمايدۇ. نەتىجىدە، ھەممە پاراۋانلىقتا، بىرلىكتە، ئىناقلىقتا بەختلىك ئۆمۈر سۈرىدۇ.

كاپىتالىزم تۈزۈمىدە بايلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىكى مال - مۈلۈكتىن پېقىرلارنىمۇ بەھرىمەن قىلىش قانۇنى بولمىغانلىقتىن، بايلار تەبەقىسى بىلەن نامراتلار تەبەقىسى ئوتتۇرىسىدا سوغۇق زىددىيەتلەر جىددىي باش كۆتۈرگەن. نەتىجىدە بايلارنىڭ بېسىپ ياتقان پۇل — ماللىرىنى نامراتلارغا تەكشەپ بېرىمىز، دېگەن دەۋا بىلەن سوتسىيالىزم ئوتتۇرىغا چىقتى. سوتسىيالىزىمچىلار بايلارنى تارما قىلغاندىن كېيىن، پۈتۈن خەلقنى ئاچ - يالڭاچ قالدۇرۇپ، ھەممىنى ئۆزلىرىگە چوقۇندۇردى. ئەگەر مۇسۇلمانلار ئاللاھ تائالا ئۆزى بېۋاسىتە تۈزۈپ بەرگەن شەرىئەت قانۇنىغا ئەمەل قىلىپ، ئاللاھ بۇيرىغان پەرزلىرىنى جايدا ئادا قىلغان بولسا ئىدى، مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدە يوقسۇللۇق، ئىشسىزلىق ۋە مۇھىتچىلىق قاتارلىق يېتەرسىزلىكلەرگە ئالىبۇرۇن خاتىمە بېرىلگەن بولار ئىدى. نەتىجىدە، كاپىتالىزم ۋە سوتسىيالىزم تۈزۈملىرى مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدىن ئۆزلىرىنى سىغدۇرۇش ئۈچۈن بوشلۇق تاپالمىغان بولار ئىدى. ئىسلام دىنى ھاياتلىقتىن ئورۇن ئالغان ئالتۇن دەۋرلەردە، خۇسۇسەن ئۈمەۋىلەر خەلىپىسى ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ دەۋرىدە مۇسۇلمانلارنىڭ زاكات ماللىرىنى بېرىدىغان پېقىر تاپالمىغانلىقىنى تارىخلاردىن ئوقۇۋاتىمىز. ھەقىقىي ئىسلامىي جەمئىيەت، بايلار پېقىرلارغا، كۈچلۈكلەر ئاجىزلارغا مېھرى - شەپقەت قىلىدىغان، بىر - بىرىنىڭ دەرەجىسىنى ۋە يۈكلىرىنى تەڭ كۆتىرىدىغان پەزىلەتلىك بىر جەمئىيەتتۇر. ئىسلام دىنىدىكى بۇ ھەمكارلىشىش ۋە ياردەملىشىش تۈزۈمى ئەمەلگە ئاشمىغان دەۋرلەردىن كېيىنلا مۇسۇلمانلار چۆكۈشكە باشلىدى. كۈنىمىزدە مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان

ھەرخىل بەختسىزلىكلەر ۋە ئېزىلىشلەرنىڭ ھەممىسى ئۇلاردىكى ھەمكارلىشىش ۋە بىرلىشىش روھىنىڭ يوقالغانلىقىدىن ئىدى. زاكاتمۇ جەمئىيەتنى ئامانلىق، خاتىرجەملىك، بىرلىك، ئىناقلىق ۋە ياردەم سۈيەرلىك قاتارلىق ياخشى ئىشلارغا كاپالەندۈرىدىغان بىر ئىبادەتتۇر. زاكات مۇسۇلمان مۈلۈكدارلىرىغا بۇيرۇلغان بىر دىنىي مەجبۇرىيەتتۇر. ئۇلار بۇ زاكاتنى مەمنۇنلۇق بىلەن ھېچ مىننەت قىلماستىن ئادا قىلىدۇ، ئۇنى ئالغۇچى ئېھتىياج ئىگىلىرىمۇ يۈزىنى قىزارتماستىن ئاللاھ ماڭا بۇيرىغان ھەققىمنى تاپشۇرۇپ ئېلىۋاتىمەن دېگەن ئاساستا ئالىدۇ. نەتىجىدە، بۇلاردا — بايلار بىلەن پېقىرلار ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت، دۈشمەنلىك ۋە ئىناقسىزلىق دېگەن ئىللەتلەر بولمايدۇ، بەلكى ئۆزئارا دوستلۇق، بىرلىك ۋە ھەمكارلىق كۈچىيىدۇ. جەمئىيەت مانا بۇنىڭ بىلەن گۈللەپ ياشىنايدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ مەنىنى ئىپادىلەپ: «ئاللاھ تائالا مۇسۇلمانلارنىڭ بايلىرىنىڭ ئىلكىدىكى پۇل - مالىسىدا، ئۇلارنىڭ پېقىرلىرىنىڭ ئېھتىياجلىرىغا يېتەرلىك رەۋىشتە زاكاتنى بەرە قىلدى. مۇسۇلمان بايلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن ئۇلارنىڭ پېقىرلىرى ئاچ، يالڭاش قالمايدۇ. ئەگەر بايلار بۇ ۋەزىپىسىدىن يۈز ئۆرۈيدىكەن، بىلىڭلاركى، ئاللاھ تائالا ئۇلاردىن قاتتىق ھېساب ئالىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ئاقىۋىتى ئېچىنچىلىق بولىدۇ.»¹

ئاللاھ تائالا يەر يۈزىدە بايلىقنى پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئېھتىياجىنى تولۇق قامداشقا يېتەرلىك مىقداردا ياراتقان بولسىمۇ، ئىنسانلارنىڭ يولسۇزلىقى، سەۋەبلىك بۇ بايلىقلار جايدا قوللىنىلمىغانلىقتىن دۇنيادا ناچارچىلىق، يوقسۇللۇق دېگەنگە ئوخشىغان ۋابلار يۈز بېرىپ كەلمەكتە. مەسىلەن: برازىلىيە تۇخۇمنىڭ خەلق ئارالىق باھاسىنى چۈشۈرمەيمىز دېگەن دەۋا بىلەن مىلياردلارچە تۇخۇمنى دېگىزغا تۆكمەسە، يەنە بىر دۆلەت ھەربىي توننىلاپ

1. تەبەرائىي رىۋايىتى

كۆپىنى دېڭىزغا تۆكۈمىسە، ئامېرىكا بۇغدايىنىڭ خەلق ئارالىق باھاسىنى ساقلاپ قالغىنىدەك دەۋا بىلەن ئۆزى ۋە ئۆزىگە بېقىنىدىغان دۆلەتلەردىكى تېرىمچىلارغا ھەر يىلى كۆپ مىقداردا دوللار بېرىش ئارقىلىق بۇغداي ۋە باشقىمۇ مەھسۇلاتلارنى تېرىشنى مەنئىي قىلمىسا، ئۇلاردىن پېقىرلار مەنپەئەتلەنگەن ۋە دۇنيادا ئاچارچىلىق بولمىغان بولاتتى. ئاللاھ تائالانىڭ ھېكمىتىنىڭ تەقەززاسى بىلەن، دۇنيادا نۇپۇس كۆلىمى قانچىلىك ئاشقانسىرى ئىشلەپچىقىرىش كۆلىمىنى ئاشۇرۇشقا يېتەرلىك پەن - تېخنىكا ئۇسۇللىرى شۇنچىلىك كۆپ ئىجات قىلىنماقتا. ئاللاھ تائالا ياراتقان زېمىن ئىنسانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ تويغۇدەك ئۇزۇقلىشىشى ئۈچۈن يېتەرلىك زىرائەتلەرنى چىقىرىپ بېرىشكە يېتەرلىكتۇر. مەسىلەن: قۇرغاقچىلىق بىر ۋاقىتتا ھەممە جايدا يۈز بەرمەيدۇ. بىر مەملىكەتتە قۇرغاقچىلىق يۈز بەرگەن بولسىمۇ، باشقا مەملىكەتلەر ئۇنىڭدىن ئامان قالىدۇ. بۇ ۋاقىتتا قۇرغاقچىلىق يۈز بەرمىگەن مەملىكەتلەردىكى مول ھوسۇل ئادەتتىكىدىن كۆپ چىقىدۇ، ئۇنىڭدىن قۇرغاقچىلىق يۈز بەرگەن مەملىكەتتىكى ئىنسانلار ئۈچۈن يۆتكەسە ھەممىگە يېتىپ يەنە ئاشىدۇ. بۇ ئاللاھ تائالانىڭ ئادالەتلىرى، بىر ۋاقىتتا دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە قۇرغاقچىلىق بولمايدۇ. تېرىملارنىڭ ھەممىسى تېرىلسا، مەھسۇلاتلار ئادالەت بىلەن تارقىتىلسا دۇنيادا ئاچارچىلىقتىن، يوقسۇللۇقتىن زارىلىنىدىغان ئادەم قالمايدۇ. پەقەت ئىنسانلارنىڭ يولسۇزلىقى ئۆزلىرىنى ۋە باشقىلىرىنى شاقاۋەت گىرداۋىغا چۈشۈرمەكتە. ئىنسانلارنىڭ بەختلىك ئۆمۈر سۈرۈشى ئۈچۈن ئاللاھ تائالانىڭ قانۇنىغا قايىتشتىن باشقا چارىسى يوقتۇر!

ھۆرمەتلىك كىتابخان! قوللىڭىزدىكى بۇ كىتاب ئىسلام دىنىنىڭ ئىككىنچى مۇھىم پەرزى بولغان زاكاتنى قۇرئان ۋە ھەدىسلارنىڭ روھىغا ئويغۇن ھالدا چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. بۇ كىتاب 4 بابقا بۆلۈنگەن بولۇپ،

1. باب: ئىسلام دىنىدىكى زاكات.

2. باب: زاكاتنىڭ پەرزلىكى.

3. زاكات كېلىدىغان ماللار

4. زاكات بېرىلىدىغان شەخسلەر.

بۇ كىتابنى يېزىپ چىقىشتا قۇرئان ۋە سەھى ھەدىسلارنى مەنبە قىلدىم، ئىسلام دۇنياسىدىكى زاكات توغرىلىق يېزىلغان نوپۇزلۇق ئەسەرلەرگە مۇراجىئەت قىلدىم. بۇ ئىشمنىڭ ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن بولۇپ قوبۇل قىلىنىشىنى جانابى ئاللاھ تائالادىن سورايمەن. كىتابتا تۈرلۈك خاتالىقلار ۋە يېتەرسىزلىكلەر بولۇشى مۇمكىن. كۆرسىتىپ بېرىشنى كىتابخانلاردىن ئۈمىت قىلىمەن.

ئاخىرىدا، بۇ ئەسەرنىڭ يورۇق كۆرۈشى ئۈچۈن ماددىي ياردىمىنى ئايمىغان مەرھۇم ئابدۇقادىر ئەھمەد ھاجىمنىڭ ئائىلە ئاۋابىتىغا رەھمەت ئېيتىمەن.

يۈسۈپ ئەھمەد

2003 – يىل، 15 - ئاۋغۇست

جىددە – سەئۇدى ئەرەبىستان

مۇندەرىجە

- 7 مۇقەددىمە
- 1 بىرىنچى باب: ئىسلام دىنىكى زاكات
- 2 زاكاتنىڭ ئىسلام دىنىكى ئورنى
- 3 زاكات بېرىشنىڭ پەزىلىتى
- 5 زاكاتنىڭ بۇيرۇلىشى
- 7 زاكاتنىڭ پەرز بولۇشىنىڭ سەۋەبلىرى ۋە غايىسى
- 8 ئىسلام نەزەرىدە پۇل - مالنىڭ ماھىيىتى
- 10 ئىسلام نەزەرىدە پۇل - مالنىڭ ۋەزىپىسى
- 11 ئىسلام نەزەرىدە ئىشلەشنىڭ قىممىتى
- 14 مال - دۇنيا غايە ئەمەس
- 15 زاكات بېرىشنىڭ پايدىلىرى
- 15 زاكات بېرىشنىڭ ئاخىرەتلىك پايدىلىرى
- 17 زاكات بېرىشنىڭ بۇ دۇنيالىق پايدىلىرى
- 20 زاكات بېرىش بىلەن پۇل - مال كېمەيمەيدۇ
- 23 زاكات بەرمەسلىكنىڭ گۇناھى

- 27 ئىككىنچى باب: زاكاتنىڭ پەرزلىكى
- 28 زاكاتنىڭ تونۇشتۇرۇلىشى
- 29 زاكات پەرز بولۇشنىڭ شەرتلىرى
- 36 زاكاتنى ئادا قىلىشنىڭ شەرتى
- 38 زاكاتنى ئادا قىلىشنىڭ ۋاقتى
- 40 زاكاتنى يىل توشۇشتىن بۇرۇن ئادا قىلىشقا بولامدۇ؟
- ئۈستىدە ئادا قىلىشقا تېگىشلىك زاكات قالغان ھالدا ئۆلگەن كىشى ھەققىدە
- 42
- 44 ئۈچىنچى باب: زاكات كېلىدىغان ماللار
- 45 زاكات كېلىدىغان ماللار
- 45 نەق پۇل زاكاتىنىڭ مىقدارى
- 48 تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكاتى
- 50 خانا چۈشەنچىلەرگە رەددىيە
- 53 يىل ئىچىدىكى كىرىم مەسىلىسى
- 54 ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ھەققىدە
- 61 باشقىلارنىڭ ئۈستىدىكى قەرزنىڭ زاكاتى ھەققىدە
- 63 چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتى
- 64 چارۋا ماللىرىغا زاكات كېلىشنىڭ شەرتلىرى
- 66 تۈگىنىڭ زاكات مىقدارى

69 كاللىنىڭ زاكات مىقدارى

70 قويلارنىڭ زاكات مىقدارى

73 ئاتلارغا زاكات كېلەمدۇ؟

75 تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتى

76 زاكاتقا بېرىشكە يارمايدىغان ماللار

78 ئاشلىق ۋە مېۋىلەرنىڭ زاكاتى

79 ئاشلىق ۋە مېۋىلەردىن ئۆشەر بېرىش ئۇسۇلى

79 ئاشلىق ۋە مېۋىلەرگە زاكات كېلىشىنىڭ ئۆلچىمى

80 كۆكتاتلارنىڭ زاكاتى

84 كۆكتاتلارنىڭ زاكات مىقدارى

86 يەر ئاستى بايلىقلىرىنىڭ زاكاتى

87 يەر ئاستى بايلىقلىرىنىڭ زاكات مىقدارى

90 دېڭىز بايلىقلىرىنىڭ زاكاتى

91 ھەسەلنىڭ زاكاتى

بولۇپ كېتىلگەن، ئوغۇرلانغان ۋە يۇتۇرۇلگەندىن كېيىن تېپىلغان ماللارنىڭ

93 زاكاتى

95 شىركەت ھەسسىدارلىقىنىڭ زاكاتى

96 زاكاتقا بېرىلىدىغان ماللارنىڭ قىممىتىنى بېرىشكە بولامدۇ؟

98 باج - سېلىقلارنى زاكاتقا ھېسابلاشقا بولامدۇ؟

- بىر دۆلەتنىڭ زاكاتىنى ئىككىنچى بىر دۆلەتكە يۆتكەشكە بولامدۇ؟..... 100
- بەلگىلەنگەن زاكات مىقدارىدىن ئاز ياكى كۆپ بېرىشكە بولامدۇ 103
- تۆتىنچى باب: زاكات بېرىلىدىغان شەخسلەر..... 106
- پېقىرلار..... 107
- مىسكىنلەر..... 107
- زاكات خادىملىرى..... 108
- كۆتۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار..... 109
- قۇللارنىڭ ئازاتلىقى..... 112
- قەرزدارلار..... 113
- ئاللاھنىڭ يولى..... 113
- مۇساپىرلار..... 116
- زاكاتنى 8 خىل شەخسنىڭ ھەممىسىگە بېرىش شەرتىمۇ؟..... 117
- زاكات بېرىلمەيدىغانلار..... 118
- بايلار..... 119
- كۇففارلار..... 119
- زاكات بەرگۈچىنىڭ ئاتا - ئانىسى..... 120
- زاكات بەرگۈچىنىڭ بالىلىرى..... 121
- زاكات بەرگۈچىنىڭ جورىسى..... 122

124.....فەتىر سەدىقىسى ھەققىدە

128.....زاكات توغرىلىق كۆپرەك سورىلىدىغان سۇئاللارغا جاۋابلار

140.....پايدىلىنىلغان مەنبەلەر

بىرىنچى باب ئىسلام دىنىدىكى زاكات

زاكاتنىڭ ئىسلام دىنىدىكى ئورنى

زاكات - ئىسلام پەرزلىرىنىڭ ئىككىنچىسى بولۇپ، الله تەئالا زاكاتنى مۇسۇلمانلارنىڭ بايلىرىغا پەرز قىلىپ بەلگىلىگەن. ئىسلام نەزەرىدە ئىماندىن قالسا ئەڭ بىرىنچى پەرز ناماز بولسا، نامازدىن كېيىنكى ئەڭ ئۇلۇغ ئىبادەت زاكاتتۇر. پەيغەمبىرىمىز بۇ ھەقىقەتنى ئىپادىلەپ مۇنداق دېگەن: «ئىسلام بەش ئاساسنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغان: الله تەئالادىن باشقا ھەقىقىي مەبۇد يوقلىقىغا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ الله تەئالا تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە چىن ئىشىنىپ گۇۋالىق بېرىش، ناماز ئوقۇش، زاكات بېرىش، روزا تۇتۇش ۋە قۇدرىتى يەتسە بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىش.»

(بۇخارىي ۋە مۇسلىم رىۋايىتى)

شۇڭىمۇ، زاكات قۇرئان كېرىمنىڭ 82 ئايىتىدە ناماز بىلەن ياندىشىپ كېلىشى ئارقىلىق ئۇنىڭ ئىسلام نەزەرىدىكى يۈكسەك ئورنى ۋە زور ئەھمىيىتى بىلدۈرۈلگەن. چۈنكى زاكاتنى ئادا قىلىشمۇ خۇددى بەش ۋاقىت ناماز ئوقۇشنىڭ زۆرۈر بولغىنىدەك، زۆرۈر بولغان ئىبادەتتۇر.

زاكات - ئىجتىمائىي ئىبادەتتۇر. زاكات سۆزى ئەرەب تىلىنىڭ لۇغەت تەركىبىدە «پاكالاش» ۋە «ئۆستۈرۈش» دېگەن ئىككى مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئىسلام دىنى بۇ ئىككى مەنىنىڭ ھەر ئىككىسىنى بىرگە ئىپادىلەش مەقسىتىدە بۇ ماۋزۇ ئۈچۈن زاكات سۆزىنى ناھايىتى ھېكمەتلىك ھالدا تاللاپ ئالغان.

چۈنكى، پۇل - مالنىڭ زاكاتىنى ئايرىغانلىق ھەقىقەتتە ئۇنى
ھاجەتمەنلەرنىڭ ھەقلىرىدىن، ئۆز نەپسىنى بولسا بېخىللىقنىڭ ئىللەتلىرىدىن
پاكلىغانلىقتۇر. الله تەئالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى مۇسۇلمانلارنىڭ
بايلىرىدىن زاكات ئېلىشقا بۇيرىغان ئايەتتە مۇنداق دېگەن: «ئۇلارنىڭ
ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى زاكات ھېسابىدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى
(گۇناھلاردىن ۋە بېخىللىقنىڭ ئىللەتلىرىدىن) پاكلىغايىسەن، (ياخشىلىقلىرىنى،
پۇل - ماللىرىنى) كۆپەيتكەيسەن»

(تەۋبە سۈرىسى 103- ئايەت)

زاكات بېرىشنىڭ پەزىلىتى

الله تەئالا بەرگەن پۇل - مالنىڭ زاكاتىنى ئىسلام شەرىئىتىدە
كۆرسىتىلگەن بويىچە ئادا قىلىش ئەڭ پەزىلەتلىك ۋە ئۇلۇغ ئىبادەتلەرنىڭ
بىرى بولغىنىدەك، ھەقىقىي مۇسۇلمانلىقنىڭ ئىپادىسىدۇر. الله تەئالا بەقەرە
سۈرىسىنىڭ بېشىدىلا ھەقىقىي مۆمىنلەرنىڭ سۈپەتلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق
دەيدۇ: «ئۇلار غەيبكە ئىشىنىدۇ، نامازنى ئادا قىلىدۇ، ئۇلار بىز بەرگەن پۇل -
مالدىن الله يولىدا سەرپ قىلىدۇ»

(بەقەرە سۈرىسى 3- ئايەت)

ناماز، روزا ۋە باشقىمۇ ئىبادەتلەرگە ئوخشىغان ئىقتىساد تەلەپ قىلمايدىغان ئىبادەتلەرنى ھەر قانداق مۇسۇلمان كىشى ئۇڭايلا ئادا قىلىدۇ. ئەمما تەر تۆكۈپ ئىشلەپ تاپقان مال - دۇنيادىن بىرقىسمىنى ئايرىپ ھاجەتمەنلەرگە بېرىشنى كېرەك قىلىدىغان زاكاتقا ئوخشىغان ئىجتىمائىي ئىبادەتنى پەقەت ھەقىقىي مۆمىن بولغان كىشىلەرلا تولۇق ئورۇنلىيالايدۇ. شۇڭا ئالەم تەئالا قۇرئان كەرىمدە: « زوھىنى (ناچار ئىللەتلەردىن) پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتىدۇ.» دەيدۇ.

(شەمس سۈرىسى 9- ئايەت)

ئالەم يولىدا سەرپ قىلىنغان پۇل - مالنىڭ مۇشۇ دۇنيادا ھەسسىلەپ كۆپىيىدىغانلىقىنى ۋە سەرپ قىلغۇچىنىڭمۇ ئالەمنىڭ دەرگاھىدا ھەسسىلەپ ساۋابقا ئېرىشىدىغانلىقىنى قۇرئان كېرىم مۇنداق بىر مىسال بىلەن ئىپادىلەيدۇ: « ئالەمنىڭ يولىدا پۇل - مېلىنى سەرپ قىلغانلارنىڭ (سەرپ قىلغان نەرسىسى يەرگە تېرىلىپ) يەتتە باشاق چىقارغان، ھەر باشقىدا 100 دىن دان تۇتقان بىر دانغا ئوخشايدۇ، ئالەم خالىغان بەندىسىگە ھەسسىلەپ بېرىدۇ»

(بەقەرە سۈرىسى 261- ئايەت)

زاكاتنىڭ بۇيرۇلۇشى

زاكات پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغىنىدىن 18 ئاي كېيىن يەنى ھىجرىيەنىڭ ئىككىنچى يىلى شەۋۋال (قەمەرىيە 10- ئاي)دا پەرز قىلىنغان.

زاكات بەش چوڭ ئىسلام پەرزلىرىنىڭ بىرى بولغانلىقى سۈپىتى بىلەن، زاكات بېرىش شەرتىگە توشقان ھەرقانداق مۇسۇلمان كىشىگە پەرز ئەيىندۇر. زاكاتنىڭ پەرز ئىكەنلىكى قۇرئان، ھەدىس ۋە ئىجمادەلىللىرى بىلەن تەكىتلەنگەن.

1. قۇرئان دەلىلى: اللہ تەئالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن: «نامازنى ئادا قىلڭلار، (زاكاتنى ئۆز جايىغا بېرىپ) ئادا قىلڭلار»

(بەقەرە سۈرىسى 43- ئايەت)

2. ھەدىس دەلىلى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەناز ئىبنى جەبەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى يەمەنگە ۋالىي قىلىپ ئەۋەتكەندە، ئۇنىڭغا تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دېگەن: «سەن ئەھلى كىتابتىن بولغان بىر قوۋمنىڭ يېرىگە كېتىۋاتسەن. ئاۋۋال ئۇلارغا، اللہ تەئالادىن باشقا ھەق ئىلاھ يوقلىقىنى، مېنىڭ راستىنلا اللہنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىمنى ئۈگەتكىن. ئاندىن ئۇلارنى بۇنىڭغا چىن ئىشىنىپ گۇۋالىق بېرىشكە چاقىرغىن. ئۇلار شاھادەت

كەلتۈرۈپ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن، الله تەئالانىڭ ئۇلارغا كېچە - كۈندۈزنىڭ مۇئەييەن ۋاقىتلىرىدا ئادا قىلىنىدىغان بەش ۋاقىت نامازنى پەرز قىلغانلىقىنى ئۈگەتكەن. ئۇلار نامازنى ئادا قىلىدىغان بولغاندىن كېيىن، ئۇلارغا اللهنىڭ ئۇلارنىڭ بايلىرىدىن ئېلىپ بېقىرلىرىغا بېرىلىدىغان زاكاتنى پەرز قىلغانلىقىنى بىلدۈرگەن. ئۇلار بۇ پەرزنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ بايلىرىدىن زاكات ئالغىن. زاكات يىغىشتا ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ ئەڭ ياخشىلىرىدىن تاللاپ ئېلىشتىن ساقلانغىنى، بېچارىلەرنىڭ پەريادلىرىدىن قورققىن. چۈنكى الله بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا توسالغۇ يوقتۇر. »

(بۇخارىي رىۋايىتى)

3. ئىجمادەلىلى: پۈتۈن ئىسلام مىللىتى زاكاتنىڭ پەرز ئىكەنلىكىگە، ئۇنىڭ ئىسلام ئاساسلىرىدىن بىرى، ئۇنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلمىغان كىشىنىڭ ئىسلام دائىرىسىدىن چىقىپ كېتىدىغانلىقىغا بىردەك ئىتىپاق تۇر. زاكاتنى ئادا قىلىش زاكات بېرىش شەرتىگە توشقان ھەرقانداق مۇسۇلماننىڭ ئۈستىگە پەرز دۇر. زاكات بېرىشكە ئىقتىدارى بار تۇرۇپ ئۇنى ئادا قىلىشتىن باش تارتقۇچىلار الله تەئالانىڭ ئازابىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. چۈنكى زاكاتنى ئادا قىلىش مەسلىسى سەدىقە، ئېھسانغا ئوخشاش كىشىلەرنىڭ ئىختىيارىدىكى ئىش ئەمەس، بەلكى ئۇ ئىسلام شەرىئىتى تەرىپىدىن پۇل - مېلى زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتكەن مۇسۇلماندىن ئېلىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بېقىرلىرىغا بېرىلىدىغان دىنى سېلىقتۇر.

زاكاتنىڭ پەرز بولۇشىنىڭ سەۋەبلىرى ۋە غايىسى

پېقىرلىق مۇسۇلمانلار جەمئىيىتى ئۈچۈن بىر نوقساندۇر. پېقىرلارنىڭ ئېھتىياجلىرىنى ھەل قىلىپ جەمئىيەتتىكى بارلىق مۇسۇلمانلارنى ئوخشاش پاراۋانلىققا، باراۋەرلىككە ۋە بەختلىك تۇرمۇش تەرزىگە ئىگە قىلىشنىڭ بىردىن - بىر چارىسى مۇسۇلمان بايلىرىنىڭ ئۈستىگە مەلۇم مىقداردا زاكاتنى پەرز قىلىپ بۇيرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن پېقىرلارنىڭ ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىشتىن ئىبارەتتۇر. ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا بۇ مۇقەددەس پەرزنى بەلگىلەش ئارقىلىق جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي ئادالەتنى بەرپا قىلىشنى مەقسەت قىلغان. كۈنىمىزدە بايلاردىن زاكاتنى يىغىپ پېقىرلارغا تارقىتىش ئىشىنى بېۋاسىتە ئۆز ئۈستىگە ئالدىغان ئىسلام ھاكىمىيىتى بولمىسىمۇ، اللە تەئالا بۇيرىغان بۇ پەرزنى ھەر قانداق بىر مۇسۇلماننىڭ ئۆز ۋىجدانى ۋە ئىمانىنىڭ تۈرتكۈسى بىلەن تولۇق ئادا قىلىشى، بۇنىڭ بىلەن جەمئىيەتتىكى پېقىرلارنىڭ ئېھتىياجلىرىنى ھەل قىلىشى ھەقىقىي مۇسۇلمانلىقنىڭ ئىپادىسىدۇر.

«زاكات - بىر - بىرى بىلەن ياردەملىشىدىغان، بىر - بىرىنى سۈيىدىغان ئادالەتلىك ۋە شەپقەتلىك بىر جەمئىيەتنى قۇرۇپ چىقىشنىڭ ئەڭ ئالدىنقى ئامىلىدۇر. چۈنكى، زاكات بايلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن جەمئىيەتتىكى

پېقىرلارنىڭ ھالىنى ياخشىلىغانلىقى سەۋىيى بىلەن پېقىرلارنىڭ كۆڭۈللىرىدىكى بايلارغا قارىتا ئۆچمەنلىك، دۈشمەنلىك ۋە كۆرەلمەسلىك تۇيغۇلىرىنى يېڭىپ بايلار بىلەن پېقىرلار ئوتتۇرىسىدا ئۆزئارا سۆيگۈ ۋە ھەمكارلىقنى پەيدا قىلىش ۋە دىنىي قېرىنداشلىقنى كۈچەيتىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ بەختلىك ھايات سۈرۈشىگە كېيىنلىك قىلىدىغان بىر ئېسىل ئىبادەتتۇر. »

(« موسوعة الاقتصاد الإسلامي - ئىسلام ئىقتىساد ئانسكلوپىيەسى 23- بەت » نا. مۇئەللىم جامال)

قۇرئان كەرىم بىزگە رايىھىيەتلىك، پاراۋانلىق بىر ئېسىل جەمئىيەتنى بەرپا قىلىش يولىدا ئىشلەپچىقىرىش ۋە تەقسىم قىلىشنىڭ ئەڭ يۈكسەك سەۋىيىدىكى مەدەنىي ھەم ماددىي پرىنسىپلىرىنى ئۈگەتكەن بولۇپ، جەمئىيەتتىكى ئىقتىسادىي مۇشكىلاتلارنى ھەل قىلىشتا قۇرئان پرىنسىپلىرى يەر يۈزىدىكى ئەڭ مۇكەممەل پرىنسىپلار سانلىنىدۇ. چۈنكى ئۇ، شەخسىي مۈلۈكچىلىك بىلەن ئومۇمىي مۈلۈكچىلىك ئوتتۇرىسىدا ئەڭ ئادىل ۋە مۇناسىپ يولنى تۇتقان.

ئىسلام نەزەرىدە پۇل - مالنىڭ ماھىيىتى

ئىسلام دىنى نەزەرىدە، ئىنسانلار قانچىلىك كۆپ پۇل - مال ئىگىسى بولسۇن ۋە بۇلارنى قانچىلىك جاپا بىلەن ئىشلەپ تاپقان بولسۇن ئۇلار

قوللىرىدىكى مال - مۈلۈكىنىڭ ئەسلى ئىگىلىرى ئەمەستۇر. بەلكى ئۇلار قوللىرىغا كەلگەن بۇ پۇل - ماللارنى تەسەررۇپ قىلغۇچى ۋە كىللە، بەس. چۈنكى مال - مۈلۈكىنىڭ ئەسلى ئىگىسى ۋە ئاتا قىلغۇچىسى ئالە تەئالادۇر! قۇرئان كېرىم بۇ ھەقىقەتنى جاكارلاپ مۇنداق دېگەن: «ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ۋە يەر ئاستىدىكى شەيىلەرنىڭ ھەممىسى ئالەنىڭدۇر.»

(تاھا سۇرىسى 6- ئايەت)

ئالە تەئالا مال - دۇنيانى ئىنسانلارغا ئىككى مەقسەت بىلەن بېرىدۇ: بىرى ئۇلارغا ئېھسان ۋە ئىنتام قىلىش؛ يەنە بىرى، ئۇلارنى بۇ مال - دۇنيا بىلەن سىناش يۈزىسىدىن بېرىدۇ. مال - دۇنيا كىشىلەرنىڭ ئىقتىدارى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتىگە كۆرە ئىگە بولىدىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى ئۇ ئالە تەئالانىڭ ئاتا - ئېھسانىدۇر. ئوخشاش ئىقتىدارغا، ئوخشاش دىپلومغا ئىگە ۋە ئوخشاش ئىشتا ئىشلەيدىغان ئىككى ئادەمنىڭ بىرىنى ئالە تەئالانىڭ باي قىلىدىغانلىقى يەنە بىرىنى ئۇنىڭدىن تۆۋەنرەك ياكى پېقىر قىلىدىغانلىقى بىر رېئاللىقتۇر. ئەگەر مال - دۇنيا ئىقتىدار بىلەنلا قولغا كېلىدىغان نەرسە بولىدىغان بولسا ئىدى، يوقىرىقى ئىككى ئادەم ئىقتىسادىي جەھەتتە ئوخشاش بولغان بولاتتى. بۇنداق ئىكەن، مۇسۇلمان كىشى ئالە تەئالا ئۇنىڭغا ئاتا قىلغان پۇل - مالنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىشقا مەجبۇردۇر. بۇ بولسىمۇ زاكاتتۇر. شۇڭا زاكات بەرگۈچىنىڭ « مەن پېقىرلارغا ئۆز مۈلكۈمدىن خەير - ئېھسان قىلىۋاتىمەنغۇ » دەپ مىننەت قىلىش ھەققى يوقتۇر. ئەگەر شۇنداق قىلىدىكەن، ئۇنىڭ بەرگەن زاكاتى ئالە تەئالانىڭ دەرگاھىدا قوبۇل قىلىنمايدۇ. چۈنكى ئۇ ئالە تەئالا تاپشۇرغان ئامانەتنىڭ تېگىشلىكىنى كىشىلەرگە يەتكۈزۈش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قولىدا قالغان قىسمىنى ھارامدىن (يەنى پېقىرلارنىڭ ھەققىدىن)

پاكلىغان كىشىدۇر. الله تەئالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «ئى مۆمىنلەر! پۇل - مېلىنى كىشىلەرگە كۆرسىتىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان، اللهغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان كەلتۈرمەيدىغان كىشى (نىڭ قىلغان ئەمەلىنى بېكار قىلىۋەتكىنىگە) ئوخشاش، بەرگەن (زاكات ۋە) سەدىقەلارنى مىننەت قىلىش ۋە ئەزىيەت يەتكۈزۈش بىلەن بېكار قىلىۋەتمەگلار. بۇنداق ئادەم خۇددى ئۈستىگە توپا - چاڭ قونۇپ قالغان، قاتتىق يامغۇردىن كېيىن (يۇيۇلۇپ) يۇرۇنقىدەك بولۇپ قالغان سىلىق تاشقا ئوخشايدۇ. ئۇلار قىلغان ئەمەللىرى ئۈچۈن (ئاخىرەتتە) ھېچقانداق ساۋابقا ئىگە بولالمايدۇ. الله كاپىر قوۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ.»

(بەقەرە سۇرىسى 264 - ئايەت)

ئىسلام نەزەرىدە پۇل - مالنىڭ ۋەزىپىسى

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدە پېقىرلىقنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنى جىددى بىر يېتەرسىزلىك دەپ قارايدۇ. شۇڭىمۇ ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ پاراۋانلىق، باراۋەرلىك ئىچىدە ھايات كەچۈرۈشى ئۈچۈن ئەڭ مۇكەممەل پرىنسىپلارنى بەلگىلىگەن. ئىسلام دىنى شەرىئىتى بويىچە مال - مۈلۈكنىڭ ۋەزىپىسىنى تۆۋەندىكى 3 كە قىسقارتىشقا بولىدۇ:

1. پۇل - مالنى ئىسلام شەرىئىتىدە كۆرسىتىلگەن ۋە بۇيرۇلغان يوللار بىلەن ئۆستۈرۈش.

2. پۇل - مالنى ئېھتىياجغا قاراپ ئىسراپ قىلماستىن، ھەددىدىن ئاز قىسۋالماستىن نورمال ھالدا قوللۇنۇش.

3. پۇل - مالنىڭ زاكاتىنى تولۇق ئايرىش ۋە سەدەقە، ياردەم، ئېھسانغا ئوخشاش ئىختىيارى ياردەم ۋاسىتىلىرى بىلەن ئېھتىياج ئىگىلىرىگە ياخشىلىق قىلىش.

يوقىرىقىلار ئىسلام دىنىنىڭ پۇل - مالنى تەسەررۇپ قىلىشتىكى كۆرسەتمىسىدۇر.

ئىسلام نەزەرىدە ئىشلەشنىڭ قىممىتى

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا ئىشلەشنى پەرز قىلىپ بەلگىلىگەن ۋە ئىشلىگەننىڭ شەننى، قەدەر - قىممىتىنى ئالاھىدە كۆتۈرگەن يېگانە دىندۇر. مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنىڭ قۇدرەت تېپىشى ۋە خەلقئارالىق رىقابەتكە دادىل كىرىپ ئۆزىنىڭ يۈكسەك ئورنىنى ساقلاپ قېلىشى يولىدا ئىشلەشنىڭ رولى ئالاھىدە چوڭدۇر. الله تەئالا قۇرئان كەرىمدە: «ئىنسان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن نەرسىسىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

(نەجم سۈرىسى 39 - ئايەت)

خەلقىمىزدىمۇ: «ئىشلىگەن چىشلەيدۇ» دەيدىغان ھېكمەت بار. ھالال رىزىق تېپىش يولىدا ئىشلەش الله تەئالا بۇيرىغان ئەمەللەرنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئەھمىيەتلىك ۋە مۇتبۇەر ئىبادەتتۇر. چۈنكى الله تەئالا بۇيرىغان زاكات،

ھەج، ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە جىھاد قاتارلىق ئىقتىساد بىلەن قىلىنىدىغان ئىبادەتلەردىن باشقىمۇ پەرزلەرنى تولۇق ئادا قىلىش ئۈچۈنمۇ ئىنساننىڭ ساغلىقى ۋە بەدەننىڭ كۈچ - قۇۋۋىتى تەلەپ قىلىنىدۇ. مەلۇمكى، تەن ساغلاملىقىنى ۋە بەدەننىڭ قۇۋۋىتىنى ساقلاش ئىشى كۈندىلىك كېرەكلىك بېمەك - ئىچمەكلەرنى تەمىنلەيدىغان ئىقتىسادقا مۇھىتاجدۇر. ئىقتىساد پەقەت ئىشلەش ئارقىلىق قولغا كېلىدۇ. ئىشلەش تەرەققى قىلىشنىڭ ئالدىنقى ئامىلىدۇر. شۇڭىمۇ قۇرئان كەرىم پۇل - مال تېپىش ئۈچۈن ئىشلەشنى ئالەمنىڭ پەزىلىتى تەلەپ قىلىشتىن ئىبارەت بولغان ئىبادەت دائىرىسىدىن ساناپ مۇنداق دېگەن: «ناماز ئوقۇلۇپ بولغاندا زېمىنگە تارقىلىپ (ئۆز مەشغۇلاتىڭلار بىلەن بولۇپ) ئالەمنىڭ پەزىلىتى تەلەپ قىلىڭلار.»

(جۈمئە سۈرىسى 10 - ئايەت)

ئالە تەئالا ئىشلەشنىڭ قەدىر - قىممىتىنى ۋە ئۇنىڭ مۇكاپاتلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەر - ئايال مۆمىنلەردىن كىمكى ياخشى ئەمەل قىلىدىكەن، بىز ئۇنى (دۇنيادا) ئەلۋەتتە ئوبدان ياشىتىمىز. ئۇلارغا (ئاخىرەتتە) قىلغان ئەمەللىرىنىمۇ ياخشىراق ساۋاپ بېرىمىز.»

(نەھل سۈرىسى 97- ئايەت)

ئىسلام دىنىدا ئىبادەتنىڭ دائىرىسى شۇنچىلىك كەڭ بولۇپ، ئۇ ھاياتلىقنىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: ئىنسانىيەتكە پايدىلىق بولغان ھەر قانداق ئىجتىمائىي خىزمەتلەر، دىن ئۈچۈن، ۋە تەن ئۈچۈن ۋە ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىنى قامداش ئۈچۈن ئىشلەشلەرنىڭ ھەممىسى ئالە رازىلىقىنى كۆزلىگەن بولۇش شەرتى بىلەن ئىبادەت دائىرىسىگە كىرىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۇللارغا، يېقىرلارغا ياردەم قىلىش يولىدا يۈرگەن كىشى ئالە

يولىدا جىھاد قىلغان مۇجاھىدغا ياكى كېچىسى ئىبادەت قىلىپ، كۈندۈزى روزا تۇتىدىغان ئابىدقا ئوخشاشتۇر.» دېگەن.

(بۇخارىي ۋە مۇسلىم رىۋايىتى)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىشلەشنىڭ ئەھمىيىتىنى ۋە پەزىلىتىنى كۆرسىتىپ: «ھالال رىزىق ئۈچۈن ئىشلەش پەرزىدۇر.»

(ئەھمەت رىۋايىتى)

«ھالال رىزىق تېپىش يولىدا ئىشلەش جىھاد تۇر.»

(سۇيۇتى رىۋايىتى)

«دۇنيالىقنى دەپ ئاخىرەتلىكى ياكى ئاخىرەتلىكىنى دەپ دۇنيالىقنى تەرك ئەتكەن كىشى سىلەرنىڭ ياخشىلىقلار ئەمەس. ھەر ئىككىسى ئۈچۈن ئىشلەش كېرەك. چۈنكى دۇنيا ئاخىرەت يولىدىكى بىر قونالغۇدۇر. ئىشلەڭلار، كىشلەرگە يۈك بولىۋالماڭلار.» دېگەن.

(دىلمىي رىۋايىتى)

«قۇرئان ئايەتلىرى، پەيغەمبەرنىڭ ھەدىسلىرى ۋە بۇرۇنقىلارنىڭ ئەسەرلىرى ئىشلەشنىڭ ئىسلام نەزەرىدە قانچىلىك قەدىر - قىممەتكە ئىگە ئىبادەت ئىكەنلىكىنى سۆزلىمەكتە. قۇرئاندا «ئىشلەش» دېگەن ئىبارە 359 ئورۇندا تىلغا ئېلىنغان. ئىسلام دىنى كىشىلەرنى ئىشلەشكە ۋە شۇ ئارقىلىق تەرەققى قىلىشقا چاقىردى. ئىشلەشكە قادىر بولغانلار ئۈچۈن ئىشلەشنى پەرز قىلدى. دېمەك، ئىشلەش ھەقىقىي ئىماننىڭ ئاساسلىرىدىن بىرىدۇر. شۇڭا اللە تەئالا قۇرئان كەرىمنىڭ كۆپ ئايەتلىرىدە «ئەمەل (يەنى ئىشلەش)» نى ئىمانغا يانداشتۇرۇپ بايان قىلغان.»

(« مشكلة الفقر - بېقىرلىق مۇشكىلىسى » يۇسۇف ئەل قەرداۋىي 26-بەت)

شۇڭا دەيمىزكى، ئىشلەش بېقىرلىققا خاتىمە بېرىش ۋە جەمئىيەتنى تەرەققى قىلدۇرۇش يولىدىكى ئالدىنقى ئامىلدۇر.

مال - دۇنيا غايە ئەمەس

ئىسلام نەزەرىدە مال - دۇنيا غايە ئەمەس. بەلكى ئۇ غايىگە يېتىشنىڭ ۋاسىتىسىدۇر. مۇسۇلمان كىشى ئۆزىنىڭ ھالالىدىن تاپقان مال - دۇنياسىنى اللە تەئالا بۇيرىغان ياخشى ئىشلارغا سەرپ قىلىش ئارقىلىق ئاخىرەتتە جەننەتنى قازىنىشتىن ئىبارەت ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۋار غايىسىگە يېتىشنىڭ ۋاسىتىسى قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: « (ھالالىدىن تاپقان) ياخشى مال - دۇنيا ياخشى ئىشلارغا سەرپ قىلىشنى بىلىدىغان ياخشى ئادەم ئۈچۈن نېمە دېگەن ياخشى - ھە! »

(ھافىز ئىراقىي رىۋايىتى)

كىمكى مال - دۇنيانى ئۆزى ئۈچۈن غايە قىلىۋېلىپ، ھالال - ھارامنى ئايرىماسىتىن توپلايدىكەن ۋە ياخشى - ياماننى ئايرىماسىتىن سەرپ قىلىدىكەن، مۇنداقلارنىڭ مال - دۇنياسى ئۆزىنىڭ دۇزاختىن ئورۇن ئېلىشىغا يېتەرلىكتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇھەقتە مۇنداق دېگەن: « اللەنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ھارامدىن مال - دۇنيا تاپقان كىشىنىڭ تاپقانلىرىغا بەرىكەت بېرىلمەيدۇ. ئۇنىڭ قىلغان سەدىقىسىمۇ اللەنىڭ دەرگاھىدا قوبۇل

بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئەۋلاتلىرىغا ھارامدىن قالدۇرغان مىراسلىرى ئۇنىڭ دۇزاختىن ئورۇن ئېلىشى ئۈچۈن يېتەرلىكتۇر. چۈنكى نىجس (يەنى ھارام) نىجسنى يوق قىلالمايدۇ. پەقەت پاكىلار بىلەنلا نىجسلار پاكلىنىدۇ.»
(ئەھمەد ۋە بەيھەقىي رىۋايىتى)

زاكات بېرىشنىڭ پايدىلىرى

زاكات بېرىشنىڭ ئاخىرەتلىك پايدىلىرى

زاكاتنىڭ ئاخىرەتلىك پايدىلىرىنى تۆۋەندىكى 5 نوقتىغا قىسقارتىشقا بولىدۇ:

1. مال - مۈلكىنىڭ زاكاتىنى تولۇق ئادا قىلغان كىشى ئىسلام دىنىنىڭ ئاساسلىق پەرزلىرىدىن بولغان بىر ئىجتىمائىي پەرزنى بەرپا قىلغان بولۇپ،
ئەلە ئەلانىڭ چەكسىز رەھمەت ۋە مەغپىرىتىگە سازاۋەر بولىدۇ. ئەلە ئەلانىڭ بۇ
ھەقتە مۇنداق دېگەن: « ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، ناماز
ئوقۇغان ۋە زاكاتىنى ئادا قىلغان كىشىلەر پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا چوڭ
ساۋابقا ئېرىشىدۇ. ئۇلارغا (ئاخىرەتتە) ھېچ غەم - قايغۇ ۋە قورقۇنۇش
بولمايدۇ. »

(بەقەرە سۈرىسى 277- ئايەت)

2. زاكاتنى ئادا قىلغان كىشى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بەختكە ئېرىشىدىغان ھەقىقىي مۆمىنلەرنىڭ قاتارىدىن ئورۇن ئالىدۇ. بۇ ھەقتە ئالەم تەئالا مۇنداق دېگەن: «مۆمىنلەر ھەقىقەتەن بەختكە ئېرىشتى (چۈنكى) ئۇلار نامازلىرىدا (ئالەمنىڭ ئۇلۇغلىقىدىن سۈر بېسىپ كەتكەنلىكتىن ئەيمىنىپ تۇرغۇچىلاردۇر، ئۇلار بىھۇدە سۆز ۋە ئىشلاردىن يىراق بولغۇچىلاردۇر. ئۇلار زاكاتنى ئادا قىلغۇچىلاردۇر.»

(مۇمىنۇن سۈرىسى 1-4-ئايەتلەر)

3. زاكاتنى ئادا قىلغان كىشىنىڭ ئىمانى كۈچلۈك بولىدۇ. چۈنكى، خالىقنىڭ (ئالەمنىڭ) ۋە مەخلۇقنىڭ (يەنى پېقىرلارنىڭ) ھەقلىرىنى تونۇپ ئۇلارنى يولدا ئادا قىلىمىغان كىشىنىڭ ئىمانى تولۇقلانمايدۇ. ئالەمنىڭ ھەقىقىي ناماز ئوقۇشقا ئوخشاش ئالەم بىلەن بەندىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئىبادەتلەرنى ئورۇنلاش بىلەن ئادا تاپسا، پېقىرلارنىڭ ھەقىقىي ئالەم تەئالا بۇيرىغان زاكاتنى ئۇلارغا بېرىش بىلەن ئادا تاپقان بولىدۇ. يوقىرىقى ئىككى خىل ھەقنى يولدا ئادا قىلغان كىشىنىڭ ئىمانى تولۇقلانغان ۋە دۇنيا - ئاخىرەتلىكىمۇ بەختلىك بولغان بولىدۇ.

4. زاكات ئۇنى بەرگۈچىنىڭ قەلبىنى بېخىللىقنىڭ كىرلىرىدىن ۋە شەپقەتسىزلىكنىڭ ئىللەتلىرىدىن پاكتىغاندەك، ئۇنىڭ مال - دۇنياسىنىمۇ ھازامدىن يەنى پېقىرلارنىڭ ھەققىدىن) پاكايدۇ ۋە بەرىكەت بىلەن كۆپەيتىدۇ. زاكات سۆزىنىڭ لۇغەتتىكى مەنىسىمۇ بۇ مەنىلەرنى ئىپادىلىمەكتە.

5. زاكات كىشىگە مەرتلىكنى، سېخىيلىقنى، ئۆزئارا ياردەملىشىشنى، رەھىمدىللىقنى ۋە پىداكارلىقنى ئۈگىتىش ئارقىلىق ئۇنى ئىسلامىي گۈزەل ئەخلاقىغا ئېرىشتۈرۈشكە كېپىللىق قىلىدۇ. نەتىجىدە ئۇنى ئالەمنىڭ ئۆلگىلىك بەندىلىرىدىن قىلىپ يېتىشتۈرۈپ چىقىدۇ.

زاكاتنىڭ بۇ دۇنيالىق پايدىلىرى

زاكاتنىڭ بۇ دۇنيالىق پايدىلىرىمۇ ناھايىتى كۆپتۇر. زاكات زۆرۈر بولغان ئىجتىمائىي ئىبادەت بولغانلىق ئېتىبارى بىلەن ئۇنىڭ پايدىسى زاكاتنى بەرگۈچى ۋە ئالغۇچى ھەر ئىككىسىگە ئورتاق بولغانىكەن سىرتىدا، پۈتۈن جەمئىيەتكە مەنپەئەتلىكتۇر. چۈنكى زاكات سۆزى لۇغەت ئېتىبارى بىلەن «پاڭلاش» ۋە «ئۆستۈرۈش» دېگەن ئىككى مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇنىڭغا بىنائەن زاكاتنىڭ بۇ دۇنيالىق پايدىلىرىنى تۆۋەندىكىلەرگە قىسقارتىشقا بولىدۇ:

1. زاكات - پاڭلاش مەنىسى بىلەن بايلارنى بېخىللىقنىڭ ئىللەتلىرىدىن پاڭلاپ، ئۇلارنى مەرتلىك بىلەن سېخىلىقتىن ئىبارەت ئېسىل ئەخلاقىغا ئېرىشتۈرىدۇ. دۇنيادا مەرتلىك ماختىلىدىغان ئېسىل ئەخلاق بولغىنىدەك، بېخىللىق ھەرقانداق مىللەتنىڭ لۇغىتىدە سۆكىلىدىغان بىر رەزىل خۇلۇقتۇر. بېخىللىقنىڭ ئەڭ يامان بولغىنى شۇكى، ئۇ گاھىدا كىشىلەرنى پۇل - مالغا بېخىللىق قىلىپ ئۆزلىرىنىڭ ھاياتىنى ھالاكەت قىلىشقا، نومۇسلىرىنى بۇلغىشىغا، پۇلى بىلەن جېنىغا بېخىللىق قىلىپ، ۋەتىنىنى سېتىپ قويۇشىغا سەۋەب بولىدۇ. تارىخمۇ گۇۋاھى، بېخىللىققا ئادەتلەنگەن ھەرقانداق ئادەم ۋە خەلق نىجات تاپقان ئەمەس. شۇڭا ئاللا تەئالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن: «ئۆز نەپسىنىڭ بېخىللىقىدىن ساقلانغانلار مەقسەتكە يەتكۈچىلەردۇر.»

(تاغابۇن سۈرىسى 11 - ئايەت)

« كىمكى بېخىللىق قىلىدىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ زىيىنى ئۈچۈن بېخىللىق قىلىدۇ. ئالە (سىلەرنىڭ مال - مۈلكۈڭلاردىن) بېھاجەتتۇر. »

(مۇھەممەد سۇرىسى 38 - ئايەت)

2. زاكات پاكلاش مەنىسى بىلەن، يوقسۇللارنىڭ، يېتىم - يېسىرلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئالە تەئالا ئاتا قىلغان پۇل - مالدىن ئۇلارغا چىقىم قىلىشقا بېخىللىق قىلىدىغان بايلارغا بولغان ئۆچلۈك، ئاداۋەت ۋە دۈشمەنلىك تۇيغۇلىرىدىن پاكلايدۇ. شۇنداقلا زاكات پاكلاش مەنىسى بىلەن جەمئىيەتنى يوقسۇللار بىلەن بايلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بېرىدىغان زىددىيەتلەردىن، توقۇنۇشلاردىن ۋە قان تۆكۈشلەردىن پاكلايدۇ.

3. زاكات پاكلاش مەنىسى بىلەن بايلارنىڭ پۇل - ماللىرىنى يوقسۇللارنىڭ ھەقلىرىدىن پاكلايدۇ. چۈنكى زاكات يوقسۇللارنىڭ ھەققى. زاكاتى بېرىلمىگەن مال ناپاكتۇر.

4. زاكات پاكلاش مەنىسى بىلەن، زاكات بەرگۈچىنى گۇناھلىرىدىن پاكلايدۇ. چۈنكى زاكات - ئىبادەتتۇر. ھەر قانداق بىر ئىبادەتنى دۇرۇس شەكىلدە ئادا قىلغان كىشىنىڭ گۇناھلىرى شۇ ئىبادەت يۈزىسىدىن ئۆچىرىلىدۇ. بۇ ھەقتە ئالە تەئالا مۇنداق دېگەن: « ياخشى ئىشلار گۇناھلارنى يوققا چىقىرىدۇ. »

(ھۇد سۇرىسى 114 - ئايەت)

5. زاكات ئۆستۈرۈش مەنىسى بىلەن، زاكات بەرگۈچىنىڭ مال - دۇنياسىنى بەرىكەت بىلەن ئۆستۈرىدۇ. بەزىلەر مۇنداق سۇئال قويۇشى مۇمكىن: بېرىلگەن نەرسە كېمەيمەستىن قانداقمۇ كۆپەيسۇن؟ ئۇلارغا جاۋاب بېرىپ دەيمىزكى، زاكات بېرىلگەن مال - دۇنيادىكى ۋاقىتلىق كېمىيىش بولسا،

شۇنداق تاشقى كۆرۈنۈش بولۇپ، ئەمما ھەقىقەتتە ئۇنىڭ ئارقىسىدا بەرىكەت ۋە ئۆسۈش باردۇر. الله تەئالا مۇنداق دەيدۇ: «سەلەكىشلىرىنىڭ پۇل - مېلى ئىچىدە ئۆستۈرۈش ئۈچۈن بېرەر پۇل - مال بەرسەڭلار، اللهنىڭ دەرگاھىدا ئۇ ئۆسمەيدۇ. اللهنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ بەرگەن زاكاتىڭلار ھەسسىلەپ ئۆسىدۇ.»

(رۇم سۇرىسى 39- ئايەت)

«بەرگەن نەرسەڭلارنىڭ ئورنىنى الله تولدۇرۇپ بېرىدۇ.»

(سەبەئ سۇرىسى 39- ئايەت)

الله تەئالانىڭ بۇ ھېكمەتلىك سۆزلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇزۇن يىللىق تارىخىي تەجرىبىلىرى ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ نەزەرىدە رېئاللىققا ئايلانغان. ئەمەلىيەتتە، الله تەئالا بەرگەن پۇل - مالدىن باشقا ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭمۇ ھەقلىرىنى ئادا قىلىپ كەلگەن بايلارنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم، اللهنىڭ ۋە ئىنسانلارنىڭ ئالدىدا يۈزى يورۇق بولۇپ كەلمەكتە. رېكورتېرلار ۋە سويغۇنچىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈۋاتقان ۋە مال - دۇنياسىنىڭ ئەندىشىسىدە دەھشەتلىك قورقۇنچ ئىچىدە ئۆمۈر سۈرۈۋاتقانلار يەنىلا شۇ بېخىل بايلاردۇر.

6. زاكات ئۆستۈرۈش مەنىسى بىلەن، زاكات بەرگۈچىنىڭ مەنئۇبىيىتىنى ئۆستۈرىدۇ. چۈنكى، باشقىلارغا ياخشىلىق قىلىدىغان، يوقسۇللارنىڭ غېمىنى يەيدىغان ئادەم ئۆزىنىڭ كۆڭلى - كۆكسىنىڭ كېڭەيگەنلىكىنى ۋە قولى ئۇزۇن، روھى ئۈستۈن بولۇپ كۆتىرىلگەنلىكىنى بىردىن ھىس قىلىدۇ.

7. زاكات ئۆستۈرۈش مەنىسى بىلەن يوقسۇللارنىڭ، يېتىملارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ روھىنى كۈتىرىدۇ. چۈنكى، ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنى جەمئىيەتتە يار - يۆلەكسىز، بېچارىلىككە يارىتىلغانمىز، دەپ ھىس قىلىپ

ھاياتلىقتىن ئۈمىتلىرىنى ئۈزۈۋەستىن، بۇرادەرلىرىنىڭ ئۇلارنىڭمۇ يۈكلىرىنى يەڭگىللىتىدىغانلىقىنى، قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلىشقا ياردەملىشىدىغانلىقىنى ھېس قىلىدۇ - دە، ئۆزلىرىنى بەختلىك ھېس قىلىدۇ.

8. زاكات يوقىرىقى ھەر ئىككى مەنسى بىلەن، ئىجتىمائىي باراۋەرلىكنى قوغداشنىڭ ۋاسىتىسىدۇر. قىسقىسى، ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدە يېتىم - يېسىر، باققۇچىسىز، ئاجىز، مېيىپ كىشىلەرنىڭ يار - يۈلەكسىز قېلىشىنى جىددى بىر ئىجتىمائىي يېتەرسىزلىك دەپ قارايدۇ ۋە بۇنىڭغا ھەرگىزمۇ يول قويمايدۇ. مۇسۇلمان كىشى ھاياتلىققا كېرەكلىك بولغان ئېھتىياجلىرىنى قامداش يولىدا ئۆز مېھنىتى ۋە ھالال كەسپى بىلەن ئىشلەشكە بۇيرۇلغان. قېرىلىقتىن، ياكى ئاغرىقچانلىقتىن ئىشلەشكە قادىر بولالمىغان ياكى يېتىملىقتىن چارىسىز قالغانلارنىڭ ئېھتىياجلىرىنى مۇسۇلمانلار جامائەسى ھەمكارلىشىپ قامداشقا بۇيرۇلغان. زاكات ئەنە شۇنداق پاراۋانلىق ۋە باراۋەرلىك جەمئىيەتنىڭ كاپالىتىدۇر.

زاكات بېرىش بىلەن پۇل - مال كېمەيمەيدۇ

بەزىلەر بايلارنىڭ پېقىرلارغا زاكات ياكى ياردەم نامى بىلەن پۇل - مال سەرپ قىلىشنى ئىقتىسادىنى يۈكسەلتىش ۋە ئۇنى ئۈستۈرۈش يولىدىكى توسقۇنلۇق، يەنە بىر تەرەپتىن زاكات پېقىرلارنى ئىشلىمەستىن كۈن ئۆتكۈزۈشكە ۋە ھورۇنلۇققا ئۈندەيدىغان بىر ئامىل دەپ جۈيۈلىدۇ.

ئۇلارنىڭ بۇ پىكىرلىرى تۈپتىن خاتادۇر. چۈنكى، بايلارنىڭ يۈدىن ئىككى يېرىم (%25) پىرسەنت زاكات ئايرىغىنىغا ئۇلارنىڭ ئىقتىسادى ھېچقانداق بىر چۈكۈشكە ئۇچرىمايدۇ. ئەكسىچە، بەرىكەت بىلەن كۆپىيىشكە ئېلىپ بارىدۇ. قۇرئان كەرىم ۋە سەھى ھەدىسلار زاكات بىلەن پۇل - مالنىڭ ئۆسۈشى ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق بىر زىتلىقنىڭ يوقلىقىنى تەكىتلىمەكتە. اللە تەئالا قۇرئان كەرىمدە: «اللەنىڭ يولىدا بەرگەن نەرسەڭلارنىڭ ئورنىنى اللە ئۆزى تولدۇرۇپ بېرىدۇ.»

(سەبەئ سۈرىسى 39- ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىسىدە: «زاكات بىلەن ھېچكىمنىڭ مال - دۇنياسى كېمەيمەيدۇ» دېگەن.

(تىرمىزى رىۋايىتى)

يوقىرىقى ئايەت ۋە ھەدىسنىڭ روھىغا ئەگەشكەن ۋە مەنىسىنى ياخشى چۈشەنگەن مۆمىنلەرگە ئېنىقكى، زاكات ئۈچۈن چىقارغان پۇل - مالدىكى ۋاقىتلىق كېمىيىش بولسا، ئەمەلىيەتتە كېمىيىش ئەمەس، بەلكى بەرىكەت ۋە كۆپىيىشنىڭ باشلىنىشىدۇر. چۈنكى تەجرىبىلەر بىلەن كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا رېئاللىققا ئايلانغان ھەقىقەت شۇكى، ئادەتتە، اللە بەرگەن پۇل - مېلىنىڭ زاكاتىنى تولقى بىلەن ئادا قىلىپ، ئۇنىڭدىن باشقىمۇ ئىختىيارى ياردەملەرنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن بايلارنىڭ بايلىقى ھېچقانداق بىر ئىقتىسادىي بۇھرانغا ئۇچرىماستىن كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىپ ۋە ھەسسىلەپ ئۆسۈپ تۇرماقتا. ئۇلارنىڭ اللە تەئالا ۋە خەلق ئالدىدىمۇ نام - شۆھرىتى ئاشماقتا. بەرىكەت ۋە ئاتا - ئېھسان اللە تەئالانىڭ قولىدا، اللە تائالا ئۆزىنىڭ ئەمرىنى بىجا كەلتۈرۈپ، جەمئىيەتتىكى ئېھتىياج

ئىگىلىرىنىڭ ھەقلىرىنى ئادا قىلىپ كەلگەنلەر بىلەن ھەمىشە بىللە. ئۇلارنىڭ پۇل - ماللىرىنى ئۈستۈرۈپ بېرىشكە ئالەتتە ئۆزى بېۋاسىتە كېيىلدۇر.

ئەمدى زاكات پېقىرلارنىڭ ئىشلىمەستىن كۈن ئۆتكۈزۈشكە ۋە ھورۇنلىقىغا سەۋەپ بولىدۇ، دېگەن سەپسەتىگە كەلسەك، زاكات بېرىلىدىغان شەخسلەر قۇرئان كەرىمنىڭ بېۋاسىتە بەلگىلىمىسى بويىچە، پېقىرلار، مىسكىنلەر، قەرزدارلار، ئىقتىسادتىن ئايرىلىپ قالغان مۇساپىرلار، ئازاتلىققا ئېرىشىش ئۈچۈن مەبلەغكە ئېھتىياجلىق قۇللار ۋە باشقىلار قاتارلىق 8 خىل شەخستۇر. بۇلار ئېھتىياجلىرىنى ئىشلەپ تېپىشقا قۇدرىتى يەتمەيدىغان ۋە جىددىي ياردەمگە ھەقىقىي ئېھتىياجلىق بولغان شەخسلەردۇر. ئەمما كۈچ - قۇۋۋىتى جايىدا، تېنى ساق كىشىلەرگە زاكات بېرىش مەنئىي قىلىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ماۋزۇدا مۇنداق دېگەن: «بايلارغا ۋە ئىشلەشكە قادىر بولغانلارغا زاكات ھالال بولمايدۇ.»

(تېرمىزى رىۋايىتى)

ئىسلام دىنى كىشىلەرنى باشقىلارنىڭ ياردىمىگە يۆلىنىپ كۈن ئۆتكۈزۈشتىن قەتئىي مەنئىي قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇمەنىدە: «ئەڭ ياخشى كەسپ كىشىنىڭ ئۆز قولىنىڭ مېھنىتىدۇر.»

(جامع السيوطي - سۇيۇتى مەجمۇئەسى)

«ئالەكەسپدار مۆمىنى سۆيىدۇ.»

(بەيھەقىي رىۋايىتى)

«بەرگۈچى قول ئالغۇچى قولىدىن ئەلۋەتتە ئۈستۈندۇر.» دېگەن

(مۇسلىم رىۋايىتى)

زاكات بەرمەسلىكنىڭ گۇناھى

پۇل - مالنىڭ ئەسلى ئىگىسى ئالەم تەئالا بولۇپ، قولىمىزدىكىسى ئالەم تەئالانىڭ بىزگە ئىنئام ۋە سىناق تەرىقىسىدە ئاتا قىلغىنىدۇر. پۇل - مال ياخشى ئىشلارنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئەڭ ياخشى ياردەمچى بولغاندەك، گامھدا كىشى ئۈچۈن تۈگىمەس بالايى ئاپەت ۋە بەختسىزلىكلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى، پۇل - مال ئىگىلىرىنىڭ ئۆز قولىدىكى پۇل - مالغا مۇناسىۋەتلىك بولغان ھەق - ھوقۇقلارنى تونۇماسلىقى ۋە ئۇنى يولىدا ئىشلەتمىگەنلىكىدىن ئىدى. ئالەم تەئالا ئىنسانلارغا مال - دۇنيانى ئاتا قىلىش بىلەن بىرگە ئۇنى ياخشى يوللارغا ئىشلىتىشكە ۋە ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ئۇنىڭدىكى ھەقلىرىنى تولۇق ئادا قىلىشقا بۇيرىغان. «ئالەم ساڭا ياخشىلىق قىلغاندەك، سەنمۇ (ئالەمنىڭ ئېھتىياجلىق بەندىلىرىگە) ياخشىلىق قىلغىن»

(قەسەس سۈرىسى 77- ئايەت)

ئالەم تەئالا مۇسۇلمان پۇل ئىگىلىرىنى ئېھتىياج ئىگىلىرىگە خەير - نېھسان قىلىشقا بۇيرىغانىدىن باشقا، ئۇلارنىڭ مال - دۇنياسىدىن مۇئەييەن مىقدارىنى ئۇلارغا زاكات يولى بىلەن بۆلۈپ بېرىشىنى پەرز قىلىپ

بەلگىلىگەن. « ئۇلارنىڭ (يەنى مۇسۇلمان پۇل ئىگىلىرىنىڭ) پۇل - ماللىرىدا تىلەيدىغان پېقىرغا ۋە تىلىمەيدىغان پېقىرغا بېرىشكە تېگىشلىك بولغان مۇئەييەن ھەق (يەنى زاكات) باردۇر. »

(مەئارىج سۇرىسى 24-25- ئايەتلەر)

الله تەئالا قۇرئان كەرىمنىڭ كۆپلىگەن ئايەتلىرىدە زاكاتنى ئادا قىلىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى تەكىتلىگەن ۋە زاكاتنى بەرمىگۈچىلەرنىڭ (ئاخىرەتتە) تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز قاتتىق ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە دۇچار بولىدىغانلىقىنى جاكارلىغان.

« ئى مۆمىنلەر! ھىبىرلەر ۋە راھىبىلەردىن (يەھۇدىي ۋە خىرىستىئان ئۆلۈمالىرىدىن) نۇرغۇنلىرى كىشىلەرنىڭ پۇل - ماللىرىنى ھەقىقەتەن ھارام يەيدۇ، (كىشىلەرنى) اللهنىڭ دىنىغا كىرىشتىن توسىدۇ، ئالتۇن - كۈمۈش ۋە يىغىپ، ئۇنى اللهنىڭ يولىدا سەرپ قىلمايدىغانلارغا (دۇزاختا بولىدىغان) قاتتىق ئازاب بىلەن بىشارەت بەرگىن. ئۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئۇ ئالتۇن - كۈمۈشلەر جەھەننەمنىڭ ئوتىدا قىزىتىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ پىشانىلىرى، يانىلىرى ۋە دۈمبىلىرى داغلىنىدۇ. ئۇلارغا: « بۇ سىلەرنىڭ ئۆزۈڭلار ئۈچۈن يىغقان ئالتۇن - كۈمۈشۈڭلار (سىلەر بۇ دۇنيانىڭ ئىگىلىكىدە) اللهنىڭ ئېھتىياجلىق بەندىلىرىگە بېرىلىشكە تېگىشلىك ھەققىنى ئادا قىلىمىدىڭلار) يىغقان ئالتۇن - كۈمۈشۈڭلارنىڭ ۋاباسىنى تېتىڭلار» دېيىلىدۇ. »

(تەۋبە سۇرىسى 34 - ئايەت)

« الله ئۆز پەزىلىدىن بەرگەن نەرسىلەرگە (يەنى پۇل - مالغا) بېخىللىق قىلىدىغانلار بېخىللىقىنى ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىلىق دەپ گۇمان قىلمىسۇن،

نەمەلىيەتتە، بۇ ئۇلار ئۈچۈن زىيانلىقتۇر. ئۇلارنىڭ بېخىللىق قىلغان نەرسىسى قىيامەت كۈنىدە ئۇلارنىڭ بويىنىغا تاقاق قىلىپ سېلىنىدۇ.»

(ئالىمىران سۈرىسى 180- ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ماۋزۇدا مۇنداق دېگەن: « ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقا بايلىقلارغا ئىگە بولۇپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ھەققىنى (زاكاتىنى) بەرمىگەن كىشىگە قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ مال - دۇنيالىرى دۇزاختا قىزىتىلغان تۆمۈرلەرگە ئايلىنىپ كېلىدۇ. ئۇنىڭ پىشانىسى، مۆرىسى ۋە ئۆشنىسى بۇ تۆمۈرلەر بىلەن داغلىنىدۇ. تۆمۈرلەر سوغۇپ قالغان ھامان يەنە قايتا قىزىتىلىپ يېقىلىدۇ. بىر كۈنى دۇنيانىڭ ئەللىك مىڭ يىلىغا توغرا كېلىدىغان قىيامەت كۈنىدە، ئىنسانلار ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلىپ بولغىچە ئۇ شۇنداق داغلىنىپ ئازاپلىنىشقا داۋام قىلىدۇ. ئاندىن جەننەتكە ياكى دۇزاخ تەرەپكە بولغان ئۆز يولىنى كۆرىدۇ.»

(مۇسلىم رىۋايىتى)

« الله تەئالا ئاتا قىلغان پۇل - مالنىڭ زاكاتىنى بەرمىگەن كىشىگە قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ مال - دۇنيالىرى ئىككى كۆزىنىڭ ئۈستىدە قورقۇنۇشلۇق قارا مېڭى بولغان ھەيۋەتلىك بىر ئىلانغا ئايلىنىپ كېلىپ ئۇنىڭ بويىنىغا يۆرگىشىدۇ ۋە ئۇنىڭغا: « مەن سېنىڭ دۇنيادا يىغقان مال - دۇنيانىڭ دەيدۇ »

(بۇخارىي رىۋايىتى)

ئەبۇ زەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: « مەن ھەرەمنى تاۋاپ قىلۇپتېپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلدىم. ئۇ كەبىنىڭ سايىسىدا ئولتۇراتتى، ئۇ مېنى كۆرۈپ: « مۇشۇ كەبىنىڭ

رەببى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار چوقۇم زىيان تارتقۇچىلاردۇر! ئۇلار چوقۇم زىيان تارتقۇچىلاردۇر! دەپ تەكرارلىدى. مەن ئۇنىڭدىن، — يارەسۈلەللا! ئاتا - ئانام سىزگە پىدا بولسۇنكى، ئۇلار زادى كىملەر؟ — دەپ سورىۋىدىم، — ئۇلار پۇل ئىگىلىرىدۇر. پەقەت مال - دۇنياسىدىن ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئىللە يولىدا سەرپ قىلغانلار بۇلارنىڭ سىرتىدا. ئەمما بۇنداقلار بەكمۇ ئاز. تۆگە، كالا، قوي ۋە باشقىمۇ بايلىقلارغا ئىگە بولغان تۇرۇپ زاكات بەرمىگەن قانداقلا ئادەم بولمىسۇن، ئۇنىڭ مال - دۇنيالىرى قىيامەت كۈنىدە چوڭ مۇڭگۈزلۈك ھايۋانلارغا ئايلىنىپ كېلىپ ئۇنى مۇڭگۈزلىرى بىلەن ئۈسسۈپ يەنجىشكە باشلايدۇ. ئۇلارنىڭ ئاخىرى تۈگىگەن ھامان باشتىكىلىرى قايتا كېلىپ قىيناشقا داۋام قىلىدۇ.»

(مۇسلىم رىۋايىتى)

ئىككىنچى باب

زاكاتنىڭ پەزىلىتى

زاكاتنىڭ تونۇشتۇرۇلۇشى

زاكات — ئىسلام دىنىدا، مۇسۇلمان پۇل - مال ئىگىلىرىدىن ئېلىپ، جەمئىيەتتىكى ئېھتىياج ئىگىلىرىگە بېرىش ئۈچۈن ئاللا تەئالا تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن بىر دىنىي سېلىقتۇر.

زاكات سۆزى لۇغەت ئېتىبارى بىلەن، پاكلاش ۋە ئۆستۈرۈش دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. زاكاتنىڭ ئىسلام شەرىئەت ئىستېمالىدىكى مەنىسى: مەخسۇس شەرتلەرگە ئاساسەن، مۇئەييەن مىقداردىكى مالنى ھەقىلىق بولغان شەخسلەرگە تاپشۇرۇش دېمەكتۇر.

زاكاتتىن ئىبارەت بۇ ئىجتىمائىي پەرزنى ئادا قىلىش كاتتا ئىبادەتلەردىن سانالغىنىدەك، زاكات بېرىشكە ئىقتىدارى يېتىدىغان تۇرۇپ، ئۇنى ئادا قىلماسلىق ئەڭ ئېغىر گۇنا دۇر.

زاكاتنىڭ پەرز بولۇشىنىڭ شەرتلىرى

زاكات تۆۋەندىكى شەرتلەرگە توشقان كىشىلەرگە پەرز بولۇپ

بۇيرىلىدۇ:

1. مۇسۇلمان بولۇش.
2. بالاغەتكە يەتكەن بولۇش.
3. ئەقىل - ھوشى جايىدا بولۇش.
4. مەلۇم مىقداردا پۇل - مالغا ئىگە بولۇش.
5. پۇل - مالغا ئىگە بولغىنىغا بىر يىل توشۇشى.
6. قەرزدار بولماسلىق.

بۇلارنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە:

بىرىنچى شەرت: مۇسۇلمان بولۇش

ھەرقانداق بىر ئىبادەتنى ئورۇنلاشقا بۇيرۇلۇش ۋە ئۇنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن مۇسۇلمان بولۇش شەرت بولغىنىدەك، زاكاتتىن ئىبارەت بۇ ئىجتىمائىي پەرزنى ئادا قىلىش ئۈچۈنمۇ مۇسۇلمان بولۇش شەرتتۇر.

مۇسۇلمان بولمىغانلار ئىسلام ئىبادەتلىرىگە بۇيرۇلمىغان. چۈنكى، ئۇلار بۇ ئىبادەتلەرگە سالاھىيەتلىك ئەمەستۇر.

ئىككىنچى شەرت: بالاغەتكە يەتكەن بولۇش

زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بالاغەتكە يەتكەن (يەنى 14 ياشقا تولغان) بولۇش شەرتتۇر. بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلارنىڭ ئىلكىدىكى زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتكەن پۇل - مالغا زاكات كەلمەيدۇ. بۇ ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ كۆرۈشى بولۇپ، شافىئىي، مالىكىي ۋە ھەنبەلىي مەزھەبلىرىگە كۆرە، بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلارنىڭ ئىلكىدىكى زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتكەن پۇل - مالغىمۇ زاكات كېلىدۇ. بۇلارنىڭ دەلىلى شۇكى، زاكات ئىقتىسادىي ئىبادەت بولغانلىقى ئېتىبارى بىلەن ئۇنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بالاغەتكە يەتكەن بولۇش شەرت ئەمەس. بۇنىڭغا بىنائەن، بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلارنىڭ ئىگىلىكىدىكى پۇل - مېلىدىنمۇ زاكات ئايرىلىدۇ. ئۇلارنىڭ زاكاتىنى ئۇلارنىڭ ئىگىلىرى ئۇلارنىڭ مەخسۇس مېلىدىن ئايرىپ بېرىدۇ.

ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ دەلىلى بولسا، زاكاتمۇ ناماز، روزا، ھەج ۋە باشقىمۇ ئىبادەتلەرگە ئوخشاش ئىسلام پەرزلىرىدىن بىرى بولغانلىقتىن ئۇنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈنمۇ بالىغ بولۇش شەرتتۇر. چۈنكى ئىسلام دىنىدىكى ئىبادەتلەرنىڭ ئادا قىلىنىشى ئۈچۈن بالىغ بولۇش شەرتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ خىل كىشى قىلمىشلىرى ئۈچۈن جاۋاپكارلىققا تارتىلمايدۇ: ھوشىدىن كەتكەن كىشى ھوشىغا كەلگىچىلىك، ئۇخلىغان كىشى ئويغانغىچىلىك ۋە كىچىك بالىلار بالاغەتكە يەتكىچىلىك.»

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

بۇ مەسىلىدە ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ دەلىلى كۈچلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن بىزمۇ بۇ مەزھەبىنىڭ كۆرۈشىگە قوشۇلىمىز.

ئۈچىنچى شەرت: ئەقىل - ھوشى جايدا بولۇش

زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتكەن پۇل - مالغا ئىگە بولغان ساراڭلارغا زاكات پەرز بولمايدۇ. چۈنكى ئىسلام دىنىدىكى ئىبادەتلەرنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا بۇيرۇلغۇچىنىڭ ئەقىل - ھوشى جايدا بولغان بولۇشى شەرتتۇر. ساراڭلارمۇ بۇ مەسىلىدە بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلارغا ئوخشاشتۇر. مانابۇ، ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ كۆرۈشىدۇر.

ئەمما شافىئىي، مالىكى ۋە ھەنەبەلى مەزھەبلىرىگە كۆرە، ئەقىل ھوشى جايدا بولمىغان ساراڭلارنىڭ زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتكەن پۇل - مېلى بولسا ئۇلارنىڭمۇ زاكات بېرىشى پەرز بولىدۇ. ئۇلارنىڭ پۇل - مېلىنىڭ زاكاتىنى ئۇلارنىڭ ئىگىلىرى ئۇلاردىن ۋەكىل بولۇپ ئۇلارنىڭ ماللىرىدىن بېرىدۇ.

ھەر ئىككى مەزھەبىنىڭ دەلىلى يوقىرىقى، بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلارنىڭ مەسىلىسى توغرىلىق كەلتۈرۈلگەن دەلىللارنىڭ ئۆزىدۇر. بۇ مەسىلىدىمۇ ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ كۆرۈشى ئەمەل قىلىشقا ئەرزىيدۇ.

تۆتىنچى شەرت: مەلۇم مىقداردا پۇل - مالغا ئىگە بولۇش

ئىسلام شەرىئىتى زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بەلگىلىگەن مىقدارغا يەتمىگەن پۇل - مالغا ئىگە بولغان كىشىگە زاكات پەرز ئەمەس. چۈنكى زاكات بايلار ئۈچۈن بۇيرۇلغان بىر پەرزدۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: »

زاكات - مۇسۇلمان بايلىرىدىن ئېلىپ ئۇلارنىڭ پېقىرلىرىغا بېرىلىدىغان بىر پەرزدۇر » دەپ كۆرسەتكەن.

(بۇخارىي ۋە مۇسلىم رىۋايىتى)

زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن - بەزى كىشىلەرنىڭ چۈشەنگىنىدەك - ئاتالغان بايلاردىن ياكى مىليونېرلاردىن بولۇش شەرت ئەمەس. بەلكى زاكاتنى پەرز قىلىدىغان مىقدار شەرىئەتتە بايلىق دەپ سانالغان مىقدار بولۇپ، ئۇ بولسىمۇ، كىشىنىڭ نورمال ئېھتىياجىدىن تاشقىرى 200 دېرھەم (595 گرامم) كۈمۈش ياكى 20 مىسقال ياكى 20 دىنار (21 ئىيارلىق ئالتۇندىن 85 گرامم) ئالتۇننىڭ قىممىتىدىكى پۇل - مېلىنىڭ بولۇشىدىن ئىبارەتتۇر. ئۆزىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجىدىن تاشقىرى 85 گرامم ئالتۇر ياكى 595 گرامم كۈمۈش كەلگىچىلىك ئىقتىسادقا ئىگە بولغان كىشى ئۈچۈن زاكات پەرز بولىدۇ. چۈنكى ئائىلىسىنىڭ نورمال ئېھتىياجىدىن تاشقىرى ھالدا يوقىرىقى زاكات مىقدارىغا ياكى ئۇنىڭدىن كۆپرەككە ئىگە بولغان ئادەم ئىسلام شەرىئىتى نەزەرىدە باي ھېسابلىنىدۇ. نەتىجىدە ئۇنىڭ زاكات بېرىشى پەرز بولۇپ بۇيرۇلغان بولىدۇ.

پېقىرلارنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزدە تۇتۇش مەقسىتىدە، يوقىرىقى ئالتۇن ۋە كۈمۈش مىقدارىنىڭ قايسىسىنىڭ قىممىتى ئەرزان بولسا شۇ ھېسابقا ئېلىنىدۇ، يەنى 85 گرامم ئالتۇننىڭ باھاسى 595 گرامم كۈمۈشنىڭ باھاسىدىن ئەرزان بولسا، زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن ئالتۇننىڭ مىقدارى ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ. ئەگەر 595 گرامم كۈمۈشنىڭ باھاسى 85 گرامم ئالتۇننىڭ باھاسىدىن ئەرزان بولسا، زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن كۈمۈشنىڭ مىقدارى ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زاكاتنىڭ پەرز بولۇشىدا ئېتىبار قىلىنىدىغان مىقدارنى بەلگىلەپ: «20 مىسقال (ياكى 20 دىنار) غا يەتمىگەن ئالتۇنغا زاكات كەلكەيدۇ. ئالتۇن 20 مىسقالغا يەتسە ۋە ئۇنىڭ مۈلكىگە كىرگەنگە بىر يىل ئۆتسە، ئۇنىڭدىن يېرىم مىسقال زاكات بېرىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كۆپ بولغىنىغا شۇ ھېساب (يەنى 20 مىسقالغا يېرىم مىسقالدىن زاكات بېرىش) بويىچە زاكات بېرىلىدۇ. ئىگە بولغىنىغا بىر يىل ئۆتمىگەن پۇل - مالغا زاكات كەلمەيدۇ.»

(ئەھمەد، بەيھەقىي ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

«بەش ئاۋاققا يەتمىگەن كۈمۈشكە زاكات كەلمەيدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

بىر ئاۋاق 40 دىرھەمگە تەڭ. نەتىجىدە، 5 ئاۋاق 200 (يەنى: $40 \times 5 = 200$ دىرھەم 595 گرامم) غا تەڭ بولىدۇ. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر 20 دىنار (يەنى 20 مىسقال) ئالتۇندىن يېرىم مىسقال ۋە ھەر 40 دىرھەم كۈمۈشتىن بىر دىرھەم زاكات بېرىشكە بۇيرۇيتتى.»

(ترمىزى رىۋايىتى)

يوقىرىقىلار ئىسلام شەرىئىتىنىڭ زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بەلگىلىگەن مۇئەييەن مىقدارى بولۇپ، بۇنىڭدا بايلارنىڭ ۋە ئوتتۇرا ھاللارنىڭ ماددىي ياردىمى بىلەن ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ يۈكلىرىنى يەڭگىلەشتۈش كۆزدە تۇتۇلغان. يوقىرىقى مۇئەييەن مىقداردىن ئاز ئىقتىسادقا ئىگە بولغان كىشىلەرگە زاكات پەرز ئەمەستۇر. بىراق ئۇنىڭ زاكات بېرىشكە

سالاھىيەتلىك بولۇشى ئۈچۈن ئۇنىڭ نورمالدىكى ئائىلە ئېھتىياجىدىن تاشقىرى يوقىرىقى زاكات ئۆلچىمىگە يەتكەن ياكى ئۇنىڭدىن كۆپرەك مىقداردا پۇل - مېلى بولۇشى شەرتتۇر. بۇنىڭغا بىنائەن، ئۇنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجىدىكى كىيىم - كېچەكلىرى، ئۆي - ئىمارەتلىرى، ئىشلىتىۋاتقان ماشىنىلىرى ۋە ئايالىنىڭ، قىزلىرىنىڭ، كېلىنلىرىنىڭ زىننەت بويۇملىرى زاكاتنىڭ پەرز بولۇش ئۆلچىمىگە كىرمەيدۇ. بەلكى ئۇنىڭ ئۆي - ئىمارەتلىرى قانچىلىك ھەشەمەتلىك، ئىشلىتىۋاتقان ماشىنىسى قانچىلىك قىممەت باھالىق بولۇپ كەتسۇن ئۇلارغا زاكات كەلمەيدۇ. چۈنكى بۇلار ئېھتىياجىنىڭ ئىچىدىكى شەيىللەردۇر. شۇنىڭدەك، ئۆي جىھازلىرى، سانائەت ئەشياسىلىرى، كىتاب - ماتېرىياللىرى ۋە مۇجاھىدلارنىڭ قۇراللىرى زاكاتنىڭ پەرز بولۇش ئۆلچىمىگە كىرمەيدۇ ۋە زاكات كەلمەيدۇ. يوقىرىقىلار قوللىنىش ئۈچۈن ئەمەس، تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان بولسا، ئۇلارغا ئەلۋەتتە زاكات كېلىدۇ.

بەشىنچى شەرت: پۇل - مالغا ئىگە بولغانغا بىر يىل ئۆتۈشى

زاكات بېرىشنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن يېتەرلىك بولغان مۇئەييەن زاكات مىقدارىغا ئىگە بولغاندىن باشلاپ قەمەرىيە (ھىجرىيە) يىل ھېسابىدا تولۇق بىر يىلنىڭ ئۆتۈشى زاكاتنىڭ شەرتلىرىدىن بىرىدۇر. ئىگە بولغانغا بىر يىل تولۇق توشمىغان پۇل - مالغا زاكات كەلمەيدۇ. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل توشمىغان مال - مۈلۈككە زاكات كەلمەيدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

(ئىبنى ماجە رىۋايىتى)

ئەمما ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىڭ ئۆشەر زاكاتىنى ئايرىش ئۈچۈن يىل ئۆتۈشى شەرت قىلىنمايدۇ. بەلكى ئۇلارنى يىغقان كۈنى ھېسابتۇر. مەدەنلەر ئۈچۈنمۇ ئۇلارنى چىقارغان كۈنى ھېسابقا ئېلىنىدۇ.

ئىسلام دىنى كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتىنى بىرىنچى ئورۇندا قويدۇ. پۇل - مال ئىگىلىرىنى زىيانغا ئوچرىتىشنى خالىمايدۇ. شۇڭا ئۇ بايلارغا زاكات چىقىرىشنى پەرز قىلىش بىلەن بىرگە، ئۇلارنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشىدىن بۇرۇن ئۇلارغا تولۇق بىر يىل ۋاقىت بەرگەن. مانابۇ، ئۇلارنىڭ پۇل - ماللىرىنى تىجارەت ۋە باشقىمۇ يوللۇق ۋاسىتىلەر بىلەن ئۆستۈرۈۋېلىشى، ئاندىن زاكاتنى دەسمى مالدىن ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ چىققان پايدىسىدىن بېرىشى ئۈچۈن پۇرسەت يارىتىپ بەرگەنلىك بولۇشى ئېھتىمال. ئەگەر پۇل ئىگىلىرى ئۆزلىرىنىڭ دەسىملىرىنى بۇيرۇلغان يوللار بىلەن ئۆستۈرۈشكە تىرىشمىغانلىقتىن ئۆستۈرەلمىگەن بولسا، ئۇ ئۆزلىرىنىڭ يېتەرسىزلىكىدىندۇر. ئەمما زاكات بۇ ھالەتتىمۇ ئۇلارنىڭ زىممىسىدىن ساقىت بولمايدۇ.

ئالتىنچى شەرت: قەرزدار بولماسلىق

زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن قەرزدار بولماسلىق شەرتتۇر. چۈنكى زاكات - نورمالدىكى ئېھتىياجىدىن تاشقىرى مۇئەييەن مىقدارغا يەتكەن پۇل - مالغا ئىگە بولغانلارغا بۇيرۇلغان پەرزدۇر. ھالبۇكى، قەرزدار بولغان ئادەم ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ قاتارىدىن سانىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭغا زاكات پەرز ئەمەستۇر. ئەگەر بىراۋنىڭ نورمال ئائىلە ئېھتىياجىدىن تاشقىرى زاكات بېرىش مىقدارىغا يېتىپ ئاشىدىغان پۇل - مېلى بولۇپ ئۈستىدە بۇ مىقدارنى بېسىپ چۈشىدىغان كۆلەمدە قەرز بولسا ئۇ باي ھېسابلانمايدۇ. بەلكى پېقىرنىڭ قاتارىغا كىرىدۇ. نەتىجىدە ئۇنىڭغا زاكات پەرز بولمايدۇ. ئەگەر بىراۋنىڭ قولىدا نورمال ئېھتىياجىدىن تاشقىرى پۇل - مېلى بار بولۇپ،

ئۈستىدە قەرزىمۇ بولسا، ئۇ ئاۋۋال قەرزىنى ئۆتەيدۇ، ئاندىن قەرزىدىن ئاشقىنى زاكاتنىڭ پەرز بولۇش مىقدارىغا يەتسە ئۇنىڭدىن زاكات بېرىدۇ. ئەگەر ئۇ مىقدارغا يەتكۈدەك نەرسە قالمىسا ئۇنىڭغا زاكات كەلمەيدۇ. يەنى مەبەلە يەھىسسالاھ: «زاكات بايلاردىن ئېلىنىدۇ. زاكاتنىڭ پەرز بولۇش مىقدارىغا يەتكۈدەك پۇل - مېلى بولمىغان ئادەم باي ھېسابلانمايدۇ.» دەپ كۆرسەتكەن.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

سېنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ماۋزۇدا: «قولدا مىڭ دىرھەم پۇلى بولغان بولسىمۇ، ئۈستىدە مىڭ دىرھەم قەرزىسى بار ئادەمگە زاكات پەرز ئەمەستۇر» دەپ كۆرسەتكەن.

زاكاتنى ئادا قىلىشنىڭ شەرتى

الله تەئالا بۇيرىغان ھەر قانداق بىر پەرزنى ئادا قىلىشنىڭ ئۆزى ئىبادەت بولغاندەك، زاكاتنى ئادا قىلىش كاتتا ئىبادەتتۇر. ھەر قانداق بىر ئىبادەتنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئۇنىڭغا كۆڭۈلدە نىيەت باغلاش شەرت قىلىنغاندەك، زاكاتنى ئادا قىلىشتىمۇ ئۇنى نىيەت قىلىش شەرتتۇر. ئۇ بولسىمۇ، زاكات بەرگۈچىنىڭ زاكاتنى بەرگەن ۋاقتىدا ياكى ئۇنى بېرىش ئۈچۈن ئومۇمىي مېلىدىن ئايرىغان ۋاقتىدا، ئۆزىنىڭ زاكات بېرىۋاتقانلىقىنى كۆڭلىدە ھېس قىلىشى دېمەكتۇر. لېكىن زاكاتنى ئالغۇچى پېقىرلارنىڭ

ئۇنىڭ زاكات ئىكەنلىكىنى بىلىشى شەرت ئەمەس. ھەتتا زاكات بەرگۈچى زاكات ئالغۇچىنىڭ كۆڭلىنى ئايىغانلىقتىن ئىچىدە زاكاتنى نىيەت قىلىپ تۇرۇپ، ئۇنى ئالغۇچىغا ھەدىيە ياكى ياردەم ناملىرى ئاستىدا بەرسىمۇ زاكات ئادا تاپىدۇ. چۈنكى نىيەتنىڭ ئورنى قەلبىتۇر. ئۇنى ئېلان قىلىش شەرت ئەمەس. پەقەت ئۇنىڭ زاكات ئىكەنلىكىنى ئالەم تەنلانىڭ بىلىشى يېتەرلىكتۇر. ئالەم تەنلانىڭ قۇرئان كەرىمدە، ھەر قانداق ئىبادەتنىڭ قوبۇل بولۇشى ئۈچۈن نىيەتنىڭ شەرت ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: «ئۇلار پەقەت ئىبادەتنى ئالەمغا خالىس (نىيەت بىلەن) قىلغان، ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلغان ھالدا ئالەمغا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلدى.»

(بەيىنە سۈرىسى 4- ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھەقىقەتەن ئەمەللەرنىڭ قوبۇل بولۇشى نىيەتلەر بىلەن بولىدۇ. ھەر كىم ئۆزىنىڭ نىيەت قىلغان نەرسىسىگە يېتىدۇ.»

(بۇخارىي ۋە مۇسلىم رىۋايىتى)

يوقىرىقى شەرتكە بىنائەن، بىراۋ بىرسىدىن قەرز ئالغان بولۇپ، ئۇنى ۋاقتىدا قايتۇرالمىغان بولسا، قەرز بەرگۈچىنىڭ مەزكۇر قەرزنى زاكاتقا ھېسابلىشى جائىز ئەمەس. چۈنكى ئۇ قەرزنى بەرگەن ۋاقتىدا زاكاتنى نىيەت قىلغان ئەمەس، بەلكى قەرز ھېسابىدا بەرگەن. بۇنداق شارائىتتا، قەرز بەرگۈچى ئۆزىنىڭ زاكاتقا بېرىش ئۈچۈن ئايرىغان پۇلىنى قەرزدارغا زاكات نىيىتى بىلەن بېرىپ بولۇپ، ئاندىن ئۇنىڭدىن قەرزىنى سۈرسا ۋە ئالسا بولىدۇ.

ھەنبەلى مەزھىبىگە كۆرە، زاكاتنىڭ نىيىتىنى زاكات بېرىشتىن ياكى زاكات بېرىلىدىغان مىقدارنى ئومۇمىي مالدىن ئايرىشتىن قىسقا بىر مۇددەت بۇرۇن قىلىشقا جايىدۇر. چۈنكى، زاكاتنى ئۇنىڭغا ھەقىقەت بولغان ئېھتىياج ئىگىلىرىگە يەتكۈزۈپ بېرىش ئىشىدا ئۆزى ئۈچۈن باشقىسىنى ۋەكىل قىلىش جايىدۇر. ئىبنى قۇدامە «المغنى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «زاكات بەرگۈچى ئۆزىنىڭ پۇل - مېلىنىڭ زاكاتىنى ئېھتىياج ئىگىلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن زاكاتىنى نىيەت قىلغان ھالدا بىراۋنى ئۆزىنىڭ ئورنىدا ۋەكىل قىلىپ زاكاتقا ئايرىلغان مىقدارنى ئۇنىڭ قولىغا تاپشۇرغان بولسا، ۋەكىل بولغان كىشىنىڭ قايتا نىيەت قىلىشى شەرت ئەمەس. ئەگەر زاكات مېلىنىڭ ئىگىسى زاكاتنى نىيەت قىلمىغان بولسا ۋەكىلنىڭ نىيەت قىلغىنىنىڭ پايدىسى يوق. چۈنكى زاكات بەرگۈچى ئۇ ئەمەس»

(«المغنى» - ئېھتىياجىنى قاندۇرغۇچى ئىلىم «4 - جىلد 88 - بەت: ئىبنى قۇدامە)

زاكاتنى ئادا قىلىشنىڭ ۋاقتى

نورمال ئائىلە ئېھتىياجىدىن تاشقىرى زاكات بېرىشكە تېگىشلىك بولۇش مىقدارىغا يەتكەن پۇل - مالغا ئىگە بولغان كىشىنىڭ ئۇنىڭغا ئىگە بولغىنىغا تولۇق بىر يىل تولۇشى بىلەن ئۇنىڭ زاكاتىنى كېچىكتۈرمەستىن ھامان ئادا قىلىشى بەلگىلىنىدۇ. بۇ پۈتۈن قىقەشۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقىدۇر. چۈنكى، زاكاتنى ئادا قىلىشنىڭ ۋاقتى بەلگىلىنىپ بولغاندىن

كېيىن ئۇنى كېچىكتۈرۈش زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولغان ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن زىيانلىقتۇر. يەنە بىر تەرەپتىن پەرز بولۇپ بەلگىلىنىپ بولغان زاكاتنى ۋاقىتتا ئادا قىلمىغان كىشى ئۆزىگە ۋە باشقىلارغا كۆپ ھاللاردا زىيانكەشلىك قىلغان بولىدۇ. چۈنكى، مۇبادا ئۇ زىيانغا ئۇچراپ ياكى تىجارىتى بۇھرانغا ئۇچراپ پۇل - مالدىن ئايرىلىپ قالسا، بەلگىلىنىپ بولغان مەزكۇر زاكات ئۇنىڭ زىممىسىدىن ساقىت بولمايدۇ. بۇ ۋاقىتتا ئۇ ئۆزىنى ۋە ئېھتىياج ئىگىلىرىنى زىيانغا ئۇچراتقان بولىدۇ. شۇڭا زاكاتنى يىلىنىڭ توشۇشى بىلەن تەڭ كېچىكتۈرمەستىن بېرىش پەرزىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە: «مالغا ئارىلاشقان زاكات ئاخىرى شۇ مالنى ھالاكەت قىلماي قالمايدۇ.» دېگەن. (بۇخارىي رىۋايىتى) يەنى ئىگە بولغىنىغا بىر يىل تولغاندىن كېيىنمۇ زاكاتى ئايرىلمىغان پۇل - مال ئاخىرى ھالاكەتكە يۈز تۇتىدۇ، دېگەنلىك.

زاكاتنى بېرىشكە تېگىشلىك پۇل - مالغا ئىگە بولغىنىغا بىر يىل تولماستىن، ئۇ ئىگىدىن ئايرىلىپ قالغان كىشىگە زاكات كەلمەيدۇ. چۈنكى ئىگە بولغان پۇل - مالغا بىر يىل تولۇش زاكاتنىڭ پەرز بولۇپ بەلگىلىنىشى ئۈچۈن شەرتتۇر. ئەمما يىل توشقاندىن كېيىن زاكاتنى ئېھتىياج ئىگىلىرىگە چىقىرىپ بېرىشتىن بۇرۇن ھالاكەت بولغان پۇل - مالنىڭ زاكاتى ئۇ كىشىنىڭ زىممىسىدا قالغان بولىدۇ. ئۇ پەقەت بېرىش بىلەنلا ئادا تاپىدۇ. چۈنكى، بۇ زاكات پۈتۈن شەرتلىرى تولۇق بولغان ۋە بېرىشلا قالغان زاكات بولغانلىقتىن، ئۇ كەچۈرۈم قىلىنمايدۇ. شۇڭىمۇ ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرى يىل توشقان ھامان زاكاتنى كېچىكتۈرمەستىن ئادا قىلىشنىڭ تولىمۇ زۆرۈرلىكىنى ھەممىسى بىردەك تەكىتلەيدۇ.

زاكاتنى يىل توشۇشتىن بۇرۇن ئادا قىلىشقا بولامدۇ؟

ئالدى بىلەن شۇنى كەسكىن ئېيىش كېرەككى، ئىسلام دۇنياسىدىكى پۈتۈن فىقھىي شۇناس ئالىملىرى زاكاتنى ۋاقتىدىن بۇرۇن ئادا قىلىشنىڭ جائىزلىقىدا ئىتتىپاقتۇر. ئۇلار بۇ ماۋزۇدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زاكاتنى يىل توشۇشتىن بۇرۇن بېرىشكە رۇخسەت قىلغان قىلغانلىقىنى ئاساس قىلىدۇ. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن زاكاتنى يىل توشۇشتىن بۇرۇن ئادا قىلىش مەسىلىسى ھەققىدە سورىغىنىمدا، ئۇ بۇنىڭغا رۇخسەت قىلغان» دەيدۇ.

(ئىبنى ماجە رىۋايىتى)

ھەسەن ئۆلبەسىرىي رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ 3 يىللىق زاكات مىقدارىنى ئالدىنلا بەرگەن كىشىنىڭ بەرگەن بۇ زاكاتى ئادا تاپامدۇ. دەپ سورالغىنىدا، ئۇنى ئادا تاپىدۇ ۋە جانىز، دەپ پەتىۋا بەرگەنلىكى قەيت قىلىنغان.

بىزمۇ يوقىرىقىلارنىڭ پىكرىگە قوشۇلۇپ دەيمىزكى، اللە تەئالا قۇرئان كەرىمدە: «ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشقا ئالدىراڭلار» دەيدۇ.

(بەقەرە سۈرىسى 148- ئايەت)

ئىسلام پەرزلىرىدىن بىرى بولغان زاكاتنى ئادا قىلىش شۈبھىسىزكى، ئەڭ ياخشى ئەمەل - ئىبادەتتۇر. بۇنداق ئىكەن، خالىغان كىشىنىڭ بىر يىللىق، ئىككى يىللىق ياكى ئۇنىڭدىن كۆپرەك يىلنىڭ زاكاتىنى ئالدىنلا بېرىشى جائىزدۇر ۋە ياخشى ئەمەلنى قىلىشقا ئالدىنغانلىقىدۇر. خۇسۇسەن،

مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا قۇرغاقچىلىق، يەر تەۋرەش، سەل، سوقۇش ۋە باشقىلار قاتارلىق پالاكەتلەر كەلگەن ۋاقىتلاردا ئۇلارنىڭ دەرەزىگە دەرمان بولۇش ئۈچۈن كېلىدىغان يىللارنىڭ زاكاتلىرىنى ئالدىنلا بېرىش ئەلۋەتتە ياخشى ئىش بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلۇغ ئىبادەتلەردىن سانىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ماۋزۇدا: «بىرەر مۇسۇلماننى بۇ دۇنيانىڭ قىيىنچىلىقلىرىدىن بىرەر قىيىنچىلىقتىن چىقارغان كىشىنى اللە تائالا قىيامەت كۈنىنىڭ قىيىنچىلىقلىرىدىن چىقىرىدۇ.» دەپ كۆرسەتكەن.

ئۈستىدە ئادا قىلىشقا تېگىشلىك زاكات قالغان

ھالدا ئۆلگەن كىشى ھەققىدە

زاكات بېرىش شەرتىگە توشقان پۇل - مېلىنىڭ زاكاتىنى ئايرىشتىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتكەن كىشىنىڭ ئۈستىدە قالغان مەزكۇر زاكاتنى ئۇنىڭ ۋارىسلىرى بەرسە بولامدۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە فىقھىي شۇئاس ئالىملىرى ئىختىلاپقا چۈشكەن:

شافىئىي ۋە ھەنبەلىي مەزھەبلىرىگە كۆرە، زاكات بېرىش شەرتلىرىگە توشقان پۇل - مېلىنىڭ زاكاتىنى بېرەلمەي ئۆلگەن كىشىنىڭ ۋارىسلىرى ئۇنىڭ قالدۇرغان پۇل - مېلىدىن ئۇنىڭ ئورنىدا زاكات بېرىشى كېرەك. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى: «بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، - يا رەسۇلەللا! ئانام ۋاپات بولدى، ئۇنىڭ

ئۈستىدە تۇتالمىغان بىر ئايلىق پەرز روزا قالغانىدى. ئۇنىڭ ئورنىغا مەن تۇتۇپ قويسام بولامدۇ؟ — دەپ سورىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام — ھەئە، اللە تەئالانىڭ ھەققىنى ئادا قىلىش ھەممىدىن ئەۋلادۇر — دەپ جاۋاپ بەرگەنتى. »

(بۇخارىي رىۋايىتى)

يوقىرىقى ئىككى مەزھەپ ۋەكىللىرى زاكاتنى روزىغا قىياس قىلىش ئارقىلىق زاكاتنىمۇ ئۇنىڭ ۋارىسلىرى ئۇنىڭ ئۈچۈن بېرىپ ئادا قىلسا بولىدۇ، دېگەن كۆرۈشكە كەلگەن.

ئەمما ھەنەپىي مەزھىبىگە كۆرە، زاكات بەرمەي ئۆلگەن كىشى ئۈچۈن ئۇنىڭ ۋارىسلىرىنىڭ بېرىشى لازىم ئەمەس. ئەگەر ئۆلگۈچى ئۈستىدە قالغان زاكاتنى ئادا قىلىۋېتىش ئۈچۈن ۋارىسلىرىغا مەخسۇس ۋەسىيەت قىلغان بولسا، بۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ مىراس قالدۇرغان پۇل - مېلىنىڭ ئۈچتە بىرىدىن زاكات بېرىلىدۇ. چۈنكى زاكاتنى ئادا قىلىش ئىبادەتتۇر. ھەر قانداق بىر ئىبادەتنىڭ اللە تەئالانىڭ دەرگاھىدا قوبۇل بولۇشى ئۈچۈن ئۇنى ئورۇنلىغۇچىنىڭ شۇنىڭغا نىيەت قىلىشى شەرت بولغاندەك، زاكاتنىڭ قوبۇل بولۇشى ئۈچۈنمۇ ئۆلگۈچىنىڭ ئۇنى ئادا قىلىشنى نىيەت قىلغان، شۇ نىيەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ۋارىسلىرىغا بۇ ھەقتە ۋەسىيەت قىلغان بولۇشى شەرتتۇر. ھالبۇكى، ئۆلگۈچى ئۈستىدىكى زاكات توغرىلىق ۋەسىيەت قىلمىغان ۋە ئۇنىڭ ئۆلىشى بىلەن ئۇنىڭ مال - دۇنياسى ۋارىسلىرىنىڭ ھەققىگە ئايلانغان تۇرسا، ۋارىسلىرىنىڭ بېرىپ قويۇشى بىلەن ئۇنىڭ ئۈستىدىكى بۇ قەرز، يەنى زاكات قانداقمۇ ئادا ناپسۇن؟ ئىبادەتلەر ئەسلىدە ئىنسانلارنى سىناش: ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىتائەتچان بىلەن ئاسىينى ئايرىش ئۈچۈن پەرز قىلىنغان تۇرسا، ئۆلگۈچىنىڭ ئىرادىسىز ۋە ۋەسىيەتسىز ھالدا باشقىسىنىڭ

نورۇنلاپ قويغان بۇ ئىبادىتى قانداقمۇ قوبۇل يولسۇن! شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ
بۇ مەسىلىدە ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ كۆرۈشىگە قوشۇلىمىز.

ئۈچىنچى باب

زاكات كېلىدىغان ماللار

زاكات كېلىدىغان ماللار

زاكات كېلىدىغان ماللار تۆۋەندىكىچە:

1. نەق پۇل
2. تىجارەت ماللىرى
3. ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلار
4. چارۋا ماللىرى
5. يەر ئاستى بايلىقلىرى
6. دېڭىز بايلىقلىرى
7. شېرىكەت ھەسسدارلىقى

نەق پۇل زاكاتىنىڭ مىقدارى

ئالتۇن، كۈمۈش، يۇۋەن، تەڭگە، سوم، رىيالى، دوللار ۋە باشقىمۇ خەلق پۇللىرى قاتارلىق نەق پۇلنىڭ زاكات مىقدارى % 2.5 (يۈزدىن ئىككى يېرىم

پىرسەنت) تۇر. يەنى نورمال ئائىلە ئېھتىياجىنىڭ سىرتىدا 21 ئىبارلىق ئالتۇندىن 85 گىرامم ئالتۇن ياكى 595 گىرامم كۈمۈش ياكى بۇنىڭ قىممىتىدە نەق پۇلى بولغان كىشىنىڭ ئومۇمىي نەق پۇلىدىن % 25 نى زاكاتقا بېرىشى پەرزىدۇر. بۇ نىسبەت 40 دىن 1 گە تەڭ، يەنى 40 مىڭ يۈۋەن خەلق پۇلىغا ئىگە بولغان كىشىگە مىڭ يۈۋەن زاكات ئايرىش پەرز بولۇپ بەلگىلىنىدۇ. مانابۇ، % 25 گە تەڭدۇر. بۇنىڭ دەلىلى تۆۋەندىكى ھەدىسلار:

« كۈمۈشنىڭ زاكاتىنى ھەر بىر قىرىق دىرھەمگە بىر دىرھەمدىن ھېسابلاپ كەلتۈرۈڭلار. كۈمۈش 200 دىرھەمگە يەتمىگىچىلىك ئۇنىڭغا زاكات كەلمەيدۇ. كۈمۈش مىقدارى 200 دىرھەمگە يەتسە ئۇنىڭدىن 5 دىرھەم زاكات بېرىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كۆپ بولغىنىغا شۇ ھېساب (يەنى ھەر 200 دىرھەمگە 5 دىرھەمدىن ئايرىش) بويىچە ھېسابلاپ زاكات بېرىلىدۇ. »

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

« كۈمۈشنىڭ مىقدارى 200 دىرھەمگە يەتسە ۋە ئۇنىڭغا ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل ئۆتكەن بولسا، ئۇنىڭغا 5 دىرھەم كۈمۈش پۇل زاكات كېلىدۇ. ئالتۇن مىقدارى 20 مىسقالغا (ياكى 20 دىنار) غا يەتمىگىچىلىك ئۇنىڭغا زاكات كەلمەيدۇ. ئۇ 20 مىسقالغا يەتسە ۋە ئۇنىڭغا ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل ئۆتكەن بولسا، ئۇنىڭغا يېرىم دىنار ئالتۇن زاكات كېلىدۇ. ئىگە بولغىنىغا بىر يىل توشمىغان پۇل - مالغا زاكات كەلمەيدۇ. »

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

يوقىرىقى ھەدىسلار نەق پۇل زاكاتىنىڭ مىقدارى 40 دىن بىر يەنى % 25 ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا

نېمۇئاتقان نەق پۇل ئالتۇن بىلەن كۈمۈش ئىدى. شۇڭا يوقىرىقى ھەدىسلاردا نەق پۇل ئۈچۈن بۇ ئىككىسىلا تىلغا ئېلىنغان. ئەمما كۈنىمىزدە قوللىنىلىۋاتقان نەق پۇل ئالتۇن، كۈمۈشتىن باشقىمۇ يۇۋەن، تەڭگە، سوم، رىيال، دوللار ۋە باشقىلار قاتارلىق خەلق پۇللىرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇنداق بولغانىكەن، يوقىرىقى خەلق پۇللىرىنىڭ زاكاتى ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنىڭ زاكات مىقدارى بويىچە 40 دىن بىر، يەنى % 2.5 بېرىلىدۇ.

شەيخ ئەبۇ بەكرى جازائىرىي «منهاج المسلم» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «كىشى ئالتۇن بىلەن كۈمۈشكە ئىگە بولغان بولسىمۇ، بۇ ئىككىسىنىڭ ھېچبىرى ئۆز ئالدىغا زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتمىگەن بولسا، ئالتۇن بىلەن كۈمۈش ئىككىسىنى بىرلەشتۈرىدۇ، بۇ ئىككىسىنىڭ مىقدارى زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتسە ئىككىسىدىن ھەر بىرىنىڭ ئايرىم زاكات مىقدارى بويىچە زاكات بېرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ توغرىلىق سوراغىنىدا: «ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنى بىر - بىرىگە قوشۇپ تۇرۇپ ئىككىسىنىڭ ئومۇمى مىقدارىدىن زاكات بەرسەڭ بولىدۇ.» دەپ كۆرسەتكەن.

(ئىمام مالىك رىۋايىتى)

شۇنىڭدەك، ئالتۇن بىلەن كۈمۈشتىن ئىبارەت بۇ ئىككى نەق پۇلنىڭ بىرىنىڭ زاكاتىنى يەنە بىرىدىن بېرىش جائىزدۇر. مەسىلەن: بىر دىنار ئالتۇن زاكات بېرىشنىڭ ئورنىغا 10 دېرھەم كۈمۈش بېرىش ياكى 10 دېرھەم كۈمۈش بېرىش جائىزدۇر. چۈنكى 10 دېرھەم كۈمۈشنىڭ قىممىتى بىر دىنار ئالتۇنغا تەڭ. ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنىڭ زاكاتى ئۈچۈن قەرغەز پۇلدىن بېرىش جائىز بولغاندەك، ئۇنىڭ ئەكسىمۇ، يەنى خەلق پۇلىنىڭ زاكاتى ئۈچۈن ئالتۇن ياكى كۈمۈشتىن بېرىشمۇ جائىزدۇر. »

(«منهاج المسلم - مۇسۇلماننىڭ يولى» 313-ئاپت، ئا. جازائىرىي)

تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكاتى

تىجارەت ماللىرى — تىجارەت ۋە باشقىمۇ قانۇنلۇق يوللار بىلەن ئۆستۈرۈش ئۈچۈن تەييارلىغان ماللار دېمەكتۇر. پۈتۈن فىقھىيۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بويىچە تىجارەت ماللىرىغا زاكات كېلىدۇ. مەسىلەن: بىراۋنىڭ ئۆزى قوللۇنۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى سېتىش ياكى كىراغا قويۇش ئۈچۈن تۇتۇلغان زېمىن، ئۆي - ئىمارەت، دۇكان، كىيىم - كېچەك، ماي، ئۇن، گۈرۈچ، رەخت ۋە باشقىلار قاتارلىق تىجارەت ماللىرىنىڭ ھەممىسىگە زاكات كېلىدۇ. بۇ ماللارغا ئىگە بولغانغا بىر يىل توشقان ھامان ئۇلارنىڭ ھەممىسى نەق پۇلغا سۇندۇرۇلۇپ، نەق پۇلغا زاكات بېرىش مىقدارى بويىچە، % 25 زاكات بېرىلىدۇ. چۈنكى تىجارەت ماللىرىمۇ نەق پۇلنىڭ ئورنىدىدۇر. اللہ تەئالا قۇرئان كەرىمدە: «ئى مۆمىنلەر سىلەر ئېرىشكەن نەرسىلەرنىڭ ياخشىلىرىدىن زاكات بېرىڭلار» دەيدۇ. »

(بەقەرە سۈرىسى 268- ئايەت)

ئىسلام فىقھىيۇناس ئالىملىرى بۇ ئايەتنى تىجارەت ماللىرى ئۈچۈن زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى، دەپ قارايدۇ. بۇ ھەقتە كەلگەن ھەدىسلارمۇ كۆپتۇر:

سەمرە ئىبنى جۇندۇب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنى سېتىش ئۈچۈن تەييارلانغان ماللىرىمىزنىڭ زاكاتىنى بېرىشىمىزگە بۇيرىغان.»

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

ئەبۇ زەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خۇددى تۆگە، قويغا زاكات كەلگەندەك، تىجارەت قىلىش ئۈچۈن تەييارلانغان كىيىملەرگىمۇ ئەلۋەتتە زاكات كېلىدۇ.» دېگەن.

(بەيھەقى ۋە دار قۇتى رىۋايىتى)

ئىمام شافىئى بىلەن ئىمام ئەھمەد ئەبۇ ئەمرە ئىبنى ھاماسنىڭ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلغان مۇنۇ سۆزىنى ھېكايە قىلىدۇ: «مەن تېرە ۋە قازان قاتارلىق ئەشيا لارنى سېتىۋاتاتىم، ئۆمەر ئىبنى خەتتاب يېنىمدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ مېنىڭدىن، — ماللىرىڭنىڭ زاكاتىنى بەردىڭمۇ؟ — دەپ سورىغانى، مەن ئۇنىڭغا، — بۇ پەقەت تېرە بىلەن قازان تۇرسا — دېۋىدىم، — ماللىرىڭنىڭ ھەممىسىنى نەق پۇلغا سۇندۇرۇپ، ئاندىن ئۇنىڭ زاكاتىنى بەرگىن - دېدى.»

(ئىمام شافىئى ۋە ئەھمەد رىۋايىتى)

يوقىرىقىلاردىن ئوچۇقلاندىكى، پۇل - مالنى ئۆستۈرۈش نىيىتى بىلەن تۇتۇلغان يەر - زېمىن، ئۆي - ئىمارەت، يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، رەخت - ماتېرىيال، قاتناش قوراللىرى، ئۆي سايمانلىرى ۋە باشقىلارنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن زاكات ئايرىش پەرزىدۇر.

تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشتا تۆۋەندىكى قائىدىلەرگە رىئايە قىلىش تەلەپ قىلىندۇ: .

1. تىجارەتنى باشلىغانغا تولۇق بىر يىل توشقاندىن كېيىن، قولدىكى تۈرلۈك ماللارنىڭ ھەممىسىنى قوشۇپ شۇ دۆلەتتە ئېقىۋاتقان خەلق پۇلىغا سۇندۇرۇلىدۇ.

2. تىجارەت ماللىرىنىڭ خەلق پۇلىغا سۇندۇرۇلغان ئومۇمىي پۇل مىقدارىغا يېنىدىكى نەق پۇللارنى قوشىدۇ.

3. يوققىرىقى ئومۇمىي پۇل مىقدارىدىن % 2.5 (يۈزدىن ئىككى يېرىم پىرسەنت) زاكات بېرىلىدۇ.

ئەگەر زاكات بەرگۈچىنىڭ ئۈستىدە قەرز بولسا، بېرىلىدىغان زاكات مىقدارىنى ھېسابلاپ چىقىشتىن بۇرۇن ئۈستىدىكى قەرز مىقدارىنى ھېسابتىن چىقىرىۋېتىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ئورتاقلىرىدىن بىرىنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ قەرزىسى بولسا، بۇ قەرزنى ئومۇمىي پۇلىنىڭ ھېسابىغا كىرگۈزۈپ تۇرۇپ زاكات بېرىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ باشقىلار ئۈستىدىكى قەرزىسىنىڭ زاكاتىنى شۇ قەرزىسىنى تاپشۇرۇپ ئالغانغا قەدەر كېچىكتۈرسىمۇ بولىدۇ.

خاتا چۈشەنچىلەرگە رەددىيە

ئاز ساندىكى بەزى پۇل - مال ئىگىلىرى زاكات پەقەت ئالتۇن بىلەن كۈمۈش ۋە خەلق پۇلىغىلا كېلىدۇ. ئەمما تىجارەت ماللىرى ئۈچۈن زاكات بېرىش پەرز بولمىسا كېرەك، دەپ جۈيلۈيدۇ. بۇ زاكات بېرىشتىن قاچىدىغان بېخىللارنىڭ ئەرزىمەس پىكىرلىرى خالاس. مۇنداقلار ھەقىقەتەن

ئازغۇنلاردۇر. ئادەتتە ئۆزىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ نورمال ئېھتىياجىدىن تاشقىرى 85 گرامم ئالتۇن ياكى 595 گرامم كۈمۈش قىممىتىدە پۇل - مېلى بولغان ئادەم ئۈچۈن زاكات پەرز بولغان يەردە، مىليونلىغان خەلق پۇللىنىڭ قىممىتىدىكى مالىلارنى ئىشلەپ چىقىرىدىغان فابرىكا، زاۋۇت، كارخانا ۋە باشقىمۇ مۇئەسسەسەلەرگە ئىگە بولغان بايلارنىڭ ماللىرىغا قانداقمۇ زاكات كەلمەسۇن؟!

ئىسلام دىنى بۇنداق بېمەنىلىكتىن پاكتۇر، ئەلۋەتتە. شۇڭا دەيمىزكى، تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان ھەرقانداق نەرسە نەق پۇلغا ئوخشاشتۇر. بۇنداق ئىكەن، تىجارەت ماللىرى بىلەن ئالتۇن، كۈمۈش ۋە خەلق پۇلى ئوتتۇرىسىدا ھېچ پەرق يوقتۇر.

ئەگەر ئالتۇن، كۈمۈش ۋە خەلق پۇلىغا زاكات پەرز بولۇپ، تىجارەت ماللىرىغا زاكات كەلمەيدىغان بولسا، بايلارنىڭ ھەممىسى نەق پۇللىرىغا ئېھتىياج سىرتىدا يەر - زېمىن، ئۆي - ئىمارەت، قاتناش قوراللىرى، تىجارەت ماللىرى ۋە باشقىمۇ ماللارنى سېتىۋېلىش ئارقىلىق زاكات بېرىشتىن قېچىش پۇرسىتىگە ئىگە بولغان ۋە ئىسلام دىنىنىڭ زاكاتىنى پەرز قىلىشتىكى غايىسى ئەمەلگە ئاشمىغان بولار ئىدى. ئەمما ئانداق ئەمەس! ئىسلام دىنى زاكاتنى پەرز قىلىشتا جەمئىيەتتىكى پېنىر، مىسكىن، يېتىم - يېسىر، تۇل، باققۇچىسىز قېرىلار، مېيىپلار ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىگە ماددىي ياردەم قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنىمۇ ھاياتلىقنىڭ نېمەتلىرىدىن بەھرىمەن قىلىشنى مەقسەت قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە: «ئەللا مۇسۇلمانلارنىڭ پۇل - ماللىرىدا ئۇلارنىڭ بايلىرىدىن ئېلىپ پېنىرلىرىغا بېرىلىدىغان زاكاتىنى پەرز قىلدى.»

(بۇخارىي ۋە مۇسلىم رىۋايىتى)

ئەللامە مەھمۇد شەلتۇت «پەتۋا» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «تجارەت ماللىرىغا زاكاتنىڭ پەرز ئىكەنلىكىدە فىقھىي شۇناس ئالىملىرى بۇرۇندىن ھازىرغا قەدەر بىردەك ئىتتىپاقتۇر. تجارتەچى مۇسۇلمان كىشىنىڭ ماللىرى زاكات بېرىش مىقدارىغا يەتسە، ئۇ ھەر يىلى بىر قېتىم بارچە ماللىرىنىڭ ئومۇمىسىنى نەق پۇلغا سۇندۇرۇپ ئۇنىڭدىن زاكات بېرىدۇ. ئەمما سودا ئىشلىرىنى بېجىرىش ئۈچۈن تۇتۇلغان دۇكان - ماگېزىن ۋە ئۇنىڭدىكى كېرەكلىك سېرەمجانلارغا زاكات كەلمەيدۇ. چۈنكى بۇ ئەشيانى قوللىنىش دائىرىسىگە كىرىدۇ. تجارتە ماللىرى نەق پۇلغا ئوخشاشتۇر. چۈنكى ئۇلار پۇلغا ئالماشتۇرۇش ئۈچۈن تەييارلانغان ماللاردۇر. ئەگەر تجارتە ماللىرىغا زاكات كەلمەيدىغان بولسا ئىدى، كۆپلىگەن بايلار بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ پۇل - ماللىرىنى زاكاتتىن قاچۇرۇپ ئالالىغان بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئىسلام مەملىكەتلىرىنىڭ كۆپۈنچىسىدە ئىقتىسادنىڭ مەنبەسى تجارتە بىلەن زىرائەتچىلىكتۇر. بايلارنىڭ كۆپلىرىنىڭ زاكاتنى تەرك قىلىشى زاكاتنىڭ جەمئىيەتتىكى ئۆز ۋەزىپىسىنى يوقىتىشىغا سەۋەپ بولىدۇ. نەتىجىدە ئىسلام دىنىنىڭ زاكاتنى پەرز قىلىشتىكى ۋە ئۇنى شەرىئەت ئاساسلىرىنىڭ بىرى قىلىپ بەلگىلىشىدىكى ھېكمەت يوقالغان بولىدۇ. »

(«الفتاوى — پەتۋا» شەيخ مەھمۇد شەلتۇت 121-بەتتىن)

يىل ئىچىدىكى كىرىمنىڭ مەسىلىسى

بىز يوقىرىدا زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن زاكات ئۆلچىمىگە يېتەرلىك پۇل - مالغا ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل توشۇشى شەرت دېگەندۇق. ئەمما تىجارەت ئەسناسىدا قولغا كىرىپ تۇرىدىغان ماللارنىڭ ھەر بىرى ئۈچۈن ئايرىم - ئايرىم يىل ساناشقا ھاجەت يوق. پەقەت يىل بېشى ۋە ئاخىرى ھېسابقا ئېلىنىدۇ. يىلنىڭ ئاخىرىدا قولغا كەلگەن پۇل - مالنىڭ ھەممىسىگە بىراقلا زاكات بېرىلىدۇ. مەسىلەن: ئايدا مىڭ يۈزەن مائاش ئالىدىغان بىر كادىر ياكى ئىشچىنىڭ ئالغان مائاشى ئۆزىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ ئايلىق خىراجىتىدىن ئېشىپ ئۇ ھەر ئايدا 400 ياكى 500 يۈزەندىن ئىقتىساد قىلغان بولسا، يىل ئاخىرىدا ئۇنىڭ قولىدا بولغان ئومۇمىي پۇل مىقدارىدىن زاكات بېرىدۇ. ئۇنىڭ قولىدا يىل بېشىدا 1000 يۈزەن بولۇپ، يىل ئاخىرىغا كەلگەندە بۇ مەبلەغ 3000 يۈزەنگە يەتكەن بولسا، زاكات بېرىشتە يىل ئاخىرىدىكى قولىدا مەۋجۇت بولغان مەبلەغ ھېساب قىلىنىدۇ يەنى 3000 يۈزەندىن زاكات بېرىدۇ. چۈنكى قولغا چۈشكەن ھەر بىر قېتىملىق مەبلەغ ئۈچۈن ئايرىم - ئايرىم يىل ساناش قىيىن ئىشتۇر. چۈنكى بەزىدە كىشىنىڭ قولىغا ئاز - ئازدىن پۇل كىرىپ تۇرىدۇ. قولغا كىرگەن ھەر قېتىملىق پۇلنىڭ ۋاقتىنى بىلىش ۋە ھەر قېتىم كىرگەن پۇل ئۈچۈن يىل ساناش ھەقىقەتەن قىيىن ئىشتۇر. شۇڭا يىلنىڭ ئاخىرىدا قولىدا مەۋجۇت بولغان مەبلەغدىن زاكات بېرىلىدۇ. تىجارەتچىلەرمۇ شۇنداق قىلىدۇ. چۈنكى ھەر ئايدا قولغا

كسرىم كىرىپ تۇرىدىغان تىجارەتچى ئۈچۈن ھەر قېتىم قولغا كەلگەن پۇل - مالغا ئايرىم يىل ساناش ۋە ھەر قېتىمدا كىرگەن پۇل ئۈچۈن ئايرىم بىر يىلنى توشقۇزۇش تولمۇ قىيىندۇر. شۇڭا تىجارەتچى، كادىر، ئىشچى ۋە باشقىمۇ كەسپدارلار زاكاتنىڭ پەرز بولۇشىغا يېتەرلىك مىقداردا پۇل - مالغا ئىگە بولغىنىغا تولۇق بىر يىل تولغاندىن ، يىل ئاخىرىدا قولدا بار بولغان ئومۇمىي پۇل مىقدارىنىڭ زاكاتىنى چىقىرىدۇ. ئەمما يىل ئوتتۇرىسىدىكى ئۆسۈش ياكى كېمىيىشلەر ھېسابقا ئېلىنمايدۇ. پەقەت زاكات بېرىدىغان ۋاقىتتا قولدا بولغىنى ھېسابتۇر.

ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ھەققىدە

يوقىرىدا، ئۆزىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ نورمال ئېھتىياجىدىن تاشقىرى پۇل - مالغا ئىگە بولغان كىشى ئۈچۈن زاكاتنىڭ پەرز بولىدىغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ نورمال ئېھتىياجلىرىدىن سانىلىدىغان ئىگىدارچىلىقىغا زاكات كەلمەيدىغانلىقىنى سۆزلىگەندىۇق. بۇ پرىنسىپلارغا ئاساسەن، ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرى ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ئۇلارنىڭ نورمالدىكى ئېھتىياجلىرىدىن سانىلامدۇ ياكى ئېھتىياج سىرتىدىكى بايلىقلاردىن سانىلامدۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە جىددىي ئىختىلاپ قىلىشقان: ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنى ئۇلارنىڭ نورمال ئېھتىياجلىرىدىن سانىغانلار ئۇلارغا زاكات كەلمەيدۇ، دەپ قارار قىلغان. بۇنى دېگەنلەر شافىئىي، مالىكى ۋە ھەنبەلى مەزھەبلىرى. ساھابىلاردىن ئىبنى ئۇمەر، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋە جابىر لاردۇر. ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنى ئۇلارنىڭ نورمال

ئېھتىياجىنىڭ سىرتىدىكى بايلىق دەپ قارىغانلار ئۇلارغا زاكات كېلىدۇ، دەپ قارار قىلغان. بۇنى دېگەنلەر ھەنەپىي مەزھىبى ۋە ساھابىلاردىن ئىبنى مەسئۇد، ئىبنى ئابباس ۋە سەئىد ئىبنى مۇسەيبلىرىدۇر. تۆۋەندە ھەر ئىككى مەزھەبىنىڭ دەلىللىرى قىسقىچە بايان قىلىندۇ:

بىرىنچى مەزھەب، ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىگە زاكات كەلمەيدۇ دېگۈچىلەرنىڭ دەلىللىرىدىن:

1. ئاياللار ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقىمۇ قىممەتلىك بۇيۇملاردىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرىنى قوللىنىشقا ئېھتىياجلىقتۇر. بۇنداق قىلىش ئۇلارنىڭ نورمالدىكى يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك ۋە باشقىمۇ زۆرۈر ئېھتىياجلىرىغا ئوخشاش ئېھتىياجلىرىدىكى ئىشتۇر. ئالەم ئاللا قۇرئان كەرىمدە، قىزلارنى ئالەمنىڭ قىزلىرى، دەپ شېرىك كەلتۈرگۈچى مۇشرىكلارغا رەددىيە بەرگەن سۆزىدە مۇنداق دېگەن: «ئۇلار ئالەمغا زىننەت بۇيۇملىرى ئىچىدە چوڭ بولىدىغان، مۇنازىرىدە مەقسىتىنى ئوچۇق بايان قىلالمايدىغان (قىزلارنى مەنسۇپ قىلامدۇ؟)»

(زۇخرۇف سۇرىسى 18- ئايەت)

ئالەم ئالەم يوقىرىقى ئايەتتە زىننەت بۇيۇملىرىنى ئايال جىنسىنىڭ كېرەكلىك ئەشياسىلىرىدىن قىلىپ كۆرسەتكەن. بۇنداق ئىكەن، ئاياللارنىڭ ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقىمۇ قىممەتلىك نەرسىلەردىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرى ئۇلارنىڭ كەم بولسا بولمايدىغان تەبىئىي ئېھتىياجلىرىدىن سانىلىدۇ. شۇڭا ئۇلارغا زاكات كەلمەسلىكى كېرەك. ئەگەر ئاياللار يوقىرىقى زىننەت بۇيۇملىرىنى تىجارەت بىلەن ئۆستۈرۈش مەقسىتىدە تۇتقان ۋە ساقلىغان بولسا ئۇنىڭغا ئەلۋەتتە زاكات كېلىدۇ.

2. ئىمام مالىك «موطا» ناملىق ئەسىرىدە، «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۆزىنىڭ قېرىندىشى مۇھەممەدنىڭ يېتىم قىزلىرىنى باقاتتى، ئۇلارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىدىن زاكات بەرمەيتتى» ۋە «ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەرنىڭ قىزلىرى ۋە چۆرىلىرى ئالتۇن بۇيۇملىرىنى تاقايىتتى. ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەر بۇلارنىڭ زاكاتىنى چىقارمايتتى.» دېگەن ھەدىسلارنى رىۋايەت قىلغان.

(موطا 1- جىلد 250 - بەت)

يوقىرىقى ھەدىسلاردا كۆرگىنىمىزدەك بەزى ساھابىلارمۇ ئاياللارنىڭ ئۆزلىرى قوللىنىۋاتقان زىننەت بۇيۇملىرىغا زاكات كەلمەيدۇ دەيدىغان پىكىردە ئىدى. ئەگەر ئاياللارنىڭ بۇ زىننەت بۇيۇملىرى ئۆز ئىھتىياجلىرىنىڭ سىرتىدا بولۇپ ئۇلارنى قوللانمىسا ياكى زاكات بېرىشتىن قېچىپ نەق پۇللىرىغا بۇ بۇيۇملارنى ئېلىپ ساقلىغان بولسا، پۈتۈن ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بىلەن ئۇنىڭغا زاكات كېلىدۇ.

ئىككىنچى مەزھەب، ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكات پەرز بولىدۇ، دېگۈچىلەرنىڭ دەلىللىرى مۇنداق:

1. «قوللىرىدا ئالتۇن بىلە يۈزۈكلىرى بولغان ئىككى ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىۋىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن سورىدى:

— بۇلارنىڭ زاكاتىنى بەردىڭلارمۇ؟

— ياق، يارەسۈلەللا — دېدى ئاياللار، بۇ ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا دېدى:

— سىلەر قىيامەت كۈنى قوللىرىڭلارغا ئوتتىن بىلە يۈزۈك سېلىنىشىنى ياقتۇرامسىلەر؟

— ياق، ئەلۋەتتە ياقتۇرمايمىز يارەسۈلەللا،

— ئانداقتا بۇلارنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىڭلار — دېدى. «

(تىرمىزى رىۋايىتى)

2. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولۇمدىكى كۈمۈش ئۈزۈكلەرنى كۆرۈپ، — بۇ نېمە ئەي ئائىشە؟ — دەپ سورىۋېتتى، مەن ئۇنىڭغا:

— بۇلارنى سىز ئۈچۈن زىننەتلىنىش مەقسىتىدە ياساتقان ئىدىم يارەسۈلەللا — دەپ جاۋاب بەردىم، ئاندىن ئۇ مەندىن سورىدى:

— بۇلارنىڭ زاكاتىنى بەردىڭىزمۇ؟

— ياق.

— دۇزاخقا كىرىشىڭىز ئۈچۈن بۇنىڭ ئۆزى يېتەرلىك — دېدى،
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. «

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

3. ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى،
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە ئوتۇق سۆزلەپ «ئەي ئاياللار جامائەسى!
زىننەت بۇيۇملىرىڭلارنىڭ زاكاتىنى بەرمەسلىكىڭلار سىلەرنىڭ كۆپلىرىڭلارنىڭ
دۇزاخ ئەھلىدىن بولۇشۇڭلارغا سەۋەپ بولىدۇ، دېدى. «

(تىرمىزى رىۋايىتى)

بۇ ھەدىستىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇسۇلمان ئاياللىرىنى زىننەت
بۇيۇملىرىنىڭ زاكاتىنى بېرىشكە بۇيرۇغانلىقى ئىپادىلىنىدۇ.

4. ئۈممە سەلىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكات كېلىمدۇ؟ دەپ سورىۋىدىم، ئۇماڭا: «ئەلۋەتتە زاكات بېرىشىڭىز كېرەك» دېگەندى.

(ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىمام مالىك رىۋايىتى)

5. ئەمر ئىبنى شۇئەيب بوۋىسىدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈنمۇ زاكاتنى پەرز قىلغان.»

(نەسائىي ۋە ترمىزى رىۋايىتى)

6. بەيھەقىنىڭ رىۋايىتىگە كۆرە، ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ مۇساغا: «يېنىڭدىكى مۇسۇلمان ئاياللارغا بۇيرىغىنىكى، ئۇلار زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلسۇن» دەپ مەكتۇب يازغان.

(بەيھەقىي رىۋايىتى)

خۇلاسە:

«يوقىرىقىلار ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرىنىڭ ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ زاكاتى توغرىلىق ئۆز كۆرۈشلىرىنى كۈچلەندۈرۈش ئۈچۈن كەلتۈرگەن دەلىللىرى بولۇپ، شافىئىي، مالىكى ۋە ھەنبەلى مەزھەبلىرىنىڭ ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىغا زاكات كەلمەيدۇ دېگەن رايىدا ئاياللار ئۈچۈن ئۇگاىلىق ۋە كەڭچىلىك باردۇر. ئەمما ھەنبەي مەزھىبىنىڭ ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىغا زاكات كېلىدۇ دېگەن رايى دەلىل جەھەتتە كۈچلۈكتۇر. بۇنىڭدا ئېھتىياتچانلىق كۆزدە تۇتۇلغان.

يوقىرىقى ئوخشاش بولمىغان مەزھەب كۆرۈشلەرگە ئاساسلىنىپ دەيمىزكى، ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن مۇتلەق زاكات كەلمەيدۇ دېيىش، پۇرسەتپەرەسلەر ئۈچۈن زاكات بېرىشتىن قېچىش ئىشكىنى ئېچىپ بەرگەنلىكتۇر. نەتىجىدە، بەزى كىشىلەر زىننەت بۇيۇملىرىغا زاكات كەلمەيدۇ دېگەننى باھانە قىلىپ بار پۇلىغا ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقا قىممەتلىك نەشپىلاردىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرىنى سېتىۋېلىپ ساقلاش ئارقىلىق زاكات پەرزىنى ئادا قىلىشتىن باش تارتىشتا غەلبە قىلغان بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن بېقىر، يېتىم - يېسىر ۋە مۇندىن باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھەقلىرىنى زاپا قىلغان بولىدۇ.

شۇڭا ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ دەلىللىرىنى بىرلەشتۈرگەن ھالدا دەيمىزكى، بىلەيزۇك، ئۈزۈك، بۇلۇپكا ۋە باشقىمۇ زىننەت بۇيۇملىرىدىن ئىبارەت ئادەتتە ئاياللار ئۇنىڭدىن بېھاجەت بولالمايدىغان ۋە نورماللىقتىن چەتنەپ كەتمىگەن ھالدىكى زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكات كەلمەيدۇ. ئەمما ئادەتتىكى نورماللىقتىن ئېشىپ كەتكەن، نورمال ئېھتىياجنىڭ سىرتىدا بولۇپ، ئۇنى قوللانماستىن نەق پۇل ئورنىدا ساقلىغان ياكى قىممىتى نورمال باھادىن پەۋقۇلئاددە يوقىرى: ئون مىڭ ھەتتا يۈز مىڭ دوللارلىق قىممەتكە ئىگە زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى شۈبھىسىزدۇر. »

((فريضة الزكاة في الإسلام - ئىسلامدىكى زاكات پەرزى)) م. ئەلى سابۇنى (48- بەت)

ئىمام خەتتابىي «ھەدىس ئىلىملىرى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دېگەن: «قۇرئان كەرىمنىڭ زاكات ھەققىدە كەلگەن ئومۇمىي ئايەتلىرى ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكات كېلىدۇ دەيدىغانلارنىڭ پىكىرلىرىنىڭ

ھەقىقىتىنى كۈچلەندۈرىدۇ. ھەدىسلارمۇ شۇنداق. ئېھتىيات يۈزىسىدىن بولسىمۇ ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشى كېرەك.»

«علوم الحديث ھەدىس ئىلىملىرى» خەتتەبىي 1- جىلد 291- بەت)

ئىبنى قۇدامە «ئەل مۇغنى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دېگەن: «ئاياللارنىڭ ئادەتتە ئۆزلىرى قوللىنىۋاتقان زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكات كەلمەيدۇ. ئەمما پۇلغا ئېھتىياج تېپىلغاندا سېتىپ خەجلەش نىيىتى بىلەن ساقلاپ قويۇلغان زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكات كېلىدۇ. شۇنىڭدەك، زاكات بېرىشتىن قېچىش نىيىتىدە سېتىۋالغان زىننەت بۇيۇملىرىغىمۇ زاكات كېلىدۇ، ئەلۋەتتە. پەقەت ئۆزى ئىشلىتىش ئۈچۈن تۇتقانلىرىدىنلا زاكات ساقىت بولىدۇ. ئېقىۋاتقان ئادەتكە ئويغۇن ھالدا ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقىمۇ قىممەتلىك ئەشيا لاردىن ياسالغان بىلەيزۇك، ئۈزۈك، بۇلۇپكا ۋە باشقىلار قاتارلىق زىننەت بۇيۇملىرىغا زاكات كەلمەيدۇ. ئەمما ئېقىۋاتقان ئادەتكە خىلاپ بولغان زىننەت بۇيۇملىرىغا زاكات كېلىدۇ.»

(المغني - ئېھتىياجى قاندۇرغۇچى ئىلىم 4- جىلد 220 - بەت: ئىبنى

قۇدامە)

يوقىرىقىلار ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرىنىڭ ئاياللارنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ زاكاتى ھەققىدىكى كۆرۈشلىرى بولۇپ، ئۇلار بۇ مەسىلە ئۈستىدە ئىختىلاپقا چۈشكەن بولسىمۇ، ئاياللارنىڭ نورمال ئېھتىياجلىرىنىڭ سىرتىدا بولغان، پۇل ئورنىدا ساقلىغان ۋە باھاسى پەۋقۇلئاددە قىممەتلىك بولغان زىننەت بۇيۇملىرى ئۈچۈن زاكاتنىڭ پەرز ئىكەنلىكىدە ھەممە بىردەك ئىتتىپاقتۇر. زاكات ئەسلىدە مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدىكى پېقىرلارنىڭ، يېتىم - يېسىرلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ يۈزلىرىنى كۈلدۈرۈش، ئۇلارنىڭ يۈكلىرىنى بىر ئاز بولسىمۇ يەڭگىلەشتۈش ئۈچۈن پەرز قىلىنغان

مۇھىم بىر پەرزدۇر. زاكات بېرىش بەرمىگەندىن ئەلۋەتتە ياخشى ۋە ئەۋزەلدۇر. **اللہ تەئالا قۇرئاندا، اللہ يولىدا بىر يۈۋەن سەرپ قىلغان كىشىگە 700 ھەسسە ۋە خالىسا ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ بەرىكەت ۋە ساۋاپ بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلغان.** شۇڭا بۇ مەسىلىدە ھەركىم ئۆزىنىڭ ۋىجدانى بىلەن ھېسابلىشىشى ۋە مۇسۇلمانلىق سۈپىتى بىلەن شۈبھىلەردىن يىراق بولۇپ ئېھتىيات بىلەن ئىش كۆرىشى تولىمۇ زۆرۈردۇر. ئاياللار زىننەتلىنىش ئۈچۈن قوللىنىدىغان ئالماس، مەرۋايىت ۋە زەبەرچەلەرمۇ شەرىئەت نەزەرىدە، يوقىرىدا بايان قىلىنغان ئالتۇن، كۈمۈشتىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرىغا ئوخشاش بولۇپ، قوللىنىۋاتقانلىرىغا زاكات كەلمەيدۇ. ئېھتىياجنىڭ سىرتىدا بولۇپ پۇل ئورنىدا ساقلانغانلىرىغا زاكات كېلىدۇ. زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ زاكاتىنى خەلق پۇلىدىن بەرسە بولىدۇ. زاكات بېرىش مىقدارى نەق پۇلنىڭ زاكات مىقدارى بويىچە، % 2.5 (يۈزدىن ئىككى يېرىم پىرسەنت)دۇر.

باشقىلارنىڭ ئۈستىدىكى قەرزنىڭ زاكاتى

باشقىلارنىڭ ئۈستىدىكى قەرز ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ:

1. ئىشەنچلىك ، دىيانەت ۋە ئۈستىدىكى قەرزنى ئېتىراپ قىلغان بىرىنىڭ ئۈستىدىكى قەرز بولۇپ، بۇنىڭغا پۈتۈن فىقھشۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بويىچە، زاكات پەرزدۇر. چۈنكى ئىشەنچلىك كىشىنىڭ قولىدىكى قەرز ئۆز ئىگىسىنىڭ قولىدا بولغان نەق پۇلغا ئوخشاشتۇر. ئەمما

بۇخسل قەرزنىڭ زاكاتى كىشىنىڭ قولىدىكى پۇل - ماللىرىنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلغان ۋاقتىدا بىرگە ئادا قىلىدىغان پەرزىمۇ ياكى قەرزنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن ئادا قىلىنىدىغان پەرزىمۇ؟ دېگەن مەسىلىدە مەزھەب بېشىۋالىرى ئىختىلاپ قىلىشقان:

شافىئىي مەزھىبىگە كۆرە، كىشى باشقىلاردىكى قەرزىنى تاپشۇرۇپ ئالمىغان بولسىمۇ قولىدىكى پۇل - ماللىرىنىڭ زاكاتىنى ئايرىغان ۋاقتتا، ئىشەنچلىك كىشىدىكى قەرزىنىمۇ ھېسابلاپ ھەممىگە بىرلا زاكات ئايرىدۇ. چۈنكى ئىشەنچلىك كىشىدىكى قەرز ھامان بىر كۈنى قولغا كېلىدىغان بۇلدۇر. ئۇ خۇددى ساندۇقتا ساقلانغان نەق پۇلغا ئوخشاشتۇر.

ھەنەپىي ۋە مالىكى مەزھەبلىرىگە كۆرە، كىشىنىڭ باشقىلاردىكى قەرزىسىگە زاكات بېرىشى پەرز. بىراق ئۇنى ئادا قىلىش ۋاقتىنى قەرزنى تاپشۇرۇپ ئالغان ۋاقتقا قەدەر كېچىكتۈرسىمۇ بولىدۇ. چۈنكى ئۇ قولدا نەق بولمىغان مالنىڭ (يەنى قەرزنىڭ) زاكاتىنى ئالدىن بېرىشكە مەجبۇر ئەمەس. قەرزلىرىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، ئۆتكەن يىللارنىڭ زاكاتىنى بىراقلا بەرسە بولىدۇ.

ئىبنى قۇدامە «المغنى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دېگەن: «كىشىنىڭ ئىشەنچلىك ۋە ئۇنى ئۆتەشكە قادىر بولغان بىرىنىڭ ئۈستىدە قەرزىسى بولسا، بۇ قەرزنى تاپشۇرۇپ ئالمىغىچىلىك ئۇنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىش پەرز ئەمەستۇر. قەرزلىرىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، زاكاتىنى ۋاقتىدا بېرەلمىگەن يىللارنىڭ زاكاتىنى بېرىدۇ.»

(المغنى - ئېھتىياجى قاندۇرغۇچى ئىلىم 4- جىلد 269- بەت: ئىبنى قۇدامە)

2. ئىشەنسز ياكى ئۈستىدىكى قەرزنى تېخى ئېتىراپ قىلمىغان

بىرىنىڭ ئۈستىدىكى قەرز بولۇپ، بۇنىڭغا ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالمىغانچىلىك
زاكات پەرز بولمايدۇ. ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، شۇ بىر يىلنىڭلا
زاكاتىنى بېرىشى پەرزدۇر. چۈنكى مۇنداق خىلدىكى قەرز ئۇنى تاپشۇرۇپ
ئېلىشتىن بۇرۇن يوقنىڭ ئورنىدا بولۇپ، تاپشۇرۇپ ئېلىنغاندىن كېيىن قەرز
بەرگۈچىنىڭ ئىلىكىگە يېڭىدىن كىرگەن بولىدۇ. شۇڭا ئۇ شۇ بىر يىلنىڭلا
زاكاتىنى ئادا قىلىشقا بۇيرۇلىدۇ.

چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتى

بۇ ماۋزۇدىكى چارۋا ماللىرىدىن تۆگە، كالا، قوي ۋە ئۆچكە قاتارلىق
گۆشى يېيىلىدىغان ھايۋانلار كۆزدە تۇتۇلىدۇ. **«ئەللا قۇرئان كەرىمدە:»**
سەلەرگە (قوي، كالا، تۆگە ۋە ئۆچكە قاتارلىق) ھايۋانلار ھالال قىلىندى»
دەيدۇ.

(مائىدە سۈرىسى 1- ئايەت)

بۇ ئايەتتە بايان قىلىنغان چارۋا ماللىرىدىن يايلاقتا قويۇپ بېرىپ
باققانلىرىغا زاكات بېرىش پەرزدۇر. ئەمما ئۆيدە باققانلىرىغا بۇداقچىلىق
قىلىش ئۈچۈن تۇتۇلمىغان بولسا زاكات كەلمەيدۇ. شۇنىڭدەك، ئېشەك،
خېچىر قاتارلىق گۆشى يېيىلمەيدىغان ھايۋانلارغىمۇ زاكات كەلمەيدۇ.
چۈنكى ئۇلار **«ئەللا تەئالا ئىنسانلارنىڭ ئۇلارنىڭ ئۈستىگە مىنىشى ۋە يۈكلىرىنى**

نارتىشى ئۈچۈن ياراتقان جانلىقلاردۇر. الله تەئالا بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «
الله ئاتنى، خېچىرنى ۋە ئېشەكنى مىنىشكەلەر ۋە زىننەت ئۈچۈن ياراتتى.»
(نەھل سۈرىسى 8- ئايەت)

چارۋا ماللىرىغا زاكات كېلىشىنىڭ شەرتلىرى

چارۋا ماللىرىغا زاكاتنىڭ پەرز بولۇشىنىڭ شەرتى 3 بولۇپ، ئۇلار
تۆۋەندىكىچە:

1. يىلنىڭ ھەممىسىدە ياكى ئۇنىڭ كۆپرەكىدە يايلاقلارغا قويۇپ
بېرىپ بېقىلغان بولۇشى.

2. ئىككىسىنىڭ مۈلكىگە ئۆتكىنىگە تولۇق بىر يىل توشقان بولۇشى.

3. زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بەلگىلەنگەن ئۆلچەمگە يەتكەن
بولۇشى.

يوقىرىقى شەرتلەرنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە:

بىرىنچى شەرت:

يىلنىڭ ھەممىسىدە ياكى ئۇنىڭ كۆپرەكىدە يايلاقلاردا قويۇپ بېرىپ
بېقىلغان بولۇشى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «

ياپلاقتا بېقىلغان قويىنىڭ زاكاتىدا 40 تىن 120 گىچىلىك بىر قوي زاكات بېرىلىدۇ. »

(بۇخارىي رىۋايىتى)

چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتىدا، ئۇلارنىڭ يىلىنىڭ ھەممىسىدە ياكى ئۇنىڭ كۆپرەكىدە يايلاقلاردا قويۇپ بېرىپ بېقىلغان بولۇشىنى شەرت قىلىنغانلىقىنىڭ ھېكمىتى شۇكى، يايلاقلاردا قويۇپ بېرىپ بېقىلغان ماللار ئىگىسىدىن ئارتۇق چىقىم تەلەپ قىلمايدۇ. ئەمما ئۆيدە بېقىلغان ماللارنىڭ چىقىملىرى، جاپالىرى كۆپ بولىدۇ. شۇڭا ئىسلام دىنى مال ئىگىلىرىنىڭ مەنپەئەتىگە رىئايە قىلغانلىقتىن ئۆيدە بېقىلغان ماللارغا زاكات بېرىشنى پەرز قىلىمىغان.

ئىككىنچى شەرت:

چارۋا ماللىرىغا ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل تولغان بولۇشى بولۇپ، ئىسلام دىنى مال ئىگىلىرىنىڭ ئەسلىي ماللىرىنى زاكات ئۈچۈن چىقىم قىلماسلىقى، بەلكى بىر يىل ئىچىدە ئەسلىلىنىپ كۆپەيگەنلىرىنىڭ بىر قىسمى بىلەن زاكاتنى ئادا قىلىشنى كۆزلەپ بۇ شەرتنى بەلگىلىگەن.

ئۈچىنچى شەرت:

چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتىنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن يېتەرلىك ئۆلچەمگە يەتكەن بولۇشى بولۇپ، چارۋىلارنىڭ تۈرى ۋە سانى ئېتىبارى بىلەن ئۇلارغا كېلىدىغان زاكات مىقدارىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. تۆۋەندە چارۋا ماللىرىدىن ھەر بىرىنىڭ زاكات مىقدارى بايان قىلىنىدۇ.

تۆگىنىڭ زاكات مىقدارى

سانى بەشكە يەتمىگەن تۆگىگە زاكات كەلمەيدۇ. تۆگىنىڭ سانى بەشكە يەتكەندە، ئۇنىڭدىن بىر قوي، ئونغا يەتكەندە ئىككى قوي زاكات بېرىلىدۇ. بەشتىن يىگىرمىگىچە ھەر بىر بەش تۆگە ئۈچۈن بىردىن قوي زاكات بېرىلىدۇ. تۆگىنىڭ سانى 25 تىن ئاشقاندىن كېيىن ئەھۋال باشقىچە بولىدۇ.

تۆۋەندىكى جەدۋەلگە قاراڭ:

زاكات مىقدارى	تۆگە سانى
زاكات كەلمەيدۇ	1 – 4
1 قوي	5 – 9
2 قوي	10 – 14
3 قوي	15 – 19
4 – قوي	20 – 24
ئىككى ياشلىق چىشى تۆگىدىن 1	25 – 35

45 – 36	ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگىدىن 1
60 – 46	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 1
75 – 61	بەش ياشلىق چىشى تۆگىدىن 1
90 – 76	ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگىدىن 2
120 – 91	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 2
129 – 121	ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگىدىن 3
139 – 130	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 1، ئۈچ ياشلىقتىن 2
149 – 140	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 2، ئۈچ ياشلىقتىن 2
159 – 150	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 3
169 – 160	ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگىدىن 4
179 – 170	ئۈچ ياشلىق چىشىدىن 3، تۆت ياشلىقتىن 1
189 – 180	ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگىدىن 2، تۆت ياشلىقتىن 2
199 – 190	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 3، ئۈچ ياشلىقتىن 1
209 – 200	تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن 4، ئۈچ ياشلىقتىن 5

تۆگىلەرنىڭ سانى يوقىرىقى مىقداردىن ئاشقاندا، ھەر بىر 50 تۆگە
ئۈچۈن تۆت ياشلىق چىشى تۆگىدىن بىر ، ھەر بىر 40 تۆگە ئۈچۈن ئۈچ

ياشلىق چىشى تۆگىدىن بىر تۆگە ھېسابى بويىچە زاكات بېرىلىدۇ. جەدۋەلدە كۆرگىنىمىزدەك، تۆگىلەرنىڭ زاكاتىدا بېرىلىدىغان تۆگىلەرنىڭ جىنىسى پەقەت چىشى تۆگىلەردىن ئىبارەتتۇر.

يوقىرىقى بەلگىلىمىلەر ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرىنىڭ ئىجتىھادلىرىدىن بولماستىن، بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى بېۋاسىتە بەلگىلەپ بەرگەن زاكات مىقدارىدۇر. ئىمام بۇخارىي رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە بۇ بەلگىلىمىلەر قەيت قىلىنغان. بۇ بەلگىلىمىلەرگە نەزەر سالىدىغان بولساق، اللە تەئالا ئۆز ھېكىمىتىگە ئاساسەن، قوي، كالا ۋە ئۆچكە قاتارلىق چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتىنى بۇ ماللارنىڭ ئۆز جىنىسىدىن بېرىشنى پەرز قىلغان بولسىمۇ، 25 كە يەتمىگەن تۆگىنىڭ زاكاتى ئۈچۈن قويلاردىن بېرىشنى بەلگىلىگەن. بۇنىڭدا، پېقىرلار ۋە بايلاردىن ئىبارەت ھەر ئىككى تەرەپنىڭ مەنپەئەتى كۆزدە تۇتۇلغان بولۇشى مۇمكىن، چۈنكى 5 تۆگىگە ئىگە بولغان كىشى ئىسلام نەزەرىدە باي ھېسابلىنىدۇ. بۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭغا زاكات بېرىش پەرز بولىدۇ. ئەمما 5 تۆگىدىن 1 تۆگە زاكات بېرىشنى بەلگىلەش تۆگە ئىگىلىرىنىڭ مەنپەئەتىگە رىئايە قىلمىغانلىق بولىدۇ. 5 تۆگىسى بار ئادەمگە زاكاتىنى بەلگىلىمەسلىك بولسا پېقىرلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھەقلىرىنى زاپاس قىلغانلىق بولىدۇ. شۇڭا اللە تەئالا تۆگىلەرنىڭ زاكات مىقدارىنى پەيغەمبىرىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن يوقىرىقى جەدۋەلدىكى بويىچە بەلگىلىگەن.

كالىنىڭ زاكاتى

كالىنىڭ زاكاتى تۈگە ۋە قويلىرىنىڭ زاكاتىدىن پەرقلىقتۇر. كالا سانى 30 غا يەتمىگىچىلىك ئۇنىڭغا زاكات كەلمەيدۇ. كالىلارنىڭ سانى 30 غا يەتسە ، ئۇلارغا ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل ئۆتكەن ۋە يىلنىڭ ھەممىسىدە ياكى كۆپرەكىدە يايلاقلاردا قويۇپ بېرىپ بېقىلغان بولسا 30 كالىغا 2 ياشلىق كالىدىن 1 كالا زاكات بېرىدۇ.

تۆۋەندىكى جەدۋەلگە قاراڭ:

كالىلار سانى	زاكات مىقدارى
1 – 29	زاكات كەلمەيدۇ
30 – 39	ئىككى ياشلىق ئەركەك ياكى چىشى كالىدىن 1
40 – 59	ئۈچ ياشلىق چىشى كالىدىن 1
60 – 69	ئىككى ياشلىق ئەركەك ياكى چىشى كالىدىن 2
70 – 79	ئۈچ ياشلىق چىشىدىن 1، ئىككى ياشلىق ئەركەكتىن 1
80 – 89	ئۈچ ياشلىق چىشى كالىدىن 2

99 – 90	ئىككى ياشلىق چىشى كالىدىن 3
109 – 100	ئۈچ ياشلىق چىشىدىن 1، ئىككى ياشلىق ئەركەكتىن 2
119 – 110	ئۈچ ياشلىق چىشىدىن 2، ئىككى ياشلىق ئەركەكتىن 1
129 – 120	ئۈچ ياشلىق چىشىدىن 3 ياكى ئىككى ياشلىقتىن 4 كالا زاكات بېرىلىدۇ.

كالىلارنىڭ سانى يوقىرىقى جەدۋەلدىكىلەردىن ئاشقاندا، ھەر بىر 30 كالىدىن 2 ياشلىق چىشى ياكى ئەركەك كالىدىن 1، ھەر بىر 40 كالىدىن 3 ياشلىق چىشى كالىدىن 1 كالا ھېسابى بويىچە زاكات بېرىلىدۇ.

يوقىرىقى بەلگىلىمىلەرمۇ يەنە مەبەئەلە يېھىسسالامنىڭ بېۋاسىتە كۆرسەتمىسىگە ئاساسەن شۇنداق بەلگىلەنگەن.

قويلارنىڭ زاكاتى

ئىسلام دىنىنىڭ زاكات سىستېمىسى بويىچە، قوي بىلەن ئۆچكە ئوخشاشتۇر. چۈنكى ئەرەب تىلىدىكى «غەنەم» سۆزى قوي ۋە ئۆچكە ھەر ئىككى جىنسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا تۆۋەندە «قوي» ئىبارىسى سۆزلىنىدۇ، ئەينى ۋاقىتتا بۇ ئىبارە قوي بىلەن ئۆچكە ھەر ئىككىسىنى ئىپادىلەيدۇ.

قويلارنىڭ زاكات مىقدارىنىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى بېۋاسىتە بەلگىلىگەن بولۇپ ، سانى 40 قا يەتمىگەن قويغا زاكات كەلمەيدۇ. قويلارنىڭ سانى 40 قا يەتسە، يىلنىڭ ھەممىسىدە ياكى كۆپرەك قىسمىدا يايلاقلاردا قويۇپ بېرىپ بېقىلغان ۋە بۇ قويلارغا ئىگە بولغانغا تولۇق بىر يىل توشقان بولسا 40 تىن 120 گىچىلىك بولغان قوينىڭ 1 قوي زاكات بېرىلىدۇ.

تۆۋەندىكى جەدۋەلگە قاراڭ:

زاكات مىقدارى	قوي سانى
زاكات كەلمەيدۇ	1 – 39
بىر ياشتىن ئاشقان قويدىن 1	40 – 120
2 قوي	121 – 200
3 قوي	201 – 399
4 قوي	400 – 499
5 قوي	500 – 599
6 قوي	600 – 699
7 قوي زاكات بېرىلىدۇ.	700 – 799

قويلارنىڭ سانى يوقىرىقى جەدۋەلدىكى مىقداردىن ئاشقاندا، ھەر بىر 100 قوي ئۈچۈن 1 قويدىن زاكات بېرىش ھېسابى بويىچە زاكات بېرىلىدۇ.

سالىم ئىبنى ئابدۇللازدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قويلارنىڭ زاكاتى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: « سانى 40 تىن 120 گىچە بولغان قويلار ئۈچۈن 1 قوي، 120 دىن 200 گىچە 2 قوي، 200 دىن 300 گىچە 3 قوي، قوي سانى 300 دىن ئاشقاندىن كېيىن ھەر بىر 100 قوي ئۈچۈن 1 قويدىن ھېسابلاپ زاكات بېرىلىدۇ. زاكات بېرىشتە، قېرى ۋە قاتتىق نۇرۇق قويلارنى بېرىشكە بولمايدۇ. »

(ئىبنى ماجە رىۋايىتى)

ئەسكەرتىش:

قوينىڭ زاكاتى ئۈچۈن بېرىلىدىغان قويلارنىڭ 6 ئايلىقتىن چوڭ ۋە ئۆچكىلەرنىڭ زاكاتى ئۈچۈن بېرىلىدىغان ئۆچكىنىڭ 1 ياشنى تۈگەتكەن بولۇشى شەرتتۇر. بۇنىڭدىن كىچىك بولغان قوزا ياكى تېكەلەرنى زاكاتقا ھېسابلاپ بېرىش بىلەن زاكات ئادا تاپمايدۇ. قۇربانلىق قىلىنىدىغان قوي ۋە ئۆچكىلەر ئۈچۈنمۇ بۇ شەرت تەلەپ قىلىنىدۇ.

ئاتلارغا زاكات كېلەمدۇ؟

ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرىدىن كۆپۈنچىسىنىڭ ئىتتىپاقى بويىچە،
ئاتلارغا زاكات كەلمەيدۇ. پەقەت ئۇلارنى تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان بولسا،
بۇ ۋاقىتتا ئۇلارغا زاكات كېلىدۇ. چۈنكى بۇ ۋاقىتتا ئاتلار تىجارەت ماللىرى
قانارىدىن ھېسابلىنىدۇ.

ئانقا زاكات كەلمەيدۇ دەيدىغان ئالىملارنىڭ دەلىللىرى تۆۋەندىكىچە:

1. ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئىلكىدىكى ئاتلىرى
بىلەن قۇللىرىغا زاكات كەلمەيدۇ.»

(بۇخارىي رىۋايىتى)

2. ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت
قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەردىن ئاتلىرىڭلار بىلەن
قۇللىرىڭلاردىن زاكات بېرىش كەچۈرۈم قىلىندى» دېگەن.

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

ئەمما ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ پېشۋاسى ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپە
ئەركەك ۋە چىشىدىن ئىبارەت ھەر ئىككى جىنستىن ئاتلىرى بولغان

ئادەمنىڭ بۇ ئاتلار ئۈچۈن زاكات بېرىشى پەرز ئىكەنلىكىنى سۆزلەيدۇ. بۇنىڭدا ئاتلارنىڭ نەسلىسىدىغانلىقى كۆزدە تۇتۇلغان. «الھىدايە» ناملىق ئەسەردە مۇنداق دەپ قەيت قىلىنغان: «ئات ئىگىلىرى ھەر بىر ئات ئۈچۈن خالىسا بىر دىنار، خالىسا 10 دىرھەم زاكات بېرىدۇ. چۈنكى ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ شۇنداق قىلاتتى. ئەمما ئاتقا زاكات كەلمەيدۇ دېگۈچىلەرنىڭ دەلىلى بولغان ھەدىستىكى» ئاتنىڭ زاكاتى سىلەردىن كەچۈرۈم قىلىندى» دېگەن سۆزدە غازاتقا ئىشلىتىلىدىغان ئاتلار كۆزدە تۇتۇلىدۇ. بۇنداق ئاتلارغا زاكات كەلمەيدىغانلىقىغا پۈتۈن مەزھەب ئىگىلىرى ئىتتىپاقتۇر. چۈنكى ئۇلار نورمال ئېھتىياجىلاردىن سانىلىدۇ.»

(الھىدايە - يېتەكچى 1- جىلد 108 - بەت: مەرغىنانىي)

ئىمام ئەزەمنىڭ شاگىرتلىرىدىن بولغان ئەبۇ يۇسۇپ بىلەن مۇھەممەد مۇ كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ كۆرۈشى بويىچە، ئاتقا زاكات كەلمەيدۇ، دىگەن قاراشنىڭ تەرەپدارىدۇر.

خۇلاسە قىلغاندا، ئاتقا زاكات كەلمەيدۇ دەيدىغانلارنىڭ قاراشلىرى كۈچكە ئىگەدۇر. ئەمما ئات ئېلىپ سېتىش ئارقىلىق ئات تىجارىتى قىلىدىغانلارنىڭ ئاتلىرىغا زاكات كېلىدىغانلىقىدا ھېچ ئىختىلاپ يوقتۇر. چۈنكى بۇنداق ئاتلار تىجارەت ماللىرىنىڭ قاتارىدىن سانىلىدۇ. نەتىجىدە، ئاتلاردىن تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكات مىقدارى بويىچە % 25 زاكات بېرىش پەرزىدۇر.

تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان چارۋا ماللىرىنىڭ

زاكاتى

تىجارەت مەقسىدى بىلەن تۇتۇلغان تۆگە، كالا، ئات، قوي ۋە ئۆچكە قاتارلىق ماللارنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشتا ئۇلارنىڭ سانى ۋە تۈرى ئېتىبارى بىلەن ئەمەس، بەلكى نەق پۇلغا سۇندۇرۇلغان قىممىتى ئېتىبارى بويىچە زاكات بېرىلىدۇ. شۇڭا تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان بۇ ماللارنىڭ زاكاتىدا يوقىرىدا ئۆتكەن جەدۋەللەردىكى سان ۋە مىقدارلار ھېسابقا ئېلىنماستىن، ئۇلارنىڭ ئومۇمىي قىممىتى ھېساب قىلىنىدۇ. ماللارنىڭ ئومۇمىي قىممىتى نەق پۇلنىڭ زاكات ئۆلچىمىگە يەتكەن بولۇش شەرتى بىلەن بۇ ماللارغا زاكات پەرز بولىدۇ ۋە نەق پۇل زاكاتىنىڭ مىقدارى بويىچە بۇ ماللاردىن % 2.5 زاكات بېرىلىدۇ.

« تىجارەت ئۈچۈن تۇتۇلغان چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلماقچى بولغان ئادەم، بۇ ماللارنىڭ قىممىتىنى ھېسابلاپ، ئۆزىنىڭ يېنىدىكى نەق پۇلغا قوشۇپ تۇرۇپ ھەممىسىنىڭ ئومۇمىي پۇل مىقدارىدىن % 2.5 زاكات بېرىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ئىلكىدىكى چارۋىلىرىنىڭ خەلق پۇلىدىكى قىممىتى نەق پۇلدىن زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتمىگەن بولسىمۇ، سان جەھەتتىن زاكات بېرىش ئۆلچىمىگە يەتكەن بولسا بۇ چارۋىلار تىجارەت ئۈچۈن

تۇتۇلمىغان ئادەتتىكى چارۋىلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىنىپ، يوقىرىقى
جەدۋەللەردىكى سان ۋە مىقدار بويىچە زاكات بېرىلىدۇ.»

(« الزكاة وتمية المجتمع - زاكات ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى » سەيپىد ئەھمەد
مەخزەنجى 139 - بەتتىن)

زاكاتقا بېرىشكە يارمايدىغان ماللار

ئىسلام شەرىئىتى مال ئىگىلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزدە تۇتقان ھالدا،
ئۇلارنىڭ ماللىرىغا زاكاتنى بەلگىلەشتە ماللىرىنىڭ خىللىرىدىن تاللاپ بېرىشنى
بۇيرىمىغاندەك، زاكات ئالغۇچى ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھەقلىرىنى قوغداش
مەقسىدى بىلەن زاكات بېرىشتە مال ئىگىلىرىنىڭ ئېسىپلىق، قېرى، ئاغرىقچان،
بەك ئۇرۇق ۋە چىشلىرى چۈشۈپ كەتكەن ماللاردىن بېرىشنى مەنئىي قىلغان
ۋە ئوتتۇرىھاللىرىدىن بېرىشنى بۇيرىغان. ئادەتتە، قۇربانلىق قىلىشقا
يارمايدىغان ماللار زاكاتقا ھېسابلاپ بېرىش ئۈچۈنمۇ يارمايدۇ. ئابدۇللا
ئىبنى مۇئاۋىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: « تۆۋەندىكى ئۈچ ئىشنى ئورۇندىغان كىشى
ئىمانىنىڭ ھالاۋىتىنى تېتىغان بولىدۇ: الله تەئالاغا شېرىك كەلتۈرمەستىن
ئۇنىڭغا خالىس ئىبادەت قىلغان؛ مال - مۈلكىنىڭ زاكاتىنى ئۆز رىغبىتى
بىلەن ھەر يىلى تولۇق ئادا قىلغان ۋە زاكاتقا قېرى، ئۇرۇق، ئاغرىقچان،
سۈتى ئاز ماللاردىن ئەمەس، بەلكى ئوتتۇرىھاللىرىدىن بەرگەن كىشىدۇر.

ھەقىقەتەن ئالەم سەلەرنىڭ ماللىرىنىڭ ئالەم ئاخىرلىرىدىن
بېرىشنىڭ ئالەم سورىمايدۇ ۋە ئالەم ئاچارلىرىدىن بېرىشنىڭ ئالەم سورىمايدۇ.»

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

يەنە بىر ھەدىستە: «زاكاتقا قېرىلىقتىن چىشلىرى چۈشۈپ كەتكەن
ياكى ئېيىلىق ماللار قوبۇل قىلىنمايدۇ» دەپ كۆرسىتىلگەن.

(تىرمىزى رىۋايىتى)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يوقىرىقى ھەدىسلەردىكى كۆرسەتمىلىرىدە
مال ئىگىلىرى بىلەن پېقىرلاردىن ئىبارەت ھەر ئىككى تەرەپنىڭ
مەنپەئەتلىرىنى ۋە ھەقىرىنى ھېمايە قىلىش مەقسەت قىلىنغان، ئەلۋەتتە.
مۇسۇلمانلار پەيغەمبەرگە ئەگىشىشكە بۇيرۇلغان. ئالەم تەئالا بۇ ھەقتە مۇنداق
دېگەن: «پەيغەمبەر سىلەرگە بەرگەننى ئېلىڭلار، پەيغەمبەر چەكلىگەن
نەرسىلەردىن چەكلىنىڭلار.»

(ھەشەر سۈرىسى 7 - ئايەت)

ئەگەر مال ئىگىلىرى زاكات بېرىشتە ماللىرىنىڭ ئاخىرلىرىدىن بېرىشنى
خالىسا بۇ ئۆزلىرىنىڭ پىداكارلىقىدۇر. بۇنىڭ ساۋابىمۇ ئەلۋەتتە كۆپ بولىدۇ.
ئەمما ئۇلار ماللىرىنىڭ ئالەم ئاخىرلىرىدىن بېرىشكە زورلانمايدۇ. بەلكى
ئوتتۇراھاللىرىدىن بەرسە زاكات ئادا تاپىدۇ. ئالەم تەئالا قۇرئاندا مۇنداق
دەيدۇ: «ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلىمىغىچە ھەرگىز
ياخشىلىققا (جەننەتكە) ئېرىشەلمەيسىلەر.»

(ئال ئىمران سۈرىسى 92 - ئايەت)

ئاشلىق ۋە مېۋىلەرنىڭ زاكاتى

نەق پۇل، تىجارەت ماللىرى ۋە چارۋا ماللىرىغا زاكات پەرز بولغاندەك، ئاشلىق ۋە مېۋىلەرگىمۇ زاكات پەرزدۇر. ئاشلىق ۋە مېۋىلەرنىڭ زاكاتى «ئۆشرە - خىراج»، «ئۆشرە زاكات» ۋە «ئۆشرە» دېگەن ناملار بىلەنمۇ ئاتىلىدۇ.

الله تەئالا قۇرئان كەرىمدە ئاشلىق ۋە مېۋىلەرگە زاكاتنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ مۇنداق دەيدۇ: «الله بىدىئىلىك ۋە بىدىئىشز باغلارنى بەرپا قىلدى. مېۋىلىرى، دانلىرى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان خورما دەرەخلىرىنى، ئاشلىق، مېۋىلەرنى (رەڭگى ۋە شەكلى) بىر - بىرىگە ئوخشايدىغان، (تەمى) ئوخشىمايدىغان زەيتۇن ۋە ئانارنى ياراتتى. مېۋىسى بېشقاندا، ئۇلاردىن يەڭلار، مېۋە (نىڭ ھوسۇلىنى) يىغقان كۈندە (يەنى يىغقان ۋاقىتتا) ئۇنىڭ ئۆشۈرىسىنى ئادا قىلىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار. الله ھەقىقەتەن ئىسراپ قىلغۇچىلارنى ياقتۇرمايدۇ.»

(ئەنئام سۈرىسى 141 - ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاشلىق، مېۋە ۋە باشقىمۇ تېرىلغۇلارنىڭ زاكات مىقدارىنى ۋە كەيپىيىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «يامغۇر ياكى بولاق سۈيى بىلەن سۇغۇرۇلغان تېرىلغۇلاردىن ئوندىن بىر (يەنى % 10)،

ئادەم كۈچى بىلەن سۇغۇرۇلغانلىرىدىن ئوندىن بىرىنىڭ يېرىمى (يەنى %50) نۆشرە - خىراج بېرىلىدۇ.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

بۇ ھەدىستىن ئېنىقلىنىدۇكى، يامغۇر سۈيى بىلەن سۇغۇرۇلغان ئاشلىق، مېۋە ۋە باشقىمۇ تېرىلغۇلاردىن %10 زىكات بېرىلىدۇ. چۈنكى يامغۇر بىلەن سۇغۇرۇلغان تېرىلغۇلاردا چىقىم ۋە چاپا ئاز بولىدۇ. ئەمما ئادەم كۈچى بىلەن ياكى زامانىۋىي ئۇسۇللار بىلەن سۇغۇرۇلغانلىرىدىن %5 زىكات بېرىلىدۇ. مانا بۇ ئىسلام دىنىنىڭ دېھقانلارنىڭ مەنپەئەتىگە رىئايە قىلغانلىقىدۇر.

نۆشرە - خىراج بېرىش ئۇسۇلى

يامغۇر سۈيى بىلەن سۇغۇرۇلۇپ يېتىشكەن ئاشلىق ۋە مېۋىلەرنىڭ ئومۇمىي ھوسۇلىنى 10غا بۆلۈپ، ئۇنىڭ 1 بۆلۈكى، ئادەم كۈچى بىلەن ياكى زامانىۋىي ئۇسۇللار بىلەن سۇغۇرۇپ يېتىشتۈرۈلگەن ئاشلىق، مېۋىلەرنىڭ ئومۇمىي ھوسۇلىنى 20گە بۆلۈپ، ئۇنىڭ 1 بۆلۈكى، ئەگەر بۇ ئاشلىق، مېۋىلەر يامغۇر سۈيى ۋە ئادەم كۈچى ھەر ئىككىسى بىلەن سۇغۇرۇلغان بولسا، ئۇنىڭ ئومۇمىي ھوسۇلىنى 15گە بۆلۈپ، ئۇنىڭ 1 بۆلۈكى، يەنى %7.5 زىكات ئېلىشقا ھەقلىق بولغان ئېھتىياج ئىگىلىرىگە بېرىلىدۇ.

ئاشلىق ۋە مېۋىلەرگە زىكات كېلىشىنىڭ ئۆلچىمى

ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرى ئاشلىق ۋە مېۋىلەردىن زىكات بېرىشنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بۇ مەھسۇلاتلارنىڭ مۇئەييەن مىقدارغا يەتكەن

بولۇشى شەرت قىلىنمىدۇ ياكى ئاز بولسۇن، كۆپ بولسۇن زاكات كېلەمدۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلىشقان. ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپەنىڭ مەزھىبىگە كۆرە، ئاشلىق، مېۋىلەرنىڭ زاكاتى ئۈچۈن ئۇنىڭ مۇئەييەن ئۆلچەمگە يەتكەن بولۇشى شەرت قىلىنمايدۇ. بەلكى زېمىندىن چىققان مەھسۇلات ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن ھەر ئىككى ھالەتتە ئۇلاردىن زاكات بېرىش پەرزدۇر.

ئەمما شافىئىي، ھەنبەلىي ۋە مالىكىي مەزھەبلىرىگە كۆرە، زېمىندىن چىققان مەھسۇلاتلاردىن زاكات بېرىشنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئومۇمىي مىقدارى 675 كىلوگرامدىن كەم بولماسلىقى شەرتتۇر. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىسىدە: «بەش ئەۋسەككە يەتمىگەن مەھسۇلاتقا زاكات كەلمەيدۇ» دېگەن.

(بۇخارىي ۋە مۇسلىم رىۋايىتى)

ئەۋسەق - قەدىمقى ئۆلچەكلەردىن بولۇپ، بىر ئەۋسەق 60 ساغا، بىر سا 2 كىلو 250 گراممغا تەڭدۇر. نەتىجىدە، 5 ئەۋسەق 675 كىلوگراممغا تەڭدۇر (يەنى: $675 = 5 \times 135 = 2.250 \times 60$). 675 كىلوگراممىدىن ئاز ھوسۇل ئالغان ئادەمگە ئۆشەرە زاكات پەرز ئەمەس. چۈنكى بۇنىچىلىك مىقداردىكى ئاشلىق بىلەن مېۋە نورمالدا ئۇلارنى تېرىغان دېھقاننىڭ ئېھتىياجىدىن ئاشمايدۇ.

خۇلاسە:

بۇ مەسىلىدە يوقىرىقى ئۈچ مەزھەبىنىڭ كۆرۈشى ئورۇنلۇق بولسىمۇ، ھەنەپىي مەزھىبىنىڭ كۆرىشى ئېھتىياتچانلىق ۋە تەقۋالىققا يېقىندۇر.

كۆكتاتلارنىڭ زاكاتى

ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرى كۆكتاتلارغا زاكات كېلەمدۇ ياكى كەلمەمدۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلىشىپ ئىككىگە بۆلۈنگەن:

بىرىنچى مەزھەبكە كۆرە ، زېمىندىن چىقىدىغان ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلار ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن ھەممىسىگە زاكات كېلىدۇ. بۇ ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپەنىڭ مەزھىبى بولۇپ ، بۇلارنىڭ دەلىللىرى تۆۋەندىكىچە:

الله تەئالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «الله بىدىئىلىك ۋە بىدىئىسىز باغلارنى بەرپا قىلدى. مېۋىلىرى، دانلىرى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان خورما دەرەخلىرىنى، ئاشلىق، مېۋىلىرىنى (رەڭگى ۋە شەكلى) بىر - بىرىگە ئوخشايدىغان، (تەمى) ئوخشىمايدىغان زەيتۇن ۋە ئانارنى ياراتتى. مېۋىسى پىشقاندا، ئۇلاردىن يەڭلار، مېۋە (نىڭ ھوسۇلىنى) يىغقان كۈندە (يەنى يىغقان ۋاقىتتا) ئۇنىڭ ئۆشۈرىسىنى ئادا قىلىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار. الله ھەقىقەتەن ئىسراپ قىلغۇچىلارنى ياقتۇرمايدۇ.»

(ئەنئام سۈرىسى 141 - ئايەت)

بۇ ئايەت زېمىندىن چىقىدىغان ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىڭ ھەممىسىدىن زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يوقىرىدا ئۆتكەن: « يامغۇر ياكى بولاق سۈيى بىلەن سۇغۇرۇلغان تېرىلغۇلاردىن ئوندىن بىر (يەنى % 10)، ئادەم كۈچى بىلەن سۇغۇرۇلغانلىرىدىن ئوندىن بىرىنىڭ يېرىمى (يەنى % 5) ئۆشەرە - خىراج بېرىلىدۇ. » دېگەن ھەدىسى زېمىندىن چىققان ھەر قانداق مەھسۇلاتتىن زاكات بېرىشنىڭ پەرزلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

بۇ ھەدىس زېمىندىن چىقىدىغان ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتات قاتارلىق مەھسۇلاتلارنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئىككىنچى مەزھەبىگە كۆرە، مەھسۇلاتلارغا زاكات كېلىشى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بۇغداي، ئارپا، قوناق، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمگە ئوخشاش كېلولاپ تارتقىلى ۋە ساقلىغىلى بولىدىغان بولۇشى شەرتتۇر. ئەمما كۆكتاتلارنى كېلولاپ تارتقىلى بولسىمۇ، ئۇلارنى ساقلىغىلى بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن كۆكتاتلارغا زاكات كەلمەيدۇ. بۇ مەزھەبىنىڭ دەلىللىرى مۇنداق:

« ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە: « كۆكتاتلارغا زاكات كەلمەيدۇ » دەپ كەلگەن.

(دار قۇتئىي رىۋايىتى)

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ : « كۆكتاتلاردىن زاكات بېرىش پەرز ئەمەس » دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

(دار قۇتئىي رىۋايىتى)

يوقىرىقى ئىككى ھەدىسنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سادىر بولغانلىقى ھەدىسئۇناس ئالىملىرىنىڭ نەزەرىدە ئىشەنچكە ئېرىشەلمىگەن.

بۇ ماۋزۇنىڭ خۇلاسەسى: شافىئىي، مالىكى ۋە ھەنبەلىي مەزھەبلىرىنىڭ ئاشلىق، مېۋىدەك كىلولاپ تارتىقلى ۋە ساقلىغىلى بولىدىغانلىرىغا ئۈشەرە زاكات كېلىدۇ. ئەمما كۆكتاتلارغا زاكات كەلمەيدۇ. چۈنكى بۇلارنى ساقلىغىلى بولمايدۇ دېگەن كۆرىشى تەتبىق قىلىشقا ئۇڭايدۇ. ئەمما ھەنبەلىي مەزھەبىنىڭ زېمىندىن چىققان مەھسۇلاتلارنىڭ ھەر قاندىقىغا زاكات كېلىدۇ، دېگەن كۆرىشى پېقىرلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن پايدىلىق ۋە دەلىل جەھەتتىنمۇ كۈچلۈكتۇر. چۈنكى ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنبەنىڭ كەلتۈرگەن دەلىللىرى قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىدۇر. اللە تەئالا قۇرئان كەرىمدە: «سىلەر ئېرىشكەن نەرسىلەرنىڭ ۋە بىز سىلەرگە زېمىندىن چىقىرىپ بەرگەن نەرسىلەرنىڭ ياخشىلىرىدىن زاكات بېرىڭلار» دەپ بۇيرىغان.

(بەقەرە سۈرىسى 266 ت ئايەت)

بۇ ئايەتمۇ زېمىندىن چىقىدىغان ھەر قانداق بىر مەھسۇلاتتىن زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەيدۇ.

ئىمام پەخرىدىن رازى ئۆزى شافىئىي مەزھەبىگە مەنسۇپ بولسىمۇ، بۇ مەسىلىدە ئىمام ئەزەمنىڭ كۆرۈشىنى كۈچلەندۈرگەن.

«شۇنىڭدەك، كۇۋەيتنىڭ «زاكات ئىشلىرى كومىتېتى» مۇ ئەبۇ ھەنبەنىڭ بۇ كۆرىشىنى ئىختىيار قىلغانلىقىنى بىلدۈرگەن. بۇ كومىتېتنىڭ زاكات لايىھەسىدە مۇنداق دەپ قەيت قىلىنغان: "زېمىندىن چىقىدىغان ھەر قانداق مەھسۇلاتتىن زاكات بېرىش پەرزدۇر. زېمىن مەھسۇلاتى ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ".»

(«الزكاة وتنمية المجتمع - زاكات ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى» سەيپىد ئەھمەد مەخزەنجى 146 - بەت)

بۇ مەسىلىدە، ئەڭ توغرىسى ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپەنىڭ مەزھىبىدۇر. چۈنكى، كۆكتات دەپ ئاددى سانالغان ئوتياشلار كۈنىمىزدە بەزى ئەللەرنىڭ خېلى چوڭ ئىقتىساد مەنبىيى بولۇپ قالماقتا. باغۋەنچىلىك ۋە كۆكتاتچىلىق بىلەن كۆتۈرۈلگەن بايلارمۇ ئاز ئەمەس. ئاۋادا كۆكتاتلارنى «ساقلىغىلى بولمايدىغان ئوتياشلار» دېگەن باھانە بىلەن بۇلارنىڭ زاكاتىنى چىقارماسلىق پېقىرلارنىڭ مەنپەئەتلىرىگە رىئايە قىلمىغانلىقتۇر. چۈنكى بۇرۇنقى زامانلاردا كىلولاپ تارتىلمايدىغان ۋە ساقلىغىلى بولمايدىغان بۇ كۆكتاتلار كۈنىمىزدە كىلولاپ تارتىلىدۇ ۋە بۇلارنى ھازىرقى زامانىۋىي ئۇسۇللار بىلەن ئۇزۇن مۇددەت ساقلىغىلى بولىدۇ. دېمەك، كۆكتاتلاردىن زاكات بەرمەسلىككە ئۆزۈر يوقتۇر.

كۆكتاتلارنىڭ زاكات مىقدارى

كۆكتاتلارنىڭ زاكات مىقدارى ئاشلىق ۋە مېۋىلەرنىڭ زاكات مىقدارىنىڭ ئەينىسى بولۇپ، مەھسۇلات ئاز بولسۇن، كۆپ بولسۇن، ھەر ھالەتتە، يامغۇر سۈيى بىلەن سوغۇرۇلغان كۆكتاتلاردىن % 10، ئادەم كۈچى بىلەن سوغۇرۇلغانلىرىدىن % 5، ئادەم كۈچى ۋە يامغۇر سۈيى ھەر ئىككىسى بىلەن سوغۇرۇلغانلىرىدىن % 7.5 ى زاكات بېرىلىدۇ.

ئەسكەرتىش:

1. ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىڭ ئۆشرە زاكاتىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن بىر يىل ئۆتۈشى شەرت قىلىنمايدۇ. بەلكى ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنى يىغقان ۋاقىت ئۆشرە زاكاتىنى ئادا قىلىشنىڭ ۋاقتىدۇر. بىر يىلدا 2 ياكى

ئۇنىڭدىن كۆپ قېتىم ھوسۇلى ئېلىنىدىغان ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىمۇ ھەر قېتىم ھوسۇل يىغقان ۋاقىتتا ئۆشرە زاكاتىنى بېرىش پەرزدۇر. چۈنكى، زاكات بېرىلىدىغان ماللار ئىككىگە بۆلۈنىدۇ: بىرى، ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارغا ئوخشاش ئۆزلىكىدىن ئۆسىدىغان شەيىلەر بولۇپ، بۇلارغا زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن يىل ئۆتۈشى شەرت قىلىنمايدۇ. بەلكى ئۇلارنى يىغقان ۋاقىتتا زاكات پەرز بولىدۇ. يەنە بىرى، خەلق پۇلى، ئالتۇن، كۈمۈش، تىجارەت ماللىرى، چارۋىلار ۋە باشقىلار قاتارلىق ئۆزلىكىدىن ئۆسمىسىمۇ ئۆستۈرىشكە بولىدىغان ماللار بولۇپ، بۇلارغا زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن ئۇلارغا ئىگە بولغان ۋاقىتتىن تولۇق بىر يىل ئۆتكەن بولۇشى شەرت قىلىنىدۇ.

2. ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلاردىن ئۆشرە زاكات بېرىشنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بۇلارنىڭ مۇئەييەن مىقدارغا يەتكەن بولۇشى شەرت قىلىنمايدۇ. بەلكى مول ھوسۇل مىقدارى ناز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن ھەر ھالەتتە ئۇلاردىن ئۆشرە زاكات بېرىش پەرزدۇر.

3. ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىڭ ئۆشرە زاكاتىدا ئوتتۇرىھاللىرىدىن بېرىلىدۇ. ناچارلىرىنى تاللاپ بېرىش بىلەن زاكات پەرزى ئادا تاپمىغاندەك، ئەڭ ياخشىلىرىدىن بېرىشكىمۇ زورلانمايدۇ.

4. ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىڭ ئۆشرە زاكاتىنى ئادا قىلىشتىكى ئەسلى قائىدە ھەر مەھسۇلاتنىڭ ئۆشۈشىنى ئۆز جىنىسىدىن بېرىشتۇر. ئەمما مەھسۇلاتنىڭ ئۆز جىنىسىدىن بەرمەستىن ئۇنىڭ قىممىتىنى ھېسابلاپ خەلق پۇلىدىن بەرسىمۇ بولىدۇ.

يەر ئاستى بايلىقلىرىنىڭ زاكاتى

بەزى فىقھىي شۇناس ئالىملىرى يەر ئاستى بايلىقلىرىنى مەدەن ۋە رىكاز دەپ ئىككىگە ئايرىدۇ:

مەدەن — يەر ئاستىدىن تېپىلغان ئالتۇن، كۈمۈش، تۆمۈر، مىس ۋە باشقىمۇ مەدەنلەردۇر.

رىكاز — ئىسلام دىنى كېلىشىدىن بۇرۇنقى چاغلاردىكى كىشىلەرنىڭ يەر ئاستىغا كۆمۈپ قويغان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقىمۇ بايلىقلىرى دېمەكتۇر. چۈنكى قىممەتلىك نەرسىلىرىنى يەر ئاستىغا كۆمۈپ ساقلاش قەدىمقى زامانلاردىكى كىشىلەرنىڭ ئادەتلىرىدىن ئىدى.

ئەمما ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپىگە كۆرە، مەدەن بىلەن رىكازنىڭ مەنىسى بىر دۇر. چۈنكى مەيلى ئۇلارنى ئىلاھ تەئالا يەر ئاستىدا شۇنداق ياراتقان بولسۇن، مەيلى قەدىمقىلەر كۆمۈپ قويغان بولسۇن، ھەر ئىككىسى يەر ئاستىدىن چىقىرىلغان بايلىقلاردۇر.

يەر ئاستىدىن قېزىلغان ياكى تېپىلغان بايلىقلاردىن زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكى قۇرئان، ھەدىسلار ۋە فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ ئىتتىپاقى بىلەن بېكىتىلگەن. ئىلاھ تەئالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئېرىشكەن نەرسىلەرنىڭ ۋە بىز سىلەرگە زېمىندىن چىقىرىپ بەرگەن نەرسىلەرنىڭ ياخشىلىرىدىن زاكات ئادا قىلىڭلار.»

(بەقەرە سۈرىسى 267 ت ئايەت)

بۇ ئايەت، زېمىندىن چىقىدىغان ۋە چىقىرىدىغانلارنىڭ ھەممىسى ئۆز ئىچىگە ئالدى. شۈبھىسىزكى، مەدەنىلەرمۇ زېمىندىن چىقىرىلىدىغان بايلىقلاردىندۇر. اللە تەئالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئى مۆمىنلەر! بىلىڭلاركى، سىلەر ئالغان غەنىمەتنىڭ بەشتە بىرى اللەغا، پەيغەمبەرگە، پەيغەمبەرنىڭ ئەقرباللىرىغا، يېتىملەرگە، مەسكىنلەرگە ۋە يولدا قالغان مۇساپىرلارغا خاستۇر.

»

(ئەنفال سۈرىسى 41 - ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىسىدە: «يەر ئاستىدىن چىقىرىلغان بايلىقتىن بەشتە بىرى زاكات بېرىلىدۇ» دېگەن.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرى يەر ئاستى بايلىقلىرىنىڭ زاكات مىقدارى توغرىلىق ئىختىلاپلاشقان بولسىمۇ، يەر ئاستى بايلىقلىرىدىن زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكىدە قەدىمدىن ھازىرغا قەدەر بىردەك ئىتتىپاقتۇر.

يەر ئاستى بايلىقلىرىنىڭ زاكات مىقدارى

ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپە يەر ئاستى بايلىقلىرىنى 3 تۈرگە ئايرىيدۇ:

1. ئالتۇن، كۈمۈش، مىس تۆمۈر ۋە باشقىلارغا ئوخشىغان ئوت بىلەن ئېرىتكىلى بولىدىغان مەدەنىلەر.

2. ياقۇت، مارجان، قاشتېشى، مەرۋايىت ۋە باشقىمۇ قىممەتلىك تاشلارغا ئوخشىغان ئوت بىلەن ئېرىتكىلى بولمايدىغان مەدەنىلەر.

3. نېفىتكە ئوخشىغان سۇيۇق ماددىلار.

ئەبۇ ھەنىپەنىڭ مەزھىبىگە كۆرە، بىراۋنىڭ ئىگىدارچىلىقىغا كىرمەيدىغان تاغلاردىن، سەھرالاردىن قېزىلغان ياكى باشقىلارغا ئائىت بولغان زېمىندىن تېپىلغان ئالتۇن، كۈمۈش، مىس، تۆمۈر ۋە باشقىلار قاتارلىق ئوت بىلەن ئېرىتكىلى بولىدىغان مەدەنىلەردىن بەشتە بىرى (يەنى % 20 سى) زاكات بېرىلىدۇ. قالغان 4 بۆلۈكى ئۇنى قازغان ياكى تاپقان كىشىنىڭ ھەققىدۇر. ئەگەر بۇ مەدەنىلەرنى كىشى ئۆز ھويلىسىدىن ياكى ئۆزىگە ئائىت بولغان جايدىن تاپقان ياكى قازغان بولسا ئۇنىڭدىن زاكات بېرىش كېرەك ئەمەس. چۈنكى زېمىن ئۇنىڭ ئۆزىگە ئائىت بولغانلىقتىن ئۇنىڭدىن چىققان بايلىقلارمۇ ئۆزىنىڭ مۈلكى ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭدەك، بىراۋنىڭ ئىگىدارچىقىدا بولمىغان جايلاردىن تېپىلغان بايلىقلار ئىسلام دىنى كەلگەندىن كېيىن كۆمۈلگەن بولسا، ئۇنى تېپىۋالغان كىشىنىڭ ئۇنىڭدىن زاكات بېرىشى لازىم كەلمەيدۇ.

ئەمما ياقۇت، قاشتېشى ۋە باشقىمۇ قىممەتلىك تاشلارغا ئوخشىغان ئوت بىلەن ئېرىتكىلى بولمايدىغان مەدەنىلەر بىلەن نېفىتقا ئوخشىغان سۇيۇق مەدەنىلەردىن زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئەمەسلىكىدە ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرى بىردەك ئىتتىپاقتۇر.

مەرغىسانىي «ھىدايە» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئالتۇن، كۈمۈش، تۆمۈر، مىس قاتارلىق يەر ئاستىدىن چىقىرىلغان مەدەنىلەردىن بەشتە بىرى زاكات بېرىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يەر ئاستىدىن چىقىرىلغان مەدەنىلەردىن بەشتە بىرى زاكات بېرىلىدۇ» دەپ كۆرسەتكەن. رىكاز بىلەن مەدەنىنىڭ مەنىسى بىردۇر. چۈنكى ئىسلام كېلىشىدىن بۇرۇنقى جاھىلىيەت دەۋرىدە كۇففارلار تەرىپىدىن يەر ئاستىغا كۆمۈلگەن بايلىقلار ئىسلام دىنىنىڭ

كېلىشى بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا غەنىمەت ئورنىدا ئۆتكەن بولىدۇ. غازاتلاردا ئېلىنغان غەنىمەتلەردىنمۇ بەشتە بىرى زاكات بېرىلگەنگە ئوخشاش، يەر ئاستىدىن تېپىلغان بايلىقلارمۇ ئۇنى تاپقان كىشى ئۈچۈن غەنىمەتكە ئوخشاشتۇر. شۇڭا ئۇنىڭدىن بەشتە بىرىنى زاكاتقا بېرىدۇ، قالغان 4 بۆلۈكنى ئۆزىگە قالدۇرىدۇ. كىشىنىڭ ئۆز ھويلىسىدىن تېپىلغان مەدەنىلەرگە ئەبۇ ھەنىپەنىڭ كۆرىشى بويىچە زاكات كەلمەيدۇ. ئەمما ئۇنىڭ شاگىرتلىرىدىن مۇھەممەد بىلەن ئەبۇ يۇسۇف بەشتە بىرى زاكات بېرىلىدۇ دەپ قارايدۇ.»

(الھىدايە - يېتەكچى 1 - جىلد 116 - بەت)

شافىئىي ۋە ھەنبەلى مەزھەبلىرىگە كۆرە، يەر ئاستىدىن قېزىپ ئېلىنغان مەدەنىلەرگە زاكات كېلىدۇ. بىراق ئۇنىڭدىن زاكات بېرىش مىقدارى كىشى ئىشلەپ تاپقان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە خەلق پۇلىنىڭ زاكاتىغا ئوخشاش % 2.5 زاكات بېرىلىدۇ. ئەمما رىكاز (ئىسلامدىن بۇرۇن يەرگە كۆمۈلگەن بايلىق) تىن % 20 يەنى بەشتە بىر زاكات بېرىلىدۇ. چۈنكى بۇ مەزھەب، رىكاز بىلەن مەدەن ئىككىسىنىڭ بىر مەنىدە ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلمايدۇ. شۇڭا بۇ ئىككىسىدىن زاكات بېرىش مىقدارى ئوخشاش بولمايدۇ.

خۇلاسە:

بۇ مەسىلىدە ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپەنىڭ يەر ئاستىدىن تېپىلغان ياكى قېزىلغان بايلىقلاردىن بەشتە بىرى زاكات بېرىلىدۇ، دەيدىغان كۆرىشى ئەمەل قىلىش ئۈچۈن ئويغۇندۇر. چۈنكى، شافىئىي ۋە ھەنبەلىي مەزھەبلىرىگە كۆرە، كىشى تەر تۆكۈپ ئىشلەپ تاپقان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە خەلق پۇلىنىڭ زاكاتى بىلەن ھېچ ئەجىر قىلماستىن كۆمۈلگەن يېرىدىن تېپىۋالغان ياكى چەكلىك ئەجىر بىلەن يەر ئاستىدىن قېزىپ ئالغان ئالتۇن، كۈمۈشنىڭ

زاكاتىنى ئوخشاش قىلىپ بەلگىلەپ ھەر ئىككىسىدىن % 2.5 زاكات بېرىشنى پەرز قىلدۇ.

ئەمما ئەبۇ ھەنىپە ئىشلەپ تاپقان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە نەق پۇل بىلەن، چەكلىك ئەجىر سىڭدۇرۇپ يەر ئاستىدىن قېزىپ ئالغان ياكى ئىسلامدىن بۇرۇنقىلار كۆمگەن جايدىن تېپىۋالغان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقىمۇ بايلىقلارنىڭ زاكات مىقدارىنى پەرقلەندۈرگەن بولۇپ، ئاۋۋالقىسىدىن % 2.5 ، كېيىنكىسىدىن % 20 زاكات بېرىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنى قارار قىلغان.

دېڭىز بايلىقلىرىنىڭ زاكاتى

پۈتۈن ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بىلەن دېڭىزدىن چىقىرىلغان بايلىقلارغا زاكات كەلمەيدۇ. چۈنكى ئىسلام زاكات قانۇنىدا دېڭىز، دەريالاردىن چىقىرىلغان بايلىقلاردىن زاكات بېرىش توغرىسىدا بىرەر دەلىل يوقتۇر. «ئەمما دېڭىز بايلىقلىرىنى چىقىرىپ سېتىشنى كەسىپ قىلغانلار ئۈچۈن دېڭىزدىن چىقارغان نەرسىلىرىدىن زاكات بېرىش پەرزىدۇر. چۈنكى دېڭىز بايلىقلىرى بۇ ۋاقىتتا تىجارەت ماللىرىغا ئايلانغان بولىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭدىن % 2.5 زاكات بېرىش پەرز بولىدۇ.»

(المفتاح شرح نور الإيضاح - فىقھىدا ناچقۇچ 158 - بەت: ئەبۇ يەزىد شەلەبىي)

شۇنىڭدەك، دېڭىزدىن چىقىرىلىپ نەق پۇل ئورنىدا ساقلانغان قىممەتلىك بايلىقلاردىنمۇ يوقىرىقى مىقدار بويىچە زاكات بېرىش پەرزدۇر. چۈنكى نورمال ئېھتىياجىدىن ئېشىپ ئۆيدە ساقلانغان ھەر قانداق پۇل - مالغا زاكات كېلىدىغانلىقى شۇبھىسىز.

ھەسەلنىڭ زاكاتى

ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرى ھەسەلگە زاكات كېلەمدۇ ياكى كەلمەمدۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلىشقان.

ھەنەپىي ۋە ھەنبەلىي مەزھەبلىرىگە كۆرە، ھەسەل ھەرىسى باققۇچىنىڭ ھەسەلدىن ئالغان مەھسۇلاتى مەيلى ئاز بولسۇن، مەيلى كۆپ بولسۇن % 10 زاكات بېرىشى پەرزدۇر. ئىبنى ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: « ھەر ئون قاچا ھەسەلدىن بىر قاچا ھەسەل زاكات بېرىلىدۇ » دېگەن.

(تېرمىزىي رىۋايىتى)

ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام « ھەسەلدىن ئوندىن بىرىنى زاكات بېرىشكە بۇيرىغان » دەپ رىۋايەت قىلغان.

(ئىبنى ماجە رىۋايىتى)

ئەمما شافىيى ۋە مالىكى مەزھەبلىرىگە كۆرە، ھەسەلدىن زاكات بېرىش پەرز ئەمەس. نافى مۇنداق دېگەن: «ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز مېنىڭدىن ھەسەلنىڭ زاكاتى توغرىلىق سورىۋېتى. مەن ئۇنىڭغا «بىزدە زاكات بېرىدىغان ھەسەلمۇ يوق. بىراق مۇغىرە ئىبنى ھەكەمنىڭ ھەسەلگە زاكات كەلمەيدۇ دېگەنلىكىنى بىلىمەن» دېدىم. ئاندىن ئۆمەر ھەسەلنىڭ زاكاتىنى يىغماسلىق ھەققىدە بۇيرۇق چىقاردى.»

(تىرمىزىي رىۋايىتى)

بۇ مەسىلىدە ھەنەپىي ۋە ھەنبەلىي مەزھەبلىرىنىڭ ھەسەلدىن زاكات بېرىلىدۇ، دېگەن كۆرىشى كۈچكە ئىگىدۇر. قۇرئان كەرىمنىڭ زاكات توغرىلىق ئومۇمىي ئايىتى ھەسەلنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى اللە تەئالا ئاتا قىلغان نېمەتلەردىن زاكات بېرىشتۇر. اللە تەئالا قۇرئان كەرىمدە: «اللە يولىدا بەرگەن نەرسەڭلارنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇپ بېرىدۇ. ئۇ رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر.» دېگەن.

(سەبەئ سۈرىسى 39 - ئايەت)

بولاپ كېتىلگەن، ئوغۇرلانغان ۋە يۇتۇرۇلگەندىن كېيىن تېپىلغان ماللارنىڭ زاكاتى

بىراۋنىڭ بولاپ كېتىلگەن ياكى ئوغۇرلاپ كېتىلگەن ياكى يۇتۇرۇلگەن پۇل - مېلىدىن ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالغىچىلىك زاكات بېرىشى پەرز ئەمەس، دېگۈچىلەر كۆپ ساندىكى فىقھىي شۇناس ئالىملىرى بولۇپ، بۇ ھەنەپىي، شافىئىي مەزھەبلىرىدۇر. چۈنكى بۇنداق پۇل - مال ئۇنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا بولمىغانلىقتىن ئۇنىڭغا زاكات كەلمەيدۇ. پەقەت ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، تولۇق بىر يىلنى تولدۇرۇپ ئاندىن شۇ بىر يىلنىڭ زاكاتىنى بېرىشى پەرز بولۇپ بەلگىلىنىدۇ. ھەنبەلىي مەزھىبىنىڭ پېشۋاسى ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلدىن كەلگەن بىر رىۋايەتكە كۆرە ئۇمۇ بۇ ئىككى مەزھەبىنى قوللىغان بولسىمۇ، يەنە ئۇنىڭدىن كەلگەن باشقا بىر رىۋايەتكە ئاساسەن، بولاپ كېتىلگەن ياكى ئوغۇرلانغان ياكى يۇتۇرۇلگەن پۇل - مالغا زاكات كېلىدۇ، ئۇنى ئادا قىلىشتا، مەزكۇر پۇل - مال تاپشۇرۇپ ئېلىنغاندىن كېيىن، قولىدىن چىقىپ كەتكەن ۋاقىتتىن باشلاپ ھېسابلاپ ئۆتكەنكى يىللارنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن ئۇنىڭ زاكاتىنى بىراقلا بېرىشى پەرزدۇر. چۈنكى ئۇنىڭ مەزكۇر پۇل - مېلى ۋاقىتلىق ئۇنىڭ قولىدىن چىقىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ بۇ مالغا بولغان ئىگىدارچىلىقى يوقالغان ئەمەس.

ئەمما مالىكىي مەزھىبىگە كۆرە، مۇنداق پۇل - مال تاپشۇرۇپ ئېلىنغاندىن كېيىن، يىل توشمىسىمۇ ئۇنىڭ بىر يىللىق زاكاتىنى بېرىشى لازىم كېلىدۇ.

بۇ مەسىلىدە، كۆپچىلىك فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ « بولاپ كېتىلگەن ياكى ئوغۇرلانغان ياكى يۇتۇرۇلگەن پۇل - مالغا زاكات كەلمەيدۇ. پەقەت ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، تولۇق بىر يىلنى تولدۇرۇپ ئاندىن ئۇنىڭ شۇ بىر يىللىق زاكاتى بېرىلىدۇ » دېگەن كۆرىشى كۈچكە ئىگىدۇر. چۈنكى مۇنداق پۇل - مال ئىگىسىنىڭ قولىدىن چىقىپ كېتىش بىلەن بىرگە ئۇنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىنمۇ چىقىپ كەتكەن، ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالغان ۋاقىتتا قايتىدىن ئۇنىڭ مۈلكىگە كىرگەن بولىدۇ. شۇڭا بۇنداق پۇل - مالنى تاپشۇرۇپ ئالغانغا بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭدىن زاكات بېرىش پەرز بولىدۇ.

« ھىدايە » دە مۇنداق دەپ قەيت قىلىنغان: « بىراۋنىڭ يەنە بىرىدە قەرزىسى بولۇپ، قەرزدار ئۇنىڭغا يىللاردىن بېرى تېنىۋالغان، كېيىنچە ئۇنىڭ قەرزدارلىقى ئىسپاتلانغان (يەنى قەرزنى تاپشۇرغان) بولسا، قەرزنى تاپشۇرۇپ ئالغۇچى ئۆتكەن يىللارنىڭ زاكاتىنى بېرىشكە بۇيرۇلمايدۇ. بۇ قەرز تاپشۇرۇپ ئېلىنىشتىن بۇرۇن، خۇددى يوقىلىپ كېتىپ ئۇنىڭ تېپىلىشىدىن ئۈمىت ئۈزۈلگەن مالغا ئوخشاشتۇر. بولاپ كېتىلگەن، ئوغۇرلانغان، دېڭىزغا چۈكۈپ كەتكەن، مەلۇم بىر جايعا كۆمۈپ قويۇپ ئورنىنى ئۇنتۇپ كەتكەن ۋە ھۆكۈمەت تەرىپىدىن مۇسادىرە قىلىنغان پۇل - مالمۇ يوقىلىپ كەتكەن مالغا ئوخشاشتۇر. چۈنكى زاكات كېلىدىغان پۇل - مالنىڭ ئىگىسىنىڭ قولىدا بولغان، ئۆسىدىغان ۋە ئۆستۈرۈشكە بولىدىغان ماللاردىن بولۇشى شەرتتۇر. ھالبۇكى، ئىگىسىنىڭ قولىدىن تۈرلۈك سەۋەبلەر بىلەن ۋاقىتلىق چىقىپ كەتكەن پۇل - مال ئىگىسىنىڭ قولىدا بولمىغانلىقتىن ئۇ ئۆستۈرۈشكە يارىمايدۇ. »

(الھىدايە 1- جىلد 104 - بەت)

نەمما بىراۋنىڭ باشقا بىرىدە قەرزىسى بولغانلىقىغا ئېتىبارلىك ئىسپاتى بولغان بولسىمۇ، ئۇنى تاپشۇرۇپ ئېلىشتىن ئۈمىدى ئۈزۈلگەندىن كېيىن، قەرزىسى قولغا كەلگەن بولسا، — پۈتۈن فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ ئىتتىپاقى بويىچە — ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن ئۆتكەنكى يىللارنىڭ زاكاتىنى ھېسابلاپ بىر قالا زاكات بېرىشى پەرزدۇر.

شرىكەت ھەسسەدارلىقىنىڭ زاكاتى

ھەر قانداق بىر شىركەتكە ھەسسەدار بولۇپ ئۇنىڭغا پاي سالغان كىشىنىڭ شۇ پايدىدىن زاكات بېرىشى پەرزدۇر. زاكات بېرىشتە پاي سالغان ۋاقىتتىكى نەق پۇل ئېتىبارى بىلەن ئەمەس، بەلكى يىل ئاخىرىدىكى نەق پۇلنىڭ ھېسابى بويىچە زاكات بېرىلىدۇ. شىركەت پايدىدىن % 2.5 زاكات بېرىش پەرزدۇر. مەسىلەن: بىراۋ بىرەر شىركەتكە 1000 يۈۋەن نەق پۇل پاي سېلىپ، ئۇنىڭغا ھەسسەدار بولغان بولسا، بىر يىلدىن كېيىن بۇ پاي 3000 يۈۋەنگە يەتكەن بولسا، مۇشۇ 3000 يۈۋەندىن زاكات بېرىدۇ. ئەگەر پاي سالغان 1000 يۈۋەن پۇل يىل ئاخىرىدا كېمىيىپ 500 يۈۋەنگە چۈشۈپ قالغان بولسا، مۇشە 500 يۈۋەندىن زاكات بېرىدۇ. چۈنكى زاكات يىلىنىڭ ئاخىرىدا قولدا قالغان مىقداردىن بېرىلىدۇ.

شرىكەت ھەسسەدارلىرى ئۆزلىرىنىڭ شىركەتتىكى ھەسسەلىرىنىڭ زاكاتىنى ئۇنىڭغا ھەقىقەت بولغان شەخسلەرگە يەتكۈزۈپ بېرىش ئىشىدا

شېركەت مەسئۇللىرىنى ئۆزلىرىدىن ۋەكىل قىلىشىمۇ جايىزدۇر. بۇ ۋاقىتتا شېركەت مەسئۇللىرى شېركەت ھەسسىدارلىرىنىڭ يىل ئاخىرىدىكى تېگىشلىك ھەسسىلىرىنى ئۇنىڭ پايدىلىرى بىلەن قوشۇپ بىرلەشتۈرۈپ ئومۇمىي مىقداردىن زاكات ئايرىيدۇ.

زاكاتتا بېرىلىدىغان ماللارنىڭ قىممىتىنى بېرىشكە بولامدۇ؟

كۆپ ساندىكى فىقھىي شۇناس ئالىملىرىغا كۆرە، زاكات بېرىشتە، ھەر قانداق بىر مالنىڭ زاكاتىنى شۇ مالنىڭ ئۆز جىنىسىدىن بېرىش لازىم كېلىدۇ. ئۇنىڭ بەدىلىگە خەلق پۇلىدىكى قىممىتىنى بېرىشكە بولمايدۇ. چۈنكى زاكات ئىبادەتتۇر. ئىبادەتلەر شەرىئەتتە كۆرسىتىلگەن بويىچە ئادا قىلىنىشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەئاز ئىبنى جەبەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى يەمەنگە ۋالىي قىلىپ ئەۋەتكەندە، ئۇنىڭغا: «ئاشلىقتىن ئاشلىق، قويدىن قوي، كالىدىن كالا ۋە تۆگىدىن تۆگە زاكات يىغىن» دەپ تەۋسىيە قىلغان.

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

ئەمما ئىمام ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپە باشچىلىقىدىكى فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ كۆرىشى بويىچە، ھەر قانداق مالنىڭ زاكاتى ئۈچۈن ئۇنىڭ قىممىتىنى بېرىشكە بولىدۇ. چۈنكى زاكات بېرىشتىن مەقسەد پېقىرلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ

ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقلىرىنى يەڭگىلەشتۈرۈش ئىبارەتتۇر. پېقىرلارنىڭ ۋە باشقىمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھاجەتلىرىنى ئاشلىق، ئۈزۈم، خورما، كىيىم - كېچەك ۋە باشقىمۇ ماللار بىلەن راۋا قىلغىلى بولىغاندەك، بېرىدىغانلارنىڭ بەدىلىگە نەق پۇل بېرىپمۇ راۋا قىلغىلى بولىدۇ. بەلكى ئىككىنچىسى ھاجەتمەنلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشىدۇر. چۈنكى ھاجەتمەنلەر نەق پۇلغا ئۆزلىرىنىڭ ئېھتىياجلىرىنى خالىغانچە سېتىۋالالايدۇ. بۇنىڭغا بىنائەن، مەيلى ئاشلىق، مېۋە ۋە كۆكتاتلارنىڭ ئۆشەر زاكاتى بولسۇن، مەيلى ئالتۇن، كۈمۈشنىڭ زاكاتى بولسۇن، مەيلى چارۋا ماللىرىنىڭ زاكاتى بولسۇن، مەيلى ئۇلاردىن باشقىمۇ ماللارنىڭ زاكاتى بولسۇن، ئۇلارنىڭ خەلق پۇلىدىكى قىممىتىنى بېرىش جائىزدۇر. اللە تەئالانىڭ قۇرئان كەرىمدىكى: «(ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى زاكات ھېسابىدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى (بېخىللىقنىڭ ئىللەتلىرىدىن ۋە ماللىرىنى پېقىرلارنىڭ ھەقلىرىدىن) پاكلىغايىسەن. ۋە (ماللىرىنى ھەم ساۋابلىرىنى) كۆپەيتكەيسەن» دېگەن بۇيرىقى ھەر قانداق مالنىڭ زاكاتىدا ئۇنىڭ قىممىتىنى بېرىشنىڭ جائىزلىقىغا ئىشارەت قىلماقتا.

ئىمام بۇخارىي رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىسكە كۆرە، مەئاز ئىبنى جەبەل يەمەن ئەھلىگە خىتاب قىلىپ: «ئارپا، قوناقنىڭ زاكاتى ئۈچۈن كىيىم - كېچەكلەردىن بەرسەڭلارمۇ بولىدۇ. چۈنكى بۇ سىلەر ئۈچۈن ئۇڭاي، رەسۇلۇللانىڭ مەدەنىيىتىدىكى پېقىر ساھابىلىرىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ياخشىدۇر» دېگەن.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

«ئەمما ئىمام شافىئىي نەقىل كەلتۈرگەن ھەدىستىكى» قويدىن قوي، كالىدىن كالا ئالغىن» دېگەن سۆز كىشىلەرگە ئۇڭايلىق بولسۇن ئۈچۈن

دېيىلگەن بولسىمۇ، ئۇ ھەر مال ئۈچۈن ئۆز جىنىسىدىن زاكات بېرىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى ئىپادىلىمەيدۇ. چۈنكى زاكاتتىن مەقسەت پېقىرلارغا نەپ يەتكۈزۈشتۇر. بۇنى نەق پۇل بىلەنمۇ بېجىرگىلى بولىدۇ.»

(الإختیار - تالاش 1 - جلد 102 - بەت)

بۇنىڭغا بىنائەن، فىتىر سەدىقىسىدىنمۇ بېرىلىدىغان ئارپا، بۇغداي ياكى باشقا دانلار ئۈچۈن ئۇنىڭ خەلق پۇلىدىكى قىممىتىنى بېرىش جائىزدۇر. چۈنكى زاكاتتا جائىز بولغانلار فىتىر سەدىقىسىدىنمۇ جائىزدۇر.

باج - سېلىقلار زاكاتنىڭ ئورنىدا تۇرامدۇ؟

« ھۆكۈمەتلەر تەرىپىدىن دېھقانلارنىڭ تېرىملىرىغا ، تىجارەتچىلەرنىڭ ماللىرىغا، چارۋىچىلارنىڭ چارۋىلىرىغا ۋە باشقىمۇ كەسىپدارلارنىڭ كەسىپلىرىگە بەلگىلەنگەن باج - سېلىقلار ئىسلام دىنىدا بۇيرۇلغان زاكات ئۈچۈن بەدەل بولۇپ، يوقىرىقىلارنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشتىن بېھاجەت بولۇشقا بولامدۇ؟ دېگەن سۇئالغا جاۋاب بېرىشتىن ئاۋۋال، زاكات بىلەن باجنىڭ خۇسۇسىيىتىنى ۋە بۇ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدىكى پەرقلەرنى قىسقىچە بايان قىلىشقا توغرا كېلىدۇ:

1. ھۆكۈمەتلەر تەرىپىدىن تېرىم يەرلىرىگە بەلگىلەنگەن باج - سېلىقلارنىڭ ۋەزىپىسى زاكاتنىڭ ۋەزىپىسىدىن پەرقلىقتۇر. مەسىلەن: باج -

سېلىقلار تېرىم يەرلىرى تېرىلغان ياكى تېرىلمىغان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر تېرىم ئىگىلىرىدىن ئېلىنىدۇ. ئەمما زاكات پەقەت تېرىلغان يەرنىڭ مەھسۇلاتىدىن بېرىلىدۇ.

2. باج - سېلىقلاردىن يىغىلغان مەبلەغ دۆلەتنىڭ ئومۇمىي ئېھتىياجلىرىغا ئىشلىتىلىدۇ. ئەمما زاكاتتىن يىغىلغان مەبلەغ ۋە ماللار الله تەئالا قۇرئان كەرىمدە بەلگىلىگەن 8 خىل شەخسىگىلا بېرىلىدۇ.

3. زاكات - زاكات بېرىشكە شەرتى توشقان مۇسۇلمان كىشىدىن ئېلىنىدۇ. ئەمما باج — سېلىقلار مۇسۇلمان بولسۇن ۋە غەيرى مۇسۇلمان بولسۇن، ھەر قانداق تېرىم، تىجارەت ۋە كەسپ ئىگىلىرىدىن ئېلىنىدۇ.

4. باج - سېلىقلار دۆلەت تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. ئىسلام دۆلىتىدە بولسا باج - سېلىقلار مۇسۇلمانلارنىڭ ئومۇمىي مەنپەئەتى ئۈچۈن پايدىلىق بولۇش ياكى بولماسلىق ئېتىبارى بىلەن بەلگىلىنىدۇ. ئەگەر باج - سېلىقلارنىڭ مۇسۇلمانلار جەمئىيىتى ئۈچۈن بېرەر پايدىسى بولمىسا ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ پۇقرالارنىڭ ئۈستىگە باج — سېلىقلارنى بەلگىلەش ھوقۇقى يوقتۇر. شۇنىڭدەك، دۆلەتنىڭ زاكات ماللىرىنى ئومۇمىي ئىشلىرى ئۈچۈن قوللۇنۇشى ياكى باج بىلەن كۇپايە قىلىپ زاكاتنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشى ئىنتايىن خاتا دۇر. زاكات الله تەئالانىڭ بېۋاسىتە بۇيرىقى بىلەن بەلگىلىگەن ئىجتىمائىي ئىبادەتتۇر. ئىسلام دۆلەتلىرى زاكات پەرزىنى ئىجرا قىلىشقا بۇيرۇلغان. بۇنىڭغا بىنائەن، دۆلەتنىڭ زاكاتنى بېرىشتىن باش تارتقۇچىلارغا بېسىم ئىشلىتىشىمۇ ھەقلىقتۇر. بۇ ماۋزۇدا، 1 - خەلىفە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: «اللهنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار زاكاتنى ئادا قىلىشتىن باش تارتىپ، رەسۇلۇللانىڭ ۋاقتىدا ئۆتەپ كەلگەن بېرەر تال

ئاغامچىنىمۇ بېرىشتىن باش تارتىدىكەن، ئۇلار بىلەن ئېلىشىمەن» دېگەن مەشھۇر سۆزى يېتەرلىك.

يوقىرىقى بايانلاردىن كېيىن كەسكىن ئېيتالايمىزكى، باج — سېلىقلار زاكاتنىڭ ئورنىدا تۇرالمايدۇ. شۇنىڭدەك، زاكات مۇسۇلمانلار جەمئىيىتى ئۈچۈن پايدىلىق بولۇپ، زۆرۈر تېپىلغاندا بەلگىلەنگەن باج — سېلىقلارنى ئۆتەشتىن توسالمايدۇ.»

(«الزكاة وتمية المجتمع — زاكات ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى» 162 - بەت)

بۇنىڭغا بىنائەن، دېھقانلارنىڭ تېرىملىرىغا، تىجارەتچىلەرنىڭ ماللىرىغا، چارۋىچىلارنىڭ چارۋىلىرىغا ۋە باشقىمۇ كەسىپدارلارنىڭ كىرىملىرىگە بەلگىلەنگەن باج — سېلىقلار ئىسلام دىنىدا بۇيرۇلغان زاكات ئۈچۈن بەدەل بولالمايدۇ. نەتىجىدە، باج — سېلىقلارنى باھانە قىلىپ يوقىرىقىلارنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشتىن بېھاجەت بولۇشقا بولمايدۇ.

زاكاتنى بىر دۆلەتتىن ئىككىنچى بىر دۆلەتكە

يۆتكەشكە بولامدۇ؟

ئەسلىدە ھەر دۆلەتتە توپلانغان زاكات ماللىرى شۇ دۆلەتنىڭ پۇقرالىرىدىن بولغان ئېھتىياج ئىگىلىرى ئۈچۈن سەرپ قىلىنىدۇ. ئەمما باشقا دۆلەتلەردىكى مۇسۇلمانلار ئۆز دۆلىتىدىكىلەردىن كۆپرەك ئېھتىياجلىق بولسا، زاكاتنى شۇ دۆلەتلەردىكى ئېھتىياجلىق مۇسۇلمانلارغا بېرىش ئەۋزەلدۇر. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زاكات توغرىلىق ئېيتقان: «اللھ ئۇلارنىڭ بايلىرىدىن ئېلىپ يېقىرلىرىغا بېرىلىدىغان زاكات پەرزىنى

بەلگىلىدى» دېگەن ھەدىسىدىكى «پېقىرلار» مۇسۇلمانلارنىڭ پېقىرلىرى بولۇپ، دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى پېقىرلارنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇسۇلمانلار دۇنيانىڭ ھەر قايسى مەملىكەتلىرىگە تارقالغان بولسىمۇ ئۇلار ئۆزئارا قېرىنداشلاردۇر. شۇڭا ئالەم تەنالا قۇرئان كەرىمدە: «ھەقىقەتەن مۆمىنلەر ئۆزئارا قېرىنداشلاردۇر» دېگەن.

(ھۇجۇرات سۈرىسى)

«شۇنىڭدەك، نېفىت بايلىقىغا ئىگە باي دۆلەتلەرنىڭمۇ پۇل - ماللىرىنىڭ زاكاتىنى ئۆز ئىقلىمىنىڭ پېقىرلىرىدىن بەكرەك ياردەمگە ئېھتىياجلىق بولغان باشقا ئىسلام دۆلەتلىرىگە بېرىشى ئەۋزەلدۇر. بۇ ئۇسۇل بىلەن ئىسلام ئەللىرىنى ئاۋارە قىلىۋاتقان پېقىرلىققا خاتىمە بەرگىلى بولىدۇ. 2 - خەلىفە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىدە ئاچارچىلىق يۈز بەرگەن بىر يىلى مىسىرنىڭ ۋالىسى ئەمەر ئىبنى ناسقا مۇنداق دەپ مەكتۇپ يازىدۇ: «..... مېنى ۋە مېنىڭ يېنىمىدىكىلەرنى ئاچلىقتىن ھالاك بولدى دەپ ئويلاپ، ئۆزۈڭ ۋە يېنىڭدىكىلەر ياشامسەن؟ بىزنى ئاچلىقتىن قۇتقۇزماسىلەر؟!» ئەمەربىنى ئاس خەلىفىنىڭ مەكتۇبىغا جاۋاب بېرىپ: «..... سىلەرگە ياردەم كەلدى. مەن سىلەرگە شۇنداق يۈكلۈك تۆگىلەرنى ئەۋەتمەنكى، ئۇلارنىڭ ئالدى سىلەردە، ئاخىرى مېنىڭدە بولىدۇ» دەپ مەكتۇپ يازىدۇ. ئەگەر مىسىرنىڭ زاكاتى مىسىر پېقىرلىرىنىڭ مەخسۇس ھەققى بولىدىغان بولسا ئىدى، خەلىفە ئۆمەر مىسىرنىڭ ۋالىسىدىن زاكات سورىمىغان بولاتتى. خەلىفە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب يەنە: «سەنئە (ھازىرقى يەمەن جۇمھۇرىيىتىنىڭ پايتەختى) تېغىدىكى بىر پادىچىنىڭمۇ شام ۋە ئىراقتىن توپلانغان زاكاتتىن بولغان ھەققى ئۇنىڭغا يېتىپ بارىدۇ» دېگەن.

(الزكاة وتنمية المجتمع - زاكات ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى 165 - بەت)

ئەگەر كىشىنىڭ ئۆز دۆلىتىدىكى پېقىرلارنىڭ ياردەمگە بولغان ئېھتىياجى باشقا دۆلەتلەردىكى مۇسۇلمان پېقىرلىرىغا ئوخشاش ياكى ئۇنىڭدىن كۆپرەك بولسا، زاكاتنى باشقا دۆلەتلەرگە يۆتكەستىن، ئۆز دۆلىتىنىڭ، مەھەللىسىنىڭ پېقىرلىرىنىڭ ئېھتىياجلىرىنى ھەل قىلىشى ياخشىدۇر. چۈنكى يېقىندىكىلەرنىڭ ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىش ئۇزاقىتىكىلەرنىڭ ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىشتىن ئەۋزەل ۋە زۆرۈردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: « ئاۋۋال ئۆزۈڭگە، ئاندىن ئەھلىڭگە چىقىم قىل. ئۇنىڭدىن ئاشقاندا، تۇغقانلىرىڭغا قىل، ئۇلاردىن ئاشسا، ئاندىن ئۇنىڭغا بۇنىڭغا ياردەم قىل. »

(مۇسلىم رىۋايىتى)

« الإختيار » دا مۇنداق دەپ قەيىت قىلىنغان: « ئەسلىدە زاكاتنى بىر دۆلەتتىن يەنە بىر دۆلەتكە يۆتكەش ياخشى ئەمەس. ئەمما تاشقى دۆلەتلەردىكى ئۆزىنىڭ تۇغقانلىرىغا ياكى ياردەمگە كۆپرەك ئېھتىياجلىق كىشىلەرگە بەرسە بولىدۇ. چۈنكى مەنار ئىبنى جەبەلمۇ يەمەننىڭ زاكاتىنى مەدىنىگە ئەۋەتكەن. »

(الإختيار - تالاش 1 - جىلد 122 - بەت)

بەلگىلەنگەن زاكات مىقدارىدىن كەم - زىيادە

قىلىشقا بولامدۇ؟

يوقىرىدا بايان قىلىنىپ ئۆتكەن ئالتۇن، كۈمۈش، خەلق پۇلى، تىجارەت ماللىرى، ئاشلىق، مېۋە، كۆكتاتلار، چارۋا ماللىرى، يەر ئاستى بايلىقلىرى، دېڭىز بايلىقلىرى ۋە باشقىلار قاتارلىق زاكات كېلىدىغان ھەر خىل ماللار ئۈچۈن بەلگىلەنگەن ئوخشاش بولمىغان زاكات بېرىش مىقدارلىرى شەرىئەت نەزەرىدە ئەڭ ئەدنا مىقدارلار بولۇپ، بۇ مىقدارلاردىن ئاز بېرىلگەن زاكات قەتئىي ئادا بولمايدۇ. ئەمما ئۇنىڭدىن ئاشۇرۇپ قانچىلىك كۆپ بېرىلسە شۇنچىلىك كۆپ ساۋاپ ۋە بەرىكەت بولىدۇ. اللە تەئالا بۇ ماۋزۇنى قۇرئان كەرىمدە مۇنداق بىر مىسال بىلەن بايان قىلغان: «اللەنىڭ يولىدا پۇل - مېلىنى سەرپ قىلغانلارنىڭ (سەرپ قىلغان نەرسىسى يەرگە تىكىلىپ) 7 باشاق چىقارغان، ھەر باشقىدا 100 دىن دان تۇتقان بىر دانغا ئوخشايدۇ. اللە خالىغان بەندىسىگە ھەسسىلەپ (ساۋاپ ۋە بەرىكەت) بېرىدۇ.»

(بەقەرە سۈرىسى 261 - ئايەت)

ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: «% 2.5 نىلا زاكات بېرىمەن دېگۈچىلەرنىڭ زاكاتى بېخىللارنىڭ زاكاتىدۇر» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

شۇنىڭدەك، زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن بەلگىلەنگەن مۇئەييەن مىقدارغا يەتمىگەن دەرىجىدە ئازراق پۇل - مالغا ئىگە بۇلغانلارنىڭمۇ ئۆز ئىختىيارى بىلەن زاكات بېرىشى پەزىلەتلىك ئىشلاردىن سانىلىدۇ. ساۋابىمۇ

ئىختىيارى بىلەن زاكات بېرىشى پەزىلەتلىك ئىشلاردىن سانىلىدۇ. ساۋابىمۇ
كۆپ بولىدۇ. بەلكى اللە تەئالا يوقىرىقى ئايەتتە قىلغان ۋەدىسى بويىچە،
ئۇلارنىڭ بو ياخشىلىقلىرى يۈزىسىدىن ئۇلارنىڭ پۇل - مالىلىرىغا بەرىكەت
بېرىپ كۆپەيتىپ بېرىدۇ.

تۆتىنچى باب

زاكات بېرىلىدىغان شەخسلەر

زاكات بېرىلىدىغان شەخسلەر

زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولغانلار تۆۋەندىكى 8 تۈرلۈك شەخسلەردۇر:

1. پېقىرلار

2. مىسكىنلەر

3. كۆڭلىنى دىنغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار

4. قەرزدارلار

5. زاكات خادىملىرى

6. قۇللارنىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن

7. اللەنىڭ يولىدىكى مۇجاھىدلار

8. يولدا قالغان پۇلسىز مۇساپىرلار

يوقىرىقىلارنىڭ ھەممىنى اللە تەئالانىڭ مۇنۇ سۆزى ئۆز ئىچىگە ئالغان: «زاكات پەقەت پېقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارنى ئازات قىلىشقا، قەرزدارلارغا، اللەنىڭ يولىغا، ۋە تىنىدىن ئايرىلىپ يولدا قالغان مۇساپىرلارغا بېرىلىدۇ. بۇ اللەنىڭ بەلگىلىمىسىدۇر، اللە (بەندىلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى ئۇبدان) بىلگۈچىدۇر. ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.»

(تەۋبە سۈرىسى 60 - ئايەت)

زەيىياد ئىبنى ھارىستىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭغا ئەگىشىدىغانلىقىمغا بەيئەت قىلدىم، بۇ ۋاقىتتا بىر ئادەم كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن زاكات مېلىدىن بېرىشنى سورىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا «ئەلە زاكات مەسلىسىدە پەيغەمبەر ۋە باشقىسىنى بەلگىلىمە چىقىرىشقا بۇيرىمىدى، بەلكى بۇ مەسلىنى ئۆزى بەلگىلەپ، زاكاتنى 8 خىل شەخسكە تەقسىم قىلدى. ئەگەر سەنمۇ بۇ شەخسلەرنىڭ ئىچىدىن بولغان بولساڭ ئەلۋەتتە ساڭمۇ نېسۋەڭنى بەرگەن بولاتتىم» دېدى.

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

تۆۋەندە، زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولىدىغان مەزكۇر 8 تۈرلۈك شەخس ھەققىدە تەپسىلى سۆزلىنىدۇ.

1. بىقىرلار

بېقىر — پۇل - مالدازاكات بېرىشكە تېگىشلىك بولۇش سەۋىيىسىگە يەتمىگەن ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشىدا ياردەمگە ئېھتىياجلىق بولغان ئادەم دېمەكتۇر. مۇنداق كىشىلەر زاكات ئېلىشقا ھەقلىقتۇر.

2. مىسكىنلەر

مىسكىن — مال - مۈلۈكتىن ھېچ نەرسىسى بولمىغان ئادەم دېمەكتۇر. مىسكىننىڭ ھالى بېقىردىن تۆۋەندۇر. شۇڭا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق كىشىلەر «توپىدا ياتقان مىسكىن» دەپ تەرىپلەنگەن. چۈنكى مىسكىن ياتقۇدەك ئۆي - جايىمۇ بولمىغان ئادەمدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مىسكىننى مۇنداق دەپ تەرىپلىگەن: «مىسكىن — بىر ئىككى لوقما نان، بىر ئىككى تال خورما تىلەپ كىشىلەرنىڭ ئۆيلىرىنى

ئايلىنىدىغانلار ئەمەس، بەلكى ھاجىتىنى راۋا قىلغۇدەك بىر نەرسىسى بولمىغان، كىشىلەردىن سورىمىغان ۋە ئۇنىڭ ھاجەتمەنلىكىنى كىشىلەرمۇ ھىس قىلمىغان كىشىدۇر. »

(بۇخارىي رىۋايىتى)

3. زاكات خادىملىرى

زاكات خادىملىرى — زاكات يىغىشقا ۋەزىپىلەنگەن ئادەملەر بولۇپ، ئۇلار گەرچە باي بولسىمۇ زاكاتتىن نېسۋە ئېلىشى ھالالدىر. چۈنكى زاكات خادىملىرى ۋاقىتلىرىنى سەرپ قىلىپ بۇ ئىشقا ۋەزىپىلەنگەن ئىكەن، ئۇلارمۇ مائاش ياكى ئىش ھەققى ئالغاننىڭ ئورنىدا، ئۆزلىرىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجلىرىغا يەتكەندەك مىقداردا زاكاتتىن نېسۋە ئېلىشقا ھەقلىقتۇر.

«زاكات خادىملىرىغا ئۇلارنىڭ قىلغان خىزمەتلىرىگە يارىشا ھەق بېرىلىدۇ. چۈنكى ئۇلار زاكات توپلاش ئىشىغا ۋەزىپىلەنگەن كىشىلەر بولغانلىقتىن ئۇلارنىڭ ئېھتىياجلىرى زاكاتتىن توپلانغان مالدىن بېرىلىدۇ. زاكات خادىملىرى گەرچە باي بولسىمۇ ئۇلارنىڭ زاكاتتىن نېسۋە ئېلىشى ھالالدىر. »

(الإختیار 1- جلد 268 - بەت)

شۇنىمۇ ئەسكەرتىپ ئۆتۈش كېرەككى، زاكات خادىملىرىنىڭ دىيانەتلىك ۋە ئىشەنچلىك مۇسۇلمانلاردىن بولۇشى شەرتتۇر. غەيرى مۇسۇلمانلارنى بۇ ئىشقا بەلگىلەشكە بولمايدۇ. چۈنكى ئۇلار بۇ ئىشقا سالاھىيەتلىك ئەمەس.

4. كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار

كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا دىللىرىنى يۇمشىتىش، شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمان بولىشىنى ياكى مۇسۇلمان بولغان بولسىمۇ دىنغا مۇستەھكەم بولىشىنى تەمىن ئېتىش ئۈچۈن زاكات ماللىرىدىن بېرىلگەن شەخسلەردۇر. سەفۋان ئىبنى ئۇمەييەدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا زاكات مېلىدىن بېرەتتى. ئۇ مېنىڭ ئەڭ يامان كۆرىدىغان كىشىم بولسىمۇ، ھەمىشە ئۇ ماڭا بېرىپ تۇرغانلىقتىن، ئاخىرى ئۇ ماڭا كىشىلەرنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈكى بولۇپ قالغانىتى.»

(ئىمام تەبەرى رىۋايىتى)

«كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار تۆۋەندىكى 3 خىل شەخسلەردۇر:

1. مۇسۇلمان بولۇشى، ئاندىن ئۆز قوۋملىرى ئىچىدە ئىسلام دىنىنى تەشۋىق قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭمۇ مۇسۇلمان بولۇشىغا ۋەسىلە بولۇشىنى كۆزدە تۇتقان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زاكات ماللىرى بىلەن تەمىنلىگەن كىشىلەر.

2. مۇسۇلمان بولغان بولسىمۇ ئىمانى كۈچلەنمىگەنلەرنىڭ دىللىرىنى دىنغا مۇستەھكەم قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلىقتىن زاكات بېرىلگەنلەر.

3. مۇسۇلمان بولمىغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكلىرىدىن ساقلىنىش مەقسىتىدە زاكات بېرىلگەن كىشىلەردۇر.

(اللباب شرح القدوري 1- جلد 103 - بەت)

كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغان يوقىرىقى 3 خىل شەخسنىڭ زاكاتىدىن ئالدىغان نېسبۇلىرى 2 - خەلىفە ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ زامانىدا ئۇنىڭ پىكرى ۋە بارلىق ساھابىلارنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بىلەن ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. بۇ ساھابىلار تەرىپىدىن قىلىنغان ئىجما ئىدى. ئىجما — بىرەر دىنىي مەسىلە ئۈستىدە ئىلىم ئىگىلىرىنىڭ بىردەك پىكرى بويىچە ئورتاق قارار چىقىرىش دېمەكتۇر. قۇرئان بىلەن ھەدىستىن قالسا ئىجما ئىسلام دىنى قانۇنشۇناسلىقىنىڭ 3 - دەلىلى بولۇش سۈپىتى بىلەن كۈچكە ئىگىدۇر. پۈتۈن فىقھشۇناس ئالىملىرىنىڭ ئورتاق قارارىمۇ كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارنىڭ زاكاتىدىن بولغان نېسبۇلىرىنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقىنى تەكىتلىمەكتە. چۈنكى اللە تەئالا ئىسلام دىنىنى كۈچلەندۈرگەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى تاما قىلىنمايدۇ ۋە دۈشمەنلىكلىرىدىن قورقۇشقىمۇ ئورۇن قالمىغان بولىدۇ.

ئىبنى قۇدامە «ئەل مۇغتنى» ناملىق ئەسىرىدە ئىمام زۇھەرىينىڭ مۇنۇ سۆزىنى نەقىل كەلتۈرگەن: «كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار ھەققىدىكى ھۆكۈم ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان دەپ ئويلىمايمەن. ئۇلارنىڭ نېسبۇلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىق قۇرئان ۋە ھەدىسلارنىڭ روھىغا زىت كەلمەيدۇ. چۈنكى كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلاردىن بېھاجەت بولغانلىق شۇنداقلا توغرىلىق كەلگەن ھۆكۈمنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى لازىم قىلمايدۇ. پەقەت ئۇلاردىن بېھاجەت بولغان شارائىتتا ئۇلار زاكاتتىن بولغان نېسبۇلىرىنى ئېلىشتىن مەنئى قىلىنىدۇ. قاچانكى، ئۇلارغا زاكات بېرىشكە ئېھتىياج تۇيۇلىدىكەن شۇ ۋاقىتتا ئۇلارغا يەنە بېرىشكە بولىدۇ. زاكات بېرىلىدىغان باشقا تۈردىكى شەخسلەرنىڭ ھەممىسى ئۈچۈنمۇ شۇنداق قىلىنىدۇ. مەسىلەن: زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولغان 8 خىل شەخستىن بەزىسى تېپىلىپ بەزىسى تېپىلمىغان شارائىتتا،

تېپىلمىغانلارنىڭ نېسۋىلىرى توختىتىلغان بولىدۇ. كېيىن يەنە شۇنداقلا تېپىلسا ھۆكۈم قايتىدىن كۈچكە ئېرىشىدۇ. بۇ ئورۇندىمۇ ئەھۋال شۇنداق. »

مۇھەممەد ئەلى سابۇنىي « ئىسلامدىكى زاكات پەرزى » ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: « ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارنىڭ نېسۋىلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىقى ئەينى ۋاقىتتا بىر شەرىئىي سىياسەت ئىدى. لېكىن يەنە بىر زامان كېلىپ، كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىشقا ئېھتىياجلىق بولغان ئىمانى ئاجىز كىشىلەر بارلىققا كەلسە، ئۇلارنى ئىسلامغا يېتەكلەش ئۈچۈن ئۇلارغىمۇ زاكات ماللىرىدىن بېرىشكە بولىدۇ. كۆرۈۋاتىمىزكى، مۇستەملىكىچىلەر ۋە خىرىستىيان تەشۋىقاتچىلىرى مۇسۇلمان پەرزەنتلىرىگە ۋاقىتلىق ماددىي ياردەم قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئىسلام دىنىدىن چىقىرىش يولىدا ھېسابسىز پۇل - ماللارنى سەرپ قىلماقتا. ئىمانى ئاجىز كىشىلەرنىڭ ئىمانىنى كۈچلەندۈرۈش ئۈچۈن ئۇلارغا ماددىي ياردەم قىلىشتا ئۇلاردىن بىز ھەقلىقىمىز. خۇسۇسەن، خۇراپات ۋە دىنىي جەھەتتىكى بىلىمسىزلىك ئەۋج ئالغان مۇشۇ زاماندا ئۇلارنىڭ دىللىرىنى ئىسلامغا سابىت قىلىشقا بەكمۇ ئېھتىياجلىقمىز. »

(فريضة الزكاة في الإسلام - ئىسلامدىكى زاكات پەرزى: م. ئەلى سابۇنىي 109-بەت)

يوقىرىقى ئالىملارنىڭ پىكىرلىرىنى قوللاپ دەيمىزكى، 2 - خەلىفە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب باشچىلىقىدا كۆڭۈللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارنىڭ زاكاتتىن بېرىلىدىغان نېسۋىلىرىنى توختىتىشتىن ئىبارەت بۇ ئىجما ئۇلار توغرىلىق كەلگەن ئايەتنىڭ ھۆكۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىقى ئەمەس، ئەلۋەتتە. بەلكى بۇ ھۆكۈمنىڭ ئەمەل قىلىنىش دەۋرىنىڭ تۈگىگەنلىكىنىڭ بايانىدۇر. بۇ خۇددى ئۆتمۈشلەردە قۇللارنىڭ ئازاتلىقىغا

ئېرىشىشى ئۈچۈن زاكاتتىن نېسۋە ئېلىشىغا ئوخشاشتۇر. كۈنىمىزدە قۇللۇق يوق. بۇنداق ئىكەن، قۇللارنىڭ زاكاتتىن بولغان نېسۋىلىرى ئۆزلىكىدىن ئەمەلدىن قالغان بولدى. ئەمما كۈنىمىزدە، يوقسۇللۇق سەۋىيىدىن ئۆزلىرىنىڭ پارلاق دىنىدىن يۈز ئۇرۇپ خىرىستىئانلارنىڭ ۋاقىتلىق ماددىي ياردەملىرىگە ئالدىنىپ ئۇلارنىڭ قوينىغا ئۆزلىرىنى ئېتىۋاتقانلارغا ماددىي ياردەم قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئىسلام دىنىغا قايتۇرۇشقا ئىمكانىيەت بولسا، ئۇلارغىمۇ زاكاتتىن نېسۋە بېرىشكە بولىدۇ.

5. قۇللارنىڭ نازات بولىشىغا

قۇل — ئۆتمۈشتە بايلارنىڭ خىزمەتلىرى ئۈچۈن تۇتۇلىدىغان ئادەم دېمەكتۇر. ئايەتتىكى «قۇللار» دىن مەقسەت خوجايىنلىرىغا مۇئەييەن مىقداردا پۇل تۈلەش بەدىلىگە قۇللۇقتىن نازاتلىققا ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇلار بىلەن ئەھدە تۈزگەن قۇللار ئىدى. شۇڭا قۇرئان كەرىم مۇنداقلارغا زاكاتتىن نېسۋە بېرىشنى پەرەز قىلغان. ئەمما خوجايىنلىرى بىلەن مۇنداق بىر ئەھدىسى بولمىغان ۋە شۇ خوجايىنلىرىنىڭ قولىدا ياشاشنى خالايدىغان قۇللار بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئىدى. چۈنكى مۇنداقلار مۇستەقىل تۇرمۇشقا ئىگە بولمىغانلىقتىن ئۇلارغا زاكات بېرىلگەن تەقدىردىمۇ خوجايىنلىرىنىڭ مۈلكىگە كىرەتتى.

بۇ مەسىلىدە ئىسلام دىنىنىڭ ئەۋزەللىكىنى تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىش پۇرسىتىگە ئىگە بولالايمىز. چۈنكى ئىسلام دىنى ھەمىشە قۇللارنى نازات قىلىشقا بۇيرۇپ كەلدى. ھەتتا بەزى گۇنالىار ۋە خاتالىقلارنىڭ ئەبۇ قىلىنىشى ئۈچۈن قۇل نازات قىلىشنى بەلگىلىگەن ئايەت ۋە ھەدىسلار ناھايىتى كۆپتۇر. چۈنكى ئۇلارنى قۇللۇقنىڭ خارلىقىدىن نازات قىلىپ ھۆرلۈككە چىقارغانلىق ئۇلارنىڭ ئىنسانىي ھۆرمىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەنلىكتۇر.

قۇللارنىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن زاكات ماللىرىدىن بېرىشنى بەلگىلىگەنلىكىمۇ
ئىسلام دىنىنىڭ ئۇلۇغلىقى ۋە ئىلغارلىقىنىڭ بىر مىسالىدۇر.

6. قەرزدارلار

قەرزدار — ئۈستىدە باشقىلارغا ئۆتەشكە تېگىشلىك ھەق بولغان ئادەم
دېمەكتۇر. ئەمما يوقىرىقى ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان «قەرزدارلار» سۆزى
ئادەتتىكى ھەر قانداق بىر قەرزدارنى ئەمەس، بەلكى ئۈستىگە يۈكلەنگەن
قەرزنى ئۆتەشكە ئۆزىنىڭ ماددىي شارائىتى زادى يار بەرمىگەن، ئۇنى
ئۈزۈش ئۈچۈن جىددىي ياردەمگە ئېھتىياجلىق بولغان ئادەملەرنى
كۆرسىتىدۇ. شۇڭا ئايەتتە «غارىم — قەرزگە بوغۇلغان» دېگەن ئىبارە
قۇللانغان. چۈنكى ئەرەب تىلىدا ئادەتتىكى قەرزدارنى «مەديۇن» دەيدۇ.
بۇ ئالدىنقىسىدىن پەرقلىقتۇر. قەرزگە بوغۇلغانلارنىڭ قەرزلىرىنى ئۆتىشى
ئۈچۈن زاكات ماللىرىدىن نېسىۋە بېرىش ئالەمىنىڭ ئەمىرىدۇر. چۈنكى
قەرزلىرىنى ئۆتەلمەي مۇھىتچىلىق ھالىغا چۈشۈپ قالغان كىشى پېقىرغا
ئوخشاشتۇر. ئۇلارنىڭ قەرزلىرى قانچىلىك كۆپ بولۇپ كەتسۇن شۇ
قەرزلىرىنى ئۆتەشكە يېتەرلىك مىقداردا زاكاتتىن بېرىشكە بولىدۇ.

7. ئالەمنىڭ يولى

ئالەمنىڭ يولى — ئالەمنىڭ دىنىنى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ زېمىنلىرىنى
قوغداش يولىدىكى جىھاد تۇر. مۇجاھىدلارنىڭ جىھادقا يېتەرلىك
تەييارلىقلىرىنى ھازىرلىشى، قۇرال - يارق، ئوق - دورا سېتىۋېلىشى، ئۆزلىرىنىڭ
ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجلىرىنى قامدىشى ئۈچۈن زاكات ماللىرىدىن بېرىلىدۇ.
بۇ ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملارنىڭ ئورتاق پىكىرىدۇر.

ھازىرقى زامان ئالىملىرىدىن بەزىلىرى «ئالەمنىڭ يولى» دېگەن ئىبارىنىڭ مەسىجدلەرنى بىنا قىلىش، مەكتەپ، مەدرىسىلەرنى سېلىش ۋە رېمونت قىلىش، يوللارنى ياساش، دوختۇرخانىلارنى ئېچىش ۋە باشقىلار قاتارلىق ئومۇمنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلەپ قىلىنغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنى سۆزلىگەن بولسىمۇ، ئەمما ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرى «ئالەمنىڭ يولى» دېگەن ئىبارىنىڭ پەقەت ئالەم يولىدا جىھاد قىلىدىغان مۇجاھىدلارنىڭ ئېھتىياجلىرىنىلا ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنى تەكىتلىگەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قايسىسى «ئالەمنىڭ يولى» دا بولغان بولسۇن؟ دېگەن سۇئالغا جاۋاب بېرىپ: «كىمكى ئالەمنىڭ دىنىنى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن جىھاد قىلىدىكەن، شۇ ئالەمنىڭ يولىدا بولغان بولسۇن» دېگەن سۆزىنى دەلىل كەلتۈرگەن.

(بۇخارىي رىۋايىتى)

«ئالەمنىڭ يولى» دىن مەقسەت مۇجاھىدلار ئىكەنلىكى قەدىمدىن ھازىرغىچە مەشھۇر بولۇپ كەلگەن بىر مەسىلىدۇر. «چۈنكى، قۇرئاندىكى بۇ مەسىلىنى بايان قىلغان ئايەت «بېرىش» مەنىسى بىلەن ئەمەس، بەلكى «ئىگىدار قىلىش» مەنىسى بىلەن كەلگەن. مۇنداق ئىكەن، زاكاتنى ئالدىغانلارنىڭ شەخسلەر بولۇشى كېرەك. ھالبۇكى، مەسىجد، مەكتەپ، دوختۇرخانا ۋە باشقىمۇ جايلاردا ئىگىدارچىلىق قىلىش سالاھىيىتى يوقتۇر. چۈنكى ئۇلار شەخسلەر ئەمەس.»

(فريضة الزكاة في الإسلام - ئىسلامدا زاكاتنىڭ پەرزلىكى 113 - بەت م. ئەلىي سابۇنىي)

شەيخ شەئراۋىي «ئىسلامىي مەسىلىلەر» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «مەسىجد ۋە مەكتەبلەرنى بىنا قىلىش، دوختۇرخانىلارنى ئېچىش، يوللارنى ياساش ۋە باشقىمۇ ئومۇم خەلق مەنپەئەتلىنىدىغان ئىشلارنى قىلىش

دۆلەتنىڭ ۋەزىپىسىدۇر. دۆلەت بۇ ئىشلارنى شەخسلەرنىڭ ئىقتىسادىغا ھاجەت بولماستىن ئورۇنلىيالايدۇ. بايلار بىلەن پېقىرلار ئورتاق مەنپەئەتلىنىدىغان بۇنداق ئىشلار ئۈچۈن پېقىرلارنىڭ ھەققى بولغان زاكات ماللىرىنى قوللىنىشقا بولمايدۇ. چۈنكى زاكاتتىن توپلانغان ماللار پېقىرلارنىڭ ھەققىدۇر. بايلارنىڭ ئەمەس. دۆلەت يوقىرىقى ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئۆز ئىقتىسادىغا كۇپايە قىلمىغاندا خەلقنى ئالغان باج — سېلىقلارنى قوللىنىدۇ. شۇڭا پېقىرلارنىڭ ھەققى بولغان زاكات ماللىرىنى قوللىنىپ مەسجىد ۋە مەكتەپ سالمايمىز. چۈنكى مەسجىدكە بايلارمۇ كىرىدۇ، پېقىرلارمۇ كىرىدۇ. مەكتەپتە بايلارنىڭ بالىلىرىمۇ ئوقۇيدۇ، پېقىرلارنىڭ بالىلىرىمۇ ئوقۇيدۇ. ھالبۇكى، مەسجىد بىلەن مەكتەپ پېقىرلارنىڭ ھەققى بولغان زاكات مېلىدىن سېلىنغان. بۇنداق ئىكەن، زاكات ماللىرى قۇرئاندا بەلگىلەنگەن شەخسلەردىن باشقا تەرەپلەرگە قوللىنىلمايدۇ. ئەگەر جەمئىيەتتىكى بارلىق پېقىرلار ۋە ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ئېھتىياجلىرىدىن ئاشقاندا ياكى ئېھتىياجلىق شەخسلەر تېپىلمىغاندا زاكات ماللىرىنى يوقىرىقى ئورۇنلارغا ئىشلىتىشكە بولىدۇ.»

(قضايا إسلامية - ئىسلامىي مەسىلىلەر 76 - بەت : م. مۇتەۋەللىي شەئراۋىي)

بۇ ماۋزۇنى خۇلاسىلاپ ئېيتىمىزكى، بۇ مەسىلىدە ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ «ئالەمنىڭ يولى» دېگەن ئىبارە ئالەمنىڭ دىنىنى ئۈستۈن قىلىش يولىدا جىھاد قىلىدىغان مۇجاھىدلارنى ھازىرلاشنى ئىپادىلەيدۇ، دېگەن كۆرىشى كۈچكە ئىگىدۇر. بۇنىڭغا بىنائەن، «ئالەمنىڭ يولى» دېگەن ئىبارە، ئىسلام دىنىنى تارقىتىش ۋە تەشۋىق قىلىش ئۈچۈن ئىقتىدارلىق دىنىي ئالىملارنى يېتىشتۈرۈش ۋە ئۇلارنى ھەر قايسى مەملىكەتلەرگە ئەۋەتىش ئۈچۈن خىراجەت چىقىرىشنى، شەرىئەت ۋە پەن بىلىملىرىنى ئوقۇيدىغان

ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئىقتىسادىدىن ئايرىلىپ يولدا قالغان ھاجىلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. نەتىجىدە، يوقىرىقىلارنى زاكات ماللىرى بىلەن تەمىنلەشكە بولىدۇ. چۈنكى يوقىرىقىلارمۇ «ئەلنىڭ يولى» ئىبارىسىنىڭ مەنىسىگە كىرىدۇ.

8. مۇساپىرلار -

مۇساپىر — ۋەتىنىدىن ئايرىلغان ئادەم دېمەكتۇر. ئەمما يوقىرىقى ئايەتتە مەقسەت قىلىنغان مۇساپىر — ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ باشقىلارنىڭ يۇرتىدا پۇل - مالغا ئېھتىياجلىق بولۇپ قالغان ئادەم دېمەكتۇر. باشقىلارنىڭ يېرىدە پۇل - مېلىدىن ئايرىلىپ قېلىپ ياردەمگە مۇھتاج بولغان ئادەم گەرچە ئۆز ۋەتىنىدە باي بولسىمۇ ئۇنىڭغا زاكات بېرىشكە بولىدۇ. ئاز ساندىكى بەزى ئالىملار مۇنداق مۇساپىرغا زاكات بېرىش ئۈچۈن ئۇنىڭ گۇنا - مەسئەت ئۈچۈن سەپەر قىلمىغان بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ. چۈنكى ئەلگە ئاسىيلىق بولىدىغان گۇنا - مەسئەتلەرگە ياردەم قىلغان كىشى شۇ گۇنانى قىلغانغا ئوخشاشتۇر.

پۈتۈن ئىسلام فىقھىشۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بويىچە، يۇرتىدىن ئايرىلىپ پۇل - مالغا ئېھتىياجلىق بولۇپ قالغان مۇساپىرغا ئۇنىڭ ئېھتىياجىغا يېتەرلىك مىقداردا زاكات بېرىش پەرزدۇر.

ئەسكەرتىش:

1. يوقىرىقى زاكات بېرىلىدىغان 8 خىل شەخسنىڭ مۇسۇلمانلاردىن بولۇشى شەرتتۇر. چۈنكى كۇفۇرلارغا زاكات بېرىلمەيدۇ. بېرىلگەن تەقدىردىمۇ بۇنداق زاكات ئادا تاپمايدۇ. ئەمما سەدىقە ۋە ياردەملەرنى كاپىر بولسىمۇ ئېھتىياجلىق كىشىلەرگە بېرىشكە بولىدۇ.

2. يوقىرىقىلاردىن «زاكات خادىملىرى» دىن باشقىلىرىنىڭ ئېھتىياج ئىگىلىرىدىن بولۇشى شەرتتۇر. چۈنكى بايلارغا زاكات بېرىلمەيدۇ. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بايلارغا ۋە ئىشلەشكە قادىر بولغانلارغا زاكات ھالال ئەمەس» دەپ كۆرسەتكەن. ئەمما زاكات خادىملىرىغا - ئۇلار باي بولسىمۇ - زاكاتتىن نېسبە بېرىشتىكى سەۋەب، ئۇلارنىڭ ئىش ھەققى ئۈچۈن ئىدى.

(ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى)

زاكاتنى 8 خىل شەخسنىڭ ھەممىسىگە بېرىش

شەرتىمۇ؟

پۈتۈن فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بويىچە، زاكاتنى مەزكۇر 8 خىل شەخستىن بېرەرسىگە بېرىش بىلەنمۇ زاكات پەرزى ئادا تاپىدۇ. چۈنكى اللە تەئالا بىزنى قۇرئاندا بايان قىلىنغان 8 خىل شەخسكە زاكات بېرىشكە ۋە بۇلاردىن باشقىسىغا بەرمەسلىككە بۇيرىغان. مۇھىم بولغىنى زاكاتنىڭ مەزكۇر 8 شەخستىن باشقىسىغا بېرىلمەسلىكىدۇر. بۇنداق ئىكەن، زاكات بەرگۈچىنىڭ زاكات ئۈچۈن ئايرىغان مېلىنى 8 گە بۆلۈپ، ئاندىن زاكات ئالدىنغان 8 شەخسنىڭ ھەر بىرىگە تەقسىم قىلىشى شەرت ئەمەس. بەلكى بۇ قىيىن ئىشتۇر. بولۇپمۇ كۈنىمىزدە بۇنداق قىلىش مۇمكىن ئەمەس. مەسىلەن: كۈنىمىزدە ئازات قىلىدىغان قۇل يوق. زاكات يىغىشقا ۋەزىپىلەنگەن زاكات خادىملىرى يوق. مۇندىن باشقىلىرىنىڭ ھەممىسىمۇ ھەر

زامان تېپىلماسلىقى مۇمكىن. شۇڭا زاكات بەرگۈچى بېرىدىغان زاكاتنى مەزكۇر 8 خىل شەخسنىڭ قايسى بىرىگە بەرسە بولىدۇ. چۈنكى زاكاتتىن مەقسەت ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىش بولغانلىقتىن، قايسى خىلدىكىلەرنىڭ ياردەمگە ئېھتىياجلىرى كۆپ بولسا شۇنداقلارغا بېرىش ئەۋزەلدۇر. شۇڭا ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپە: «زاكات بەرگۈچى زاكاتنى ئۇنىڭغا ھەقىلىق بولغانلاردىن قانداق كىشىگە بېرىشنى خالسا شۇنىڭغا بېرىدۇ» دېگەن.

(الإختیار 1- جىلد 119 - بەت)

ئەمما ئىمام شافىئىي زاكاتنى 8 خىل شەخسنىڭ ھەممىسىگە تەقسىم قىلىش كېرەك، دەپ قارايدۇ. بۇ قىيىن بولغىنىنىڭ ئۈستىگە ئىمكانىيەتسىز بىر ئىشتۇر. شۇڭا كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ يوقىرىقى كۆرىشى كۈچكە ئىگىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭمۇ زاكات مېلىنى گاهىدا پېقىرلارغا، گاهىدا كۆڭلىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، گاهىدا باشقا تۈردىكى ئېھتىياج ئىگىلىرىگە بەرگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

زاكات بېرىلمەيدىغانلار

زاكات 5 خىل شەخسكە بېرىلمەيدۇ. چۈنكى ئۇلارغا زاكات بېرىش جائىز بولمىغانلىقتىن، ئۇلارغا بېرىلگەن زاكات بىلەن زاكات پەرزى ئادا بولمايدۇ. ئۇلار تۆۋەندىكىلەر:

1. بايلار

2. كۇففارلار

3. زاكات بەرگۈچىنىڭ ئاتا - ئانىلىرى

4. زاكات بەرگۈچىنىڭ بالىلىرى

5. زاكات بەرگۈچىنىڭ جورىسى

بۇلارنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە:

1. بايلار

باي — ئىسلام نەزەرىدە، زاكات بېرىشكە ئىقتىدارى يەتكەن (يەنى نورمال ئېھتىياجىنىڭ سىرتىدا 85 گرامم ئالتۇن ياكى 595 گرامم كۈمۈش پۇلى، ياكى ئۇنىڭ قىممىتىدە پۇل - مېلى بولغان) ئادەم دېمەكتۇر. بايلارغا زاكات بېرىلمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە: «زاكات بايلارغا ۋە ئىشلەشكە قادىر بولغانلارغا بېرىلمەيدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

(تىرمىزى رىۋايىتى)

2. كۇففارلار

كاپىر — ئىسلام دىنىدىن باشقا بىر دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان ياكى ھېچقانداق بىر دىنغا ئىشەنمەيدىغان ئادەملەرگە قويۇلغان بىر ئاتالغۇدۇر. كاپىرلارغا زاكات بېرىلمەيدۇ. ئۇلارغا بېرىلگەن تەقدىردىمۇ بۇنداق زاكات اللهنىڭ دەرگاھىدا ئادا تاپمايدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «الله ئۇلارغا، ئۇلارنىڭ بايلىرىدىن ئېلىپ بېقىرلىرىغا بېرىلىدىغان زاكاتنى بەرز قىلدى» دېگەن سۆزىدىكى «بايلار» بىلەن «بېقىرلار» مۇسۇلمانلارنىڭ بايلىرى بىلەن بېقىرلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئەمما زاكاتتىن باشقا سەدىقە، ياردەم

ۋە ئېھسانلارنى كاپىرلارغىمۇ بېرىشكە بولىدۇ. الله تەئالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن: «(كاپىرلاردىن) سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، الله ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ.»

(مۇئەھھىنە سۈرىسى)

ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىندۇكى، ئۇ ئۆزىنىڭ كاپىر ئانىسىغا ماددىي ياردەم قىلىشنىڭ جائىزلىقى ياكى ئەمەسلىكى توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىغىنىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئاناڭغا ياردەم قىل» دەپ بۇيرىغان.

(مۇسلىم رىۋايىتى)

3. زاكات بەرگۈچىنىڭ ئاتا - ئانىسى

بۇ ماۋزۇدىكى ئاتا - ئانىلار - زاكات بەرگۈچىنىڭ ئاتا - ئانىسى، بوۋا - مومىلىرى ۋە جىمى ئەجدادلىرى دېمەكتۇر.

زاكات بەرگۈچىنىڭ زاكاتىنى ئۆزىنىڭ ئاتىسىغا، ئانىسىغا، بوۋىلىرىغا ۋە مومىلىرىغا بېرىشى جائىز ئەمەستۇر. بۇنداق زاكات ئادا تاپمايدۇ. بۇنىڭدىكى سەۋەب شۇكى، كىشى ئاتا - ئانىسىنى، بوۋا - مومىلىرىنى بېقىشقا بۇيرۇلغان. ئاتا - ئانىلارنىڭ بارلىق چىقىملىرىنى قامداش ۋە ئۇلارنى ياخشى بېقىش بالىلىرىنىڭ ئۈستىدىكى ئۇنىڭدىن باش تارتالمايدىغان، ئالاھىدە ئەھمىيەتلىك بولغان بىر پەرزدۇر. زاكاتىنى ئاتا - ئانىسىغا بەرگەن ئادەم خۇددى ئۆزىگە ئۆزى زاكات بەرگەنگە ئوخشاشتۇر. چۈنكى ئاتا - ئانىسىنى بېقىش ئۆزىنىڭ يالغۇز بۇرچىدۇر. ئاتا - ئانىغا بېرىلگەن زاكات بىلەن زاكات پەرزى ئادا تاپمايدۇ، ئەلۋەتتە.

شۇڭا پۈتۈن ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرى زاكاتنى ئۆزىنىڭ ئاتا - ئانىسىغا، بوۋا - مومىلىرىغا بېرىشنىڭ جانىز ئەمەسلىكىگە ۋە بۇنداق زاكاتنىڭ ئادا تاپمايدىغانلىقىغا بىردەك ئىتتىپاق تۇر.

4. زاكات بەرگۈچىنىڭ بالىلىرى

بۇ ماۋزۇدىكى بالىلار — زاكات بەرگۈچىنىڭ بالىلىرى، نەۋرىلىرى ۋە چەۋرىلىرىنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

پۈتۈن ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى بويىچە، كىشىنىڭ ئۆز بالىلىرىغا، نەۋرىلىرىگە ۋە چەۋرىلىرىگە زاكات بېرىشى جانىز ئەمەستۇر. چۈنكى ئۇلارغا بېرىلگەن زاكات بىلەن زاكات پەرزى ئادا تاپمايدۇ. بۇنىڭدىكى سەۋەب شۇكى، بالىلارنىڭ، نەۋرىلەرنىڭ ۋە چەۋرىلەرنىڭ بارلىق ئېھتىياجلىرىنى تولۇق قامداش ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۈستىگە پەرزدۇر. زاكاتنى ئۇلارغا بەرگەن ئادەم خۇددى ئۆزىگە ئۆزى زاكات بەرگەنگە ئوخشاشتۇر. نەتىجىدە بۇ زاكات مەقبۇل ئەمەستۇر.

ئىبنى قۇدامە «المغنى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «زاكات ئاتا - ئانىلارغا، بوۋا - مومىلارغا، بالىلارغا، نەۋرىلەرگە ۋە چەۋرىلەرگە بېرىلمەيدۇ. چۈنكى زاكاتنى ئۇلارغا بېرىش ئۇلارغا قىلىنىدىغان چىقىملارنىڭ ئورنىدا تۇرىدۇ. نەتىجىدە كىشى ئۆزىگە ئۆزى زاكات بەرگەن بولىدۇ. شۇڭا بۇنداق زاكات ئادا تاپمايدۇ. ئاتا - ئانىلاردىن مەقسەت، ئاتا، ئانىنىڭ ئاتىسى ۋە ئۇنىڭ ئاتىسى، ئانا، ئانىنىڭ ئانىسى ۋە ئۇنىڭ ئانىسىدۇر. ئەمما زاكات بەرگۈچىنىڭ قېرىنداشلىرىغا ۋە ئۇنىڭدىن مىراس ئالالمايدىغان تۇغقانلىرىغا زاكات بېرىشى جائىزدۇر. ئىمام ئەھمەد (ھەنبەلى مەزھىبىنىڭ پېشىۋاسى) زاكات بەرگۈچىنىڭ قېرىنداشلىرىغا، تاغا ئاكا ۋە تاغا ئاچىلىرىغا زاكات بېرىش مەسلىسى ھەققىدە سورالغىنىدا، «زاكات بەرگۈچىنىڭ پۈتۈن

تۇغقانلىرىغا زاكات بېرىشى جانىز، پەقەت ئاتا - ئانىلىرىغا (يەنى ئاتا - ئانىسى، بۇۋا - مومىلىرىغا)، بالىلىرىغا (يەنى بالىلىرى، نەۋرىلىرى ۋە چەۋرىلىرىگە) بېرىشى جانىز ئەمەستۇر» دەپ جاۋاب بەرگەن. »

(المغني - ئېھتىياجى قاندۇرغۇچى ئىلىم 4 - جىلد 99 - بەت)

بۇنىڭغا بىنائەن، ھەركىشى زاكاتىنى ئۆزىنىڭ ياردەمگە ئېھتىياجلىق بولغان قېرىنداشلىرىغا، يەنى ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سىڭىللىرىغا، ئاكا ۋە ئاچا ئاچىلىرىغا بەرسە بولىدۇ. بەلكى بۇنداق قىلىشنىڭ ساۋابى كۆپ بولىدۇ. چۈنكى ئۆزىنىڭ يېقىن تۇغقانلىرىغا قىلىنغان ياردەم ياتلارغا قىلىنغاندىن كۆپرەك ساۋابقا ئىگىدۇر.

5. زاكات بەرگۈچىنىڭ خورسى

ئەر - ئايال ئىككىسىنىڭ بىر - بىرىگە زاكات بېرىشى جانىز ئەمەستۇر. چۈنكى ئۇلار بىر ئائىلە كىشىلىرى بولغانلىقتىن ئىقتىساد ھەر ئىككىسىگە ئائىتتۇر. ئەر - ئايال ئىككىسىنىڭ بىر - بىرىگە زاكات بېرىشى ئۆزىگە ئۆزى زاكات بەرگەنگە ئوخشاشتۇر. چۈنكى ئايال كىشىنىڭ پۈتۈن چىقىملىرىنى ۋە ئېھتىياجلىرىنى قامداش ئېرىنىڭ ئۈستىگە بەرزىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرنىڭ ئايالىغا زاكات بېرىشى جانىز ئەمەس ۋە بۇنداق زاكات مەقبۇل ئەمەستۇر.

ئەمما ئايال كىشى باي بولۇپ، ئۇنىڭ ئېرى يېقىر بولسا، بۇ ئايالنىڭ ئۆز ئېرىگە زاكات بېرىشى جانىزمۇ ياكى ئەمەسمۇ؟ دېگەن مەسىلىدە فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ قاراشلىرى بىردەك ئەمەس. ئىمام شافىئىگە كۆرە، بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، ئايالى ئېرىگە زاكات بەرسە ئۇنىڭ بەرگەن زاكاتى ئادا تاپىدۇ.

ئەمما ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپە بىلەن ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلگە
كۆرە، ئايال كىشىنىڭ ئېرىگە زاكات بېرىشى جائىز ئەمەس، بۇنداق بېرىلگەن
زاكات ئادا تاپمايدۇ. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ رايىنى كۈچكە ئىگە قىلغان
دەلىللىرى باردۇر.

. خۇلاسە قىلغاندا، ئىمام ئەزەم بىلەن ئىمام ئەھمەدنىڭ « ئايال
كىشىنىڭ ئۆز ئېرىگە زاكات بېرىشى جائىز ئەمەس » دېگەن كۆرىشى كۈچكە
ئىگىدۇر. ئىسلام مەملىكەتلىرىمۇ بۇنىڭغا كۆرە ئىش كۆرمەكتە.

فىتىر سەدىقىسى ھەققىدە

فىتىر سەدىقىسىنىڭ تونۇشتۇرۇلىشى

فىتىر - رامازان ئېيى سەۋەبى بىلەن بېقىرلارغا بېرىش بەلگىلەنگەن سەدىقە دېمەكتۇر. فىتىر سەدىقىسى ھىجرىيەنىڭ ئىككىنچى يىلى رامازان روزىسى پەرز بولغاندىن كېيىن، زاكات پەرز بولۇشتىن بۇرۇن بەلگىلەنگەن. ئېنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فىتىر سەدىقىسىنى ھەرقانداق مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئارپىدىن بىرسا (2751 ياكى 3800 گرام) ياكى خورمىدىن بىرسا بېرىشىنى بەلگىلىگەن» (بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى).

مۇلاھىزە: سا - قەدىمقى ئىراق ئۆلچەكلىرىدىن بولۇپ، بىر سا شافىئىي، ھەنبەلىي ۋە مالىكى مەزھەبلىرىگە كۆرە، 2 كىلو 751 گرام، ھەنبەلىي مەزھىبىگە كۆرە، 3 كىلو 800 گرامدۇر.

فىتىر سەدىقىسىنىڭ ھۆكىمى

فىتىر سەدىقىسىنى بېرىش نورمال ئېھتىياجىدىن تاشقىرى مال - مۈلۈككە ئېگە بولغان ھەرقانداق مۇسۇلماننىڭ ئۈستىگە ۋاجىبتۇر، يەنى چوڭ - كىچىك، ئەر - ئايال، ئەقىل ھوشى جايىدا بولغان ياكى بولمىغان ھەرقانداق مۇسۇلماننىڭ ئۆز ئېھتىياجىدىن تاشقىرى بولغان مال - دۇنياسىدىن بېرىلىدۇ. ۋاجىبنى ئادا قىلىش پەرزگە ئوخشاش زۆرۈردۇر. ئەمما "فىتىر سەدىقىسىنى بەرمىگەن كىشىنىڭ تۇتقان روزىسى مۇئەللەقتە قالىدۇ" دېگەن رىۋايەت خاتادۇر. بەلكى تۇتقان روزا ھەر ھالەتتە تېگىشلىك ساۋابىنى تاپىدۇ. فىتىر سەدىقىسىنى بەرمىگەن كىشىنىڭ ئۈستىدە بۇ سەددە قەزاكاتقا ئوخشاش قەرز بولۇپ قالىدۇ، لېكىن تۇتقان روزىسى دۇرۇستۇر. ھەدىسشۇناس ئالىملار كىشىلەرنىڭ ئېغىزىدا مەشھۇر بولۇپ قالغان «فىتىر

سەدىقىسىنى ئادا قىلمىغان كىشىنىڭ تۇتقان روزىسى ئۇنى ئادا قىلمىغىچىلىك ئاسمان بىلەن زېمىن ئوتتۇرسىدا مۇئەللەقتە قېلىپ، ئاللاھقا يەتمەيدۇ» دېگەن ھەدىسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كەلگەنلىكى ئىشەنچلىك ئەمەس، دەپ قارار قىلدۇ.

فىتىر سەدىقىسىنىڭ بۇيرۇلۇشىنىڭ ھېكمەتلىرى

فىتىر سەدىقىسىنىڭ ۋاجىب بولۇپ بۇيرۇلۇشىنىڭ ھېكمەتلىرىدىن بىرى شۇكى، روزىنىڭ نۇقسانلىرىنى تولۇقلاش ۋە پىقىرلارغا ئېھسان قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنىمۇ بۇ روزا ھېيت كۈنىدە خوشال قىلىشتىن ئىبارەتتۇر. ئىبنى جەرراھ بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «رامازاننىڭ فىتىر سەدىقىسى نامازنىڭ سەۋەنلىك سەجدىسىگە ئوخشاشتۇر، سەۋەنلىك سەجدىسى نامازنىڭ نۇقسانلىرىنى تولۇقلىغاندەك، فىتىر سەدىقىسىمۇ روزىنىڭ نۇقسانلىرىنى تولۇقلايدۇ». پەيغەمبەر مۇنداق دېگەن: «بۇ كۈندە (يەنى ھېيت كۈنىدە) پىقىرلارنى نەرسە سوراشتىن بېھاجەت قىلىڭلار». (دار قۇتنى ۋە ھاكىم رىۋايىتى)

فىتىر سەدىقىسى قاچان بېرىلىدۇ؟

ھەنەپى مەزھىبىگە كۆرە، فىتىر سەدىقىسى روزى ھېيتىنىڭ بىرىنچى كۈنى ئەتىگىنى قۇياشنىڭ چىقىشى بىلەن ۋاجىب بولىدۇ. «دۇررۇلمۇختار» دېگەن كىتاپتا «روزى ھېيت كۈنى قۇياش چىقىشتىن بۇرۇن ئۆلگەن كىشىگە فىتىر سەدىقىسى ۋاجىب بولمايدۇ، شۇنىڭدەك ھېيت كۈنى قۇياش چىققاندىن كېيىن مۇسۇلمان بولغان بىرسى ئۈچۈن ياكى دۇنياغا كۆز ئاچقان بۇۋاق ئۈچۈن فىتىر سەدىقىسى بېرىش ۋاجىب ئەمەس» دېيىلگەن.

بۇنىڭغا بىنائەن، فېتىر سەدىقىسى ھېيت كۈنى بامدات نامىزىدىن كېيىن ۋە ھېيت نامىزىنى ئوقۇشتىن بۇرۇن بېرىلىدۇ. فېتىر سەدىقىسىنى ھېيت كۈنىدىن بۇرۇن بېرىش جائىز بولغاندەك، ئۇنى ھېيت كۈنىدىن كېيىن بېرىشمۇ جائىزدۇر. ئەمما ئەڭ ئەۋزەل ۋاقتى ھېيت كۈنى ھېيت نامىزىنى ئوقۇشتىن بۇرۇن بېرىشتۇر.

فېتىر سەدىقىسىنىڭ سۈپىتى ۋە مىقدارى

فېتىر سەدىقىسى ھەنەفىي مەزھىبىگە كۆرە، تۆرت نەرسىدىن بېرىلىدۇ: بۇغداي، ئارپا، خورما، قۇرۇق ئۈزۈم قاتارلىقلار. فېتىر سەدىقىسىنىڭ مىقدارى بۇغدايدىن يېرىم سا، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمدىن بىرسا دۇر. ئەمما شافىئىي، ھەنبەلىي ۋە مالىكىي مەزھەبلىرىگە كۆرە، فېتىر سەدىقىسى ئاشلىق، زىرائەتلەردىن ۋە خورمىغا ئوخشاش يېمەكلىك ئورنىدا قوللىنىلىدىغان مېۋىلەردىن بېرىلىدۇ. ئۇنىڭ مىقدارى بىرسادۇر. يەنى فېتىر سەدىقىسىنىڭ مىقدارى ئىراق كەمچە كلىرى بىلەن بىرسادۇر. بىرسا نورمال بويلۇق ئەر كىشىنىڭ ئۇۋۇچلىرى بىلەن تۆت ئۇۋۇچتۇر. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە بېرىلىدىغان فېتىر سەدىقىسى بۇ ئىدى.

فېتىر سەدىقىسى كىملەرگە بېرىلىدۇ؟

فېتىر سەدىقىسى زاكات ئېلىشى دۇرۇس بولغان ئېتىياجلىق كىشىلەرگە بېرىلىدۇ. چۈنكى فېتىر سەدىقىسىمۇ ئىقتىسادىي ئىبادەت بولغانلىقتىن، ئۇمۇ زاكاتقا ئوخشاشتۇر. ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە زاكات بېرىلىدىغان كىشىلەرنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «زاكات پېقىرلارغا (زاكات بېرەلمەيدىغان كەمبەغەللەرگە)، مىسكىنلەرگە (ھېچ نەرسىسى يوق، ئاجىز يوقسۇللارغا)، زاكات

خادىملارغا ، دىللارنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارنى
ئازات قىلىشقا، يولدا قالغان پۇلسىز مۇساپىرلارغا بېرىلىدۇ » (تەۋبە سۈرىسى 60-
ئايەت) .

زاكات توغرىلىق كۆپرەك سورىلىدىغان سوئاللارغا جاۋابلار

1- سوئال: زاكات بەرگۈچىنىڭ زاكات بەرگەن ۋاقتىدا، ئۇنى ئالغۇچىغا «بۇ زاكات» دەپ ئېيتىشى شەرتمۇ؟

جاۋاب: زاكات بەرگۈچىنىڭ زاكاتنى بەرگەن ۋاقتىدا، ئۇنى ئالغۇچىغا «بۇ زاكات» دەپ بىلدۈرىشى شەرت ئەمەس، بەلكى كۆڭلىدە زاكاتنى نىيەت قىلىپ تۇرۇپ، ئۇنى ھەدىيە ياكى ياردەم نامى بىلەن ئاتاپ بەرسىمۇ زاكات ئادا تاپىدۇ، ئەلۋەتتە. چۈنكى زاكات بېرىشتە ئۇنىڭ زاكات ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش شەرت قىلىنمايدۇ، بەلكى نىيەت شەرت قىلىنىدۇ. نىيەتنىڭ ئورنى قەلبتۇر. قەلبتىكى نىيەتنى ئېغىز ئارقىلىق ئىپادىلەشكە ھاجەت يوق. شۇڭا زاكات ئالغۇچىلارنىڭ يۈزىنى قىزارتماسلىق ۋە ئۇلارنىڭ ئابرويىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن زاكاتنى باشقا ناملار بىلەن ئاتاپ بېرىشمۇ ياخشىدۇر.

2 - سوئال: بىراۋنى پېقىر دەپ ئويلاپ زاكاتنى ئۇنىڭغا بېرىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ پېقىر ئەمەسلىكى ئوتتۇرىغا چىققان بولسا، ئۇنىڭغا بېرىلگەن زاكات ئادا تاپامدۇ؟

جاۋاب: ئەسلىدە زاكات بېرىشتە ئۇنىڭغا ھەقىلىق بولغانلارنى ئېنىقلاپ، تېپىپ شۇلارغا بېرىش ئارقىلىق زاكات پەرزىنى ئادا قىلىش تەلەپ قىلىنىدۇ. شۇڭا ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدىكى مۇسۇلمانلارنى زاكات بېرىشكە بۇيرىغان ئايەتلەردە، «عطوا الزكاة - زاكات بېرىڭلار» دېمەستىن، بەلكى، «آتوا

الزكاة - زاكاتنى ئادا قىلىڭلار» دېگەن ئىبارىنى كەلتۈرگەن. بۇنىڭ مەنىسى: زاكاتنى ئۇنىڭغا ھەقلىق بولغان شەخسلەرنى تېپىپ، شۇلارغا يەتكۈزۈپ بېرىش ئارقىلىق بۇ پەرزنى جايدا ئادا قىلىڭلار دېگەنلىكتۇر. بۇنىڭغا بىنائەن، زاكاتنى قانداقلا بىرسىگە بېرىش بىلەن پەرز ئادا تاپمايدۇ. بەلكى زاكاتقا ھەقلىق بولغانلارنى ئىزدەپ تېپىپ شۇلارغا بېرىش ئارقىلىقلا زاكات پەرزى ئادا تاپقان بولىدۇ. ئەمما زاكات بەرگۈچى بىراۋنى پېقىر دەپ تونۇپ زاكاتنى ئۇنىڭغا بەرگەندىن كېيىن، زاكات ئالغۇچىنىڭ پېقىر ئەمەسلىكى ئوتتۇرىغا چىققان بولسا، زاكات بەرگۈچىنىڭ زاكاتنى بەرگەن ۋاقتىدىكى ئۇنى پېقىردەپ بىلگەن ئېتىقادى ئېتىبارى بىلەن ئۇنىڭ بەرگەن بۇ زاكاتى جائىدۇر. بۇنداق زاكات ئادا تاپىدۇ. بۇ ۋاقىتتا زاكات بەرگۈچىنىڭ قايتا زاكات بېرىشىگە ھاجەت يوق. بەلكى، زاكات بەرگۈچى ئۇنى بەرگەن ۋاقىتتا ئۆز گۇمانى بويىچە پېقىرغا بەرگەن بولدى. چۈنكى كىمنىڭ باي، كىمنىڭ پېقىر ئىكەنلىكىنى ئايرىۋېلىش ھەر ۋاقىت ئۇڭاي ئەمەس. ئەمما كىشىلەرنىڭ زاكات ئېلىشقا ئېھتىياجلىق ياكى ئەمەسلىكىنى ئۆزىدىن سوراڭ شەرت ئەمەس، بەلكى بۇ ياخشى ئىش ئەمەس. ئۆزىدىن سورىماستىن باشقىلاردىن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەشكە بولىدۇ. شۇنداق قىلىش ئەڭ ياخشى يولدۇر.

3 - سوئال: قەرزنى زاكاتقا ھېسابلاشقا بولامدۇ؟

جاۋاب: بىراۋنىڭ باشقا بىرسىدە قەرزىسى بولۇپ، قەرزدارنىڭ پېقىرلىقى سەۋەب بىلەن قەرزنى تۆلىيەلمىگەن بولسا، بۇ قەرزنى قەرز ئىگىسىنىڭ زاكاتقا ھېساب قىلىشىغا بولمايدۇ. چۈنكى زاكاتنى ئادا قىلغۇچىنىڭ ئۇنى بەرگەن ۋاقىتتا زاكاتنى نىيەت قىلىشى شەرتتۇر. ھالبۇكى، قەرز بەرگۈچى قەرزنى بەرگەن ۋاقىتتا زاكاتنى نىيەت قىلغان ئەمەس، بەلكى

قەرز نىيىتى بىلەن بەرگەن بولغانلىقتىن كېيىنچە ئۇنى زاكاتقا ھېسابلاشقا بولمايدۇ. بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ ئەڭ توغرا ئۇسۇلى شۇكى، زاكات بەرگۈچى زاكاتقا ئاتىغىنىنى قەرزدارغا بېرىپ زاكاتىنى ئادا قىلىپ بولۇپ، ئاندىن ئۇنىڭدىن قەرزىنى سورتسا ۋە ئالسا بولىدۇ. چۈنكى بۇ ئۇسۇل بىلەن قەرزدار پۇلغا ئىگە بولغان، ئاندىن ئىگە بولغان بۇ پۇلدىن ئۈستىدىكى قەرزنى ئادا قىلغان بولىدۇ.

4 - سوئال: قانداق نەرسىلەرگە زاكات كەلمەيدۇ؟

جاۋاب: ئىسلام دىنى كىشىلەرنىڭ نورمال ئېھتىياجلىرى ئۈچۈن كېرەكلىك بولغان نەرسىلەردىن زاكات بېرىشنى پەرز قىلمىدى. پەقەت نورمالدىكى ئېھتىياجنىڭ سىرتىدىكى پۇل - مالنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىشقا بۇيرىدى. بۇنىڭغا بىنائەن، ئېيتىمىزكى، كىشىنىڭ ئۆزى ۋە ئائىلىسىدىكىلەر قوللىنىۋاتقان ماشىنىلىرىغا، ئۆزى ۋە بالىلىرى ئولتۇرىۋاتقان ئۆي - ئىمارەتلىرىگە، ئايالى، قىزلىرى ۋە كېلىنلىرى ئىشلىتىۋاتقان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقىمۇ قىممەتلىك ماددىلاردىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرىغا، ئۆي جىھازلىرىغا، ھۆنەر ئەسۋابلىرىغا، كىتاب - ماتېرىياللىرىغا ۋە مۇندىن باشقىمۇ ئۆزى ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجلىرى ئۈچۈن ئىشلىتىۋاتقان ئەشياىلىرىغا زاكات كەلمەيدۇ. يوقىرىقىلار قانچىلىك قىممەت باھالىق ئەشياىلار بولسۇن، ئىشلىتىۋاتقان ئىكەن ئۇلارغا زاكات كەلمەيدۇ.

5 - سوئال: تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكاتى ئۈچۈن بۇ ماللارنىڭ

قىممىتىنى بېرىش كېرەكمۇ ياكى ئۆزىمۇ؟

جاۋاب: تىجارەت ماللىرىدىن زاكات بەرگۈچى ماللىرىنىڭ ئۆز جىنىسىدىن بېرىش ياكى ئۇلارنىڭ قىممىتىنى بېرىش ئىختىيارىغا ئىگىدۇر. مەسىلەن: ئۇن، ماي، گۈرۈچ، شەكەر، تۇز ۋە باشقىمۇ يېمەكلىك ماددىلىرىنى،

كېيىم - كىچەك، رەخت - ماتېرىيال قاتارلىق بۇيۇملارنى سائىدىغان كىشى پېقىرلارنىڭ ئېھتىياجىغا قاراپ ئۇلارغا بۇلارنىڭ ھەممىسىدىن ياكى بەزىسىدىن بەرسىمۇ بولىدۇ ياكى بۇلارنىڭ خەلق پۇلىدىكى قىممىتىنى بەرسىمۇ بولىدۇ. مۇھىم بولغىنى ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ئېھتىياجلىرىغا مۇناسىپ ھالدا ئۇلارغا كېرەكلىك نەرسىلەردىن بېرىشتۇر.

6 - سوئال: كىچىك بالىلارغا زاكات بېرىشكە بولامدۇ؟

جاۋاب: كىچىك بولسۇن، چوڭ بولسۇن ھەر قانداق يېتىمگە زاكات بېرىش جائىز بولغاندەك، ئاتىسى پېقىر بولغان كىچىك بالىلارغىمۇ زاكات بېرىش جائىزدۇر. ئەمما ئاتا - ئانىسى باي بولغان كىچىك بالىلارغا زاكات بېرىش جائىز ئەمەستۇر. چۈنكى بۇنداق بالىلار ئاتا - ئانىسىنىڭ باي بولغانلىقى ئېتىبارى بىلەن باي ھېسابلىنىدۇ.

7 - سوئال: ئۆزى ياش، ئىشلەشكە قادىر كىشىلەرگە زاكات بېرىشكە بولامدۇ؟

جاۋاب: ئېھتىياج ئىگىلىرىدىن ئىشلەشكە كۈچى بار، ئۆزى ياش كىشىلەرگە زاكات ھالال ئەمەستۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىسىدە: « زاكات بايلارغا ۋە ئىشلەشكە قادىر كىشىلەرگە بېرىلمەيدۇ » دەپ كۆرسەتكەن. كۈچى بار ياشلارغا زاكات بېرىشنىڭ مەنىنى قىلىنىشىدىكى سەۋەب، كىشىلەرنى ئىشلىمەستىن يېتىۋېلىشقا، ھورۇنلۇققا كۆندۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن بولسا كېرەك. چۈنكى، بەزى تەييارتاپلار ئۈچۈن ھورۇنلۇق ھەسەلدەك تاتلىق، ئىشلەش بولسا زەھەردەك ئاچچىق تېتىيدۇ. مۇنداقلار ياردەمگە ئېھتىياجلىق بولسىمۇ بۇلارغا زاكات بېرىلمەيدۇ. بىزنىڭ دىنىمىز ئىشلەشنى ئىبادەت قاتارىدىن ساناپ ئۇنىڭغا ساۋاپ بېرىدىغان، ھورۇنلۇقنى قەتئىي ياقىتۇرمايدىغان بىر ئىلغار دىندۇر. ئەمما ئۆزى ياش ۋە كۈچىمۇ بار، بىراق

ئىشلەي دىسە ئىش تاپالمىغان ياكى ئىشلىسىمۇ تاپقانلىرى بىلەن ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجلىرىنى قامدىيالمىغان كىشىلەرگە زاكات بېرىشكە بولىدۇ. شۇنىڭدەك، كېسەللىك سەۋىيىسى بىلەن ئىشلىيەلمىگەن ياشلارغىمۇ زاكات بېرىشكە بولىدۇ. چۈنكى يوقىرىقىلار زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولغانلاردۇر.

8 - سوئال: تۇغقانلارغا زاكات بېرىشكە بولامدۇ؟

جاۋاب: ئاتا - ئانىسىغا، بوۋا - مومىلىرىغا، بالىلىرىغا، نەۋرىلىرىگە، چەۋرىلىرىگە، ئەر - خوتۇنلار بىر - بىرىگە زاكات بېرىشكە بولمايدۇ. چۈنكى بۇلارغا بېرىلگەن زاكات مەقبۇل بولمايدۇ. مۇندىن باشقا قېرىنداشلىرىغا، تاغا ئاكا، تاغا ئاچىلىرىغا ۋە باشقىمۇ تۇغقانلىرىغا - ئەگەر ئۇلار پېقىر بولسا - زاكات بېرىش جائىزدۇر. ئۆزىنىڭ پېقىر تۇغقانلىرىغا زاكات بېرىش ھەم زاكات ھەم سىلە - رەھىم ھېسابلىنىپ ساۋابى كۆپ بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ماۋزۇدا: « پېقىرلارغا بېرىلگەن زاكاتتا زاكاتنىڭ ساۋابى بولىدۇ، پېقىر تۇغقانلارغا بېرىلگەن زاكاتتا ھەم زاكاتنىڭ ھەم سىلە - رەھىمنىڭ ساۋابى باردۇر. » دەپ كۆرسەتكەن. (ئەھمەد، نەسائىي ۋە تىرمىزى رىۋايىتى)

9 - سوئال: بىر ياكى ئىككى يىللىق زاكاتنى ئالدىن بېرىش جائىزمۇ؟

جاۋاب: بىر، ئىككى ۋە ئۇنىڭدىنمۇ كۆپرەك يىلنىڭ زاكاتىنى ئالدىن بېرىش جائىزدۇر. چۈنكى بۇ ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرىغانلىقتىن سانىلىپ ئۇنىڭ ساۋابى ئارتۇق بولىدۇ. خۇسۇسەن مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا يەر تەۋرەش، سەل، قۇرغاقچىلىق ۋە باشقىمۇ پالاكەتلەر كەلگەن ۋاقىتتا مۇسۇلمان بايلىرىنىڭ بىر قانچە يىللىق زاكاتلىرىنى ئالدىن بېرىشى ئەۋزەلدۇر، ئەلۋەتتە. چۈنكى زاكاتنىڭ پەرز بولىشىدىكى سەۋەبمۇ ئېھتىياج ئىگىلىرىنىڭ ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىشتىن ئىبارەت بولغانىكەن، مۇشۇنداق ياردەمگە

ئېھتىياجلىق بولغان ھالقىلىق پەيتتە قىلىنغان ياردەمنىڭ ساۋابى ئەلۋەتتە كۆپ بولىدۇ.

10 - سوئال: بانكىنىڭ چەكلىرى ۋە كارتىشكىلىرىڭىمۇ نەق پۇلغا ئوخشاش زاكات كېلەمدۇ؟

جاۋاب: بانكىدىن نەق پۇلنىڭ بەدىلىگە بېرىلگەن چەكلەر ۋە كارتىشكىلارغا ئەلۋەتتە زاكات كېلىدۇ. چۈنكى ئۇلار نەق پۇلغا ئوخشاشتۇر. بۇلارنىڭ زاكاتىنى خەلق پۇلىدىن بېرىلىدۇ.

11 - سوئال: بانكىنىڭ ئۆسۈمىنى زاكاتقا ھېسابلاپ بېرىشكە بولامدۇ؟

جاۋاب: بانكىنىڭ ئۆسۈمى جازاندىدۇر. جازانە نىجىس ۋە ھارامدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىسىدە: « ئاللاھ پاكىتۇر، ئۇ پەقەت پاك نەرسىلەردىن قىلىنغان خەير - ئېھسانلارنىلا قوبۇل قىلىدۇ » دېگەن. (بۇخارىي رىۋايىتى)

ئاللاھ تائالا قۇرئاندا: « سىلەر ياخشى كۆرگەن نەرسىلىرىڭلاردىن بەرمىگىچە ياخشىلىققا (جەننەتكە) ئېرىشەلمەيسىلەر » دەپ كۆرسەتكەن. جازاندىن ئىبارەت مۇنداق ھارام مالنى ئۆزى ئىشلىتىشكە ھالال بولمىغان يەردە، ئۇنى باشقىلارغا يىگۈزۈشكە بولمايدۇ، ئۇنى زاكاتقا ھېسابلاپ بېرىشكە تېخىمۇ بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ - ھارام پۇل. شۇنىڭغا ئوخشاش، جازاندىن باشقىمۇ ھارام ماللارنى زاكات ياكى سەدەقە ھېسابىدا كىشىلەرگە بېرىش ھارامدۇر، يەنى ئۇ مەقبۇل بولمايدۇ.

12 - سوئال: بەزى كىشىلەر نەق پۇللىرىنى ساقلاش ئۈچۈن بانكىدا قويۇشقا مەجبۇر بولۇپ قالىدۇ، ئاندىن ئۇنىڭغا ئۆسۈم كېلىدۇ، ئۆسۈمنىڭ ھازاملىقى ئېنىق. ئانداقتا ئۆسۈمنى قانداق قىلىش كېرەك؟

جاۋاب: بانكىنىڭ ئۈسۈمىنى قانداق قىلىش توغرىلىق 4 يول بار: بىرى، ئۆزى خەجلەش. بۇ جائىز ئەمەس، چۈنكى ئۈسۈمنى يېيىش ئەڭ ئېغىر گۇنالاردىن سانىلىدۇ. ئۇ ھارام بولغاندىمۇ ئەڭ نىجىس ھاراملارنىڭ بىرىدۇر. ئىككىنچىسى، بانكىدا ئىئانە ھېسابىدا قالدۇرۇش. بۇمۇ جائىز ئەمەس. چۈنكى جازانىغا ياردەم بېرىش ئېغىر گۇنالاردىن سانىلىدۇ. ئۈچىنچىسى، سەدىقە ھېسابىدا پېقىرلارغا بېرىش. بۇ توغرا ئەمەس. چۈنكى ھارام مال سەدىقىگە يارىمايدۇ ۋە قوبۇل بولمايدۇ. تۆتىنچىسى، قولىدىكى بۇ ھارام پۇلدىن قۇتۇلۇش نىيىتى بىلەن ئۇنى بېرەر پېقىرغا بەدەلسىز ھالدا بېرىۋېتىش. يوقىرىقى 4 يولنىڭ ئاخىرقىسى بىلەن بۇ ھارامدىن قۇتۇلۇشقا بولىدۇ. چۈنكى ئىسلام نەزەرىدە ھارام ئىككى تۈرلۈك بولۇپ: بىرى، ھارام ئەينى، يەنە بىرى، ھارام ھۆكۈمىدۇر. ھارام ئەينى - ئۆز زاتى ئېتىبارى بىلەن ھارام بولغان ھاراق، چوشقا گۆشىغا ئوخشىغان ھاراملاردۇر. ئەمما ھارام ھۆكۈمى - ئۆز زاتى ئېتىبارى بىلەن ئەمەس، بەلكى مۇئامىلە ئېتىبارى بىلەن ھارام بولغان ئۈسۈم، ئوغۇرلانغان مالغا ئوخشىغان ھاراملاردۇر. ئۈسۈم ئۆز زاتى ئېتىبارى بىلەن ھارام بولماستىن، بەلكى مۇئامىلە يەنى جازانە قىلىش بىلەن ھارام بولغان پۇلدۇر. چۈنكى پۇل دېگەن ئۆز زاتى ئېتىبارى بىلەن ئېيتقاندا، بىر قەرغەز، قەرغەز دېگەننىڭ ھالىلى ۋە ھارىمى بولمايدۇ. 10 يۈۋەن پۇلنى سىز ئىشلەپ تاپقان بولسىڭىز ئۇ سىز ئۈچۈن ھالال، ئەگەر بىراۋ ئۇنى سىزدىن ئوغۇرلىغان بولسا بۇ 10 يۈۋەن پۇل ئوغرى ئۈچۈن ھارامدۇر. شۇنىڭغا ئوخشاش، ئۈسۈمنى بېرەر پېقىرغا بەدەلسىز بەرگەندە، ئۇ ئالغۇچىسى ئۈچۈن ھالالغا ئايلىنىدۇ. ئۇنى بەرگەن كىشىگە ساۋاپ ياكى گۇنا بولمايدۇ، پەقەت قولىدىكى ئۈسۈمدىن ئىبارەت بۇ ھارام پۇلدىن قۇتۇلغان بولىدۇ. ھازىرقى زامان مۇجتەھىد ئالىملىرىدىن دوكتور يۈسۈف ئەل قەرداۋىي بۇ مەسىلە توغرىلىق توختىلىپ: « بانكىنىڭ ئۈسۈمىنى ئۆزى

ئىشلەتمەستىن، باشقا ھاجەتمەنلەردىن بېرەرسى خەجلىسە ئۇنىڭ ئۈچۈن ھالال بولىدۇ. چۈنكى جازانە مۇئامىلىسىنى قىلغان ئادەم ئۇ ئەمەس. قىسقىسى، ئۇسۇمدىن ئىگىسىنىڭ پايدىلىنىشى ھارام، ئەمما بەدەلسىز ھالدا باشقىسىغا بېرىۋەتسە، ئۇنى ئالغان كىشى ئۈچۈن ئۇ ھالالدىر « دەيدۇ. (الفتاوى - پەتىۋا يۇسۇف ئەل قەرداۋىي)

13 - سوئال: زاكات بېرىش شەرتىگە توشۇپ زاكات پەرز بولغاندىن كېيىن ھالاك بولغان مالنىڭ زاكاتى ساقىت بولامدۇ؟

ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپىگە كۆرە، زاكات بېرىش شەرتلىرى تولۇق بولغاندىن كېيىن ئىگىسىنىڭ قەستەنلىكسىز ھالاك بولۇپ قولىدىن چىقىپ كەتكەن مالنىڭ زاكاتى ساقىت بولىدۇ. ئەمما ئىمام ئەھمەدگە كۆرە، شەرتلىرى توشۇپ پەرز بولۇپ بولغان مال قايسى بىر سەۋەب بىلەن ھالاك بولمىسۇن، ئۇنىڭ زاكاتى ساقىت بولمايدۇ ۋە ئىگىسىنىڭ زىممىسىدا قەرز ھېسابىدا قالىدۇ. بۇ مەسىلىدە، ئىككىنچى مەزھەبىنىڭ كۆرىشىگە ئەمەل قىلىنىدۇ.

14 - سوئال: زاكات ئۈچۈن ئايرىغان مال زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولغان كىشىلەرگە بېرىشتىن بۇرۇن ھالاك بولغان بولسا قانداق قىلىش كېرەك؟

جاۋاب: بۇنداق ھالەتتە زاكات قايتا بېرىلىدۇ. چۈنكى بېرىدىغان زاكاتنى ئايرىغانلىق زاكاتنى ئادا قىلغانغا ياتمايدۇ. بەلكى ئۇنى زاكاتقا ھەقلىق بولغانلارغا يەتكۈزۈپ بېرىش بىلەنلا زاكات پەرزى ئادا بولىدۇ. بۇ پۈتۈن ئىسلام فىقھىي شۇناس ئالىملىرىنىڭ ئورتاق قارارىدۇر.

15 - سوئال: ئاتا - ئانىسى باي بولسىمۇ ئۆزى مۇھتاجلىقتا قالغان كىشىگە زاكات بېرىشكە بولامدۇ؟

جاۋاب: ئاتا - ئانىسى باي بولسىمۇ ئۇلارنىڭ بايلىقىدىن مەھرۇم بولغان ياكى پايدىلىنالمىغان ۋە پېقىرلىققا قالغان كىشىگە زاكات مېلىدىن بېرىش جائىزدۇر. شۇنىڭدەك، ئېرى باي بولغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بايلىقىدىن مەھرۇم بولغان ۋە مۇھتاجلىقتا قالغان ئايال كىشىگىمۇ زاكات مېلىدىن بېرىش جائىزدۇر.

16 - سوئال: بالىسى باي بولسىمۇ ئۆزى مۇھتاجلىقتا ياشايدىغان ئادەمگە زاكات بېرىش جائىزمۇ؟

جاۋاب: بالىسى باي بولسىمۇ، ئۇنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەلمىگەن ۋە پېقىرلىقتا ياشايدىغان ئادەمگە زاكاتتىن بېرىش جائىزدۇر. چۈنكى مۇنداق كىشى بالىسىنىڭ بايلىقى ئېتىبارى بىلەن باي، ئەمما ئۆزىنىڭ مۇھتاجلىقى ۋە بالىسىنىڭ بايلىقىدىن مەھرۇملىقى ئېتىبارى بىلەن پېقىرنىڭ قاتارىدىن سانىلىدۇ.

17 - سوئال: زاكات ئالغۇچى پېقىرنىڭ تەقۋا، دىيانەتلىك كىشىلەردىن بولۇشى شەرتمۇ؟

جاۋاب: زاكات ئېلىشقا ھەقلىق بولۇشنىڭ شەرتى، زاكات ئالغۇچىنىڭ مۇسۇلمان ۋە ئېھتىياج ئىگىسى بولۇشتىن ئىبارەتتۇر. ئەمما زاكات ئالغۇچىنىڭ تەقۋا ياكى پاسىق بولۇشى سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ زاكات ئالغان پۇل - مالنى ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، نەشە چېكىشكە ئوخشاش ھارام ئىشلارغا خەجلەيدىغانلىقىنى ئېنىق بىلگەن كىشىنىڭ ئۇنىڭغا زاكات بېرىشى ياخشى ئەمەستۇر. چۈنكى بۇنداق قىلىش مەسىيەتكە

ياردەم بەرگەنلىك قاتارىغا كىرىپ قالىدۇ. ئەمما ئۇنىڭغا بېرىلگەن زاكات پۇلىنى ھارام ئىشلارغا خەجلەيدىغانلىقىنى گۇمان بىلەن ياكى باشقىلارنىڭ ئېغىزىدىن بىلگەن تەقدىردىمۇ زاكاتنى ئۇنىڭغا بېرىش جائىزدۇر ۋە بۇ زاكات ئادا بولىدۇ. چۈنكى، گۇمانغا ۋە ئىشەنسز كىشىلەرنىڭ ئىغۋالىرىغا يۆلىنىپ ئىش كۆرۈش بىزنىڭ دىنىمىزدا چەكلەنگەن بىر يامان ئىشتۇر.

18 - سوئال: ئىسلامدا زاكاتتىن باشقىمۇ ياردەم ۋاسىتىلىرى بارمۇ؟

جاۋاب: زاكاتتىن باشقىمۇ ياردەم ۋاسىتىلىرى كۆپتۇر. سەدىقە، ياردەم، سىلە - رەھىم، ئېھسان ۋە باشقىمۇ ئاتالغۇلار ئاستىدا بۇيرۇلغان ياردەم ۋاسىتىلىرى ئۇنىڭ مىسالىدۇر. ئاللاھ تائالا ئۆز ھېكمىتىگە ئاساسەن، مۇسۇلمانلارغا زاكاتتىن ئىبارەت بولغان مەجبۇرى ياردەم ۋاسىتىسىنى بۇيرۇش بىلەن بىرگە، سەدىقە، ياردەم، ئېھسان، سىلە - رەھىم ۋە باشقىلار قاتارلىق ئىختىيارى ياردەم ۋاسىتىلىرىنى بۇيرۇش ئارقىلىق مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنىڭ بىرلىك، بىرۋەزىلىك، قېرىنداشلىق ئىچىدە گۈللەپ ياشىنىشىنى مەقسەت قىلغان. ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزئارا ياردەم قىلىشىنى ئىماننىڭ كېرەكلىك ماددىلىرىدىن قىلىپ بەلگىلىگەن. ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىس دە: «خوشنىسىنىڭ ئاچ ياتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنى توغۇزماستىن ئۆزى توق ياتقان ئادەم مۇسۇلمان ئەمەس!» دەپ كۆرسەتكەن. (بۇخارىي رىۋايىتى)

19 - سوئال: سىلە - رەھىم دېگەن نېمە؟

جاۋاب: سىلە - رەھىم - ئۇرۇق - تۇغقانلارغا ياخشىلىق قىلىش دېمەكتۇر. سىلە - رەھىم ئاللاھ تائالا ئۆزى بېۋاسىتە بۇيرىغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك ئىبادەتلەردىندۇر. ئۇنى ئەرك ئېتىش ئېغىر گۇنالاردىن سانىلىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە: «ئاللاھ تائالاغا بەرگەن ۋەدىنى

مۇستەھكەملىگەندىن كېيىن بۇزغانلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلار، ئاللاھ تائالانىڭ سىلە - رەھىم قىلىشتىن ئىبارەت ئەمرىنى تۇتمىغانلار، ئەنە شۇلار لەنەتكە دۇچار بولىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ئاخىرەتلىكى يامان بولىدۇ» دەيدۇ. (رەئد سۈرىسى 25 - ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىسىدە: «سىلە - رەھىمنى تەرك ئەتكەن ئادەم جەننەتكە كىرمەيدۇ» دەپ كۆرسەتكەن. (ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى)

زاكات ۋە ھەر قانداق ياردەمنى ئەڭ ئاۋۋال ئۆزىنىڭ پېقىر تۇغقانلىرىغا بېرىش ئەڭ ئەۋزەلدۇر. ئۇرۇق - تۇغقانلارغا قىلىنغان ياردەمدە سەدىقە بىلەن سىلە - رەھىم ھەر ئىككىسىنىڭ ساۋابى باردۇر.

20 - سوئال: زاكات بېرىشنىڭ پەرز بولىشىغا يېتەرلىك شەرتلىرى تولۇقلىنىپ بولغان مالنىڭ زاكاتىنى ۋاقتىدىن كېچىكتۈرۈش جايىزمۇ؟

جاۋاب: زاكاتنىڭ پەرز بولۇشى ئۈچۈن يېتەرلىك مىقداردا پۇل - مالغا ئىگە بولغانغا ھىجرىيە ھېسابىدا تولۇق بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلىش پەرز بولۇپ بەلگىلىنىدۇ ۋە ھامان ئۇنى ئادا قىلىش لازىم كېلىدۇ. چۈنكى، خۇددى نامازنىڭ ۋاقتى كىرگەن ھامان نامازنى ئادا قىلىش پەرز بولغاندەك، زاكاتنىمۇ شەرتلىرى تولۇقلىنىش ئادا قىلىش ۋاقتى كەلگەن ھامان كېچىكتۈرمەستىن ئادا قىلىش پەرزدۇر. زاكاتنى ئۆزۈرسىز كېچىكتۈرگەن ئادەم گۇناھكار بولىدۇ. ئەقەبە ئىبنى ھارىستىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ئۇ مۇنداق دۇيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەسىر نامىزىنى ئوقۇغانىدىم، ئۇ نامازدىن سالام بېرىپ بولۇپ ناھايىتى ئالدىرىغان ھالدا ئۆيىگە كىرىپ كەتتى ۋە بىرناز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئۆيىدىن چىقىپ يېنىمىزغا كەلدى. بۇ ۋاقىتتا، ئۇ ئۆزىنىڭ ئالدىراپ ئۆيىگە تېز كىرىپ كەتكەنلىكىدىن ئەجەپلىنىۋاتقان مەسچىت ئەھلىنى كۆرۈپ،

ئۇلارغا « نامازدا تۇرغىنىمدا ئۆيۈمدە ئازراق خام ئالتۇننىڭ بارلىقىنى
ئېسىمگە ئالدىم - دە، ئۇنىڭ بىزدە تۇرۇپ قېلىشنى خالىمىغانلىقىمىدىن،
شۇڭا ئالدىراپ كىرىپ ئۇنى ئېھتىياج ئىگىلىرىگە تەقسىم قىلىپ بېرىۋېتىشنى
بۇيرىدىم » دېدى. (بۇخارىي رىۋايىتى)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زاكاتنى ۋاقتىدا ئادا قىلىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى
ئىپادىلەپ: « سېنىڭ پۇل - مېلىڭغا زاكات پەرز بولغاندىن كېيىنمۇ ئۇنى
ھامان ئادا قىلمىساڭ، ھارام ھالالنى ھالاك قىلىدۇ » دەپ كۆرسەتكەن.
(بۇخارىي رىۋايىتى)

ھەدىستىكى « ھارام » دىن مەقسەت، ھاجەت ئىگىلىرىنىڭ ھەققى
بولغان ۋە مال ئىگىسىنىڭ قولىدىن چىقىپ بولالمىغان زاكات، « ھالال »
دىن مەقسەت، مال ئىگىسىنىڭ زاكاتنىڭ سىرتىدىكى پۇل - مېلىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەنە بىر ھەدىسىدە: « مالغا ئارىلاشقان زاكات
ئۇمالنى ھالاك قىلماي قالمايدۇ » دەپ كۆرسەتكەن. (بۇخارىي رىۋايىتى)

1. موسوعة الاقتصاد الإسلامى عبد المنعم جمال
2. الهداية مرغنايى
3. المغنى ابن قدامة
4. المفتاح شرح نور الإيضاح أبو يزيد شلبى
5. الزكاة وتنمية المجتمع سيد أحمد المخزنجى
6. فريضة الزكاة فى الإسلام الشيخ محمد علي الصابونى
7. الإختيار لتعليل المختار لابن مودود الحنفى
8. قضايا إسلامية الشيخ محمد متولى الشعراوى
9. الفتاوى الإمام محمود شلتوت
10. فتاوى معاصرة الدكتور يوسف القرضاوى
11. العبادة فى الإسلام الدكتور يوسف القرضاوى
12. منهاج المسلم الشيخ أبوبكر الجزائري
13. علوم الحديث الإمام الخطاى
14. الموطأ إمام مالك
15. مشكلة الفقر الدكتور يوسف القرضاوى